

CATISMA ÎNTÎIA

PSALMUL 1

Un psalm al lui David, nescris deasupra la evrei.

Fericit bărbatul, care n-a umblat în sfatul necredincioșilor și în calea păcătoșilor nu a stat și pe scaunul hulitorilor n-a șezut ;

2. Ci în legea Domnului e voia lui și la legea Lui va cugeta ziua și noaptea.

3. Și va fi ca un pom răsădit lîngă izvoarele apelor, care rodul său va da la vremea sa și frunza lui nu va cădea, și toate cîte va face vor spori.

4. Nu sînt așa necredincioșii, nu sînt așa! Ci ca praful, ce-l spulberă vîntul de pe fața pămîntului.

5. De aceea nu se vor ridica necredincioșii la judecată, nici păcătoșii în sfatul drepților.

6. Că știe Domnul calea drepților, iar calea necredincioșilor va pieri.

PSALMUL 2

Un psalm al lui David, nescris deasupra la evrei.

Pentru ce s-au întărîtat neamurile, și popoarele au cugetat deșertăciuni?

2. Ridicatu-s-au împărații pămîntului și căpeteniile s-au adunat împreună împotriva Domnului și a Unsului Său, zicînd:

3. «Să rupem legăturile lor și să lepădăm de la noi jugul lor».

4. Cel ce locuiește în ceruri va rîde de dînșii, și Domnul îi va batjocori pe ei!

5. Atunci va grăi către ei întru urgia Lui și întru mînia Lui îi va tulbura pe ei;

6. Iar Eu sînt pus împărat de El peste Sion, muntele cel sfînt al Lui, vestind porunca Domnului.

7. Domnul a zis către Mine: «Fiul Meu ești Tu, Eu astăzi Te-am născut!

8. Cere de la Mine și-Ți voi da neamurile moștenirea Ta; și stăpînirea Ta, marginile pămîntului.

9. Vei paște pe ele cu toiag de fier; ca pe vasul olarului le vei zdrobi!»

10. Și acum împărați, înțelegeți! Învățați-vă toți, care judecați pămîntul!

11. Slujiți Domnului cu frică și vă bucurați de El cu cutremur.

12. Luați învățătură, ca nu cumva să Se mînie Domnul și să pieriți din calea cea dreaptă, cînd se va aprinde degrab mînia Lui! Fericiți toți cei ce nădăjduiesc în El.

PSALMUL 3

Un psalm al lui David, cînd a fugit din fața lui Avesalom, fiul său.

Doamne, cît s-au înmulțit cei ce mă necăjesc ! Mulți se scoală asupra mea ;

2. Mulți zic sufletului meu : «Nu este mîntuire lui, întru Dumnezeul lui !»

3. Iar Tu, Doamne, sprijinitorul meu ești, slava mea și Cel ce înalți capul meu.

4. Cu glasul meu către Domnul am strigat și m-a auzit din muntele cel sfînt al Lui.

5. Eu m-am culcat și am adormit ; sculatu-m-am, că Domnul mă va sprijini.

6. Nu mă voi teme de mii de popoare, care împrejur mă împresoară.

7. Scoală, Doamne, mîntuiește-mă, Dumnezeul meu, că Tu ai bătut pe toți cei ce mă vrăjmășesc în deșert ; dinții păcătoșilor ai zdrobit.

8. A Domnului este mîntuirea și peste poporul Tău, binecuvîntarea Ta.

Slavă...

PSALMUL 4

Un psalm al lui David ; mai-marelui cîntăreților pentru instrumente cu coarde.

Cînd Te-am chemat, m-ai auzit, Dumnezeul dreptății mele ! Întru necaz m-ai desfătat ! Milostivește-Te spre mine și ascultă rugăciunea mea.

2. Fiii oamenilor, pînă cînd grei la inimă? Pentru ce iubiţi deşertăciunea şi căutaţi minciuna?

3. Să ştiţi că minunat a făcut Domnul pe cel cuvios al Său; Domnul mă va auzi cînd voi striga către Dînsul.

4. Mîniaţi-vă, dar nu greşiţi; de cele ce ziceţi în inimile voastre, întru aşternuturile voastre, vă căiţi.

5. Jertfiţi jertfa dreptăţii şi nădăjduiţi în Domnul.

6. Mulţi zic: «Cine ne va arăta nouă cele bune?» Dar însemnatu-s-a peste noi lumina feţei Tale, Doamne!

7. Dat-ai veselie în inima mea, mai mare decît veselia pentru rodul lor de grîu, de vin şi de untdelemn ce s-a înmulţit.

8. Cu pace, aşa mă voi culca şi voi adormi, că Tu, Doamne, îndeosebi întru nădejde m-ai aşezat.

PSALMUL 5

Un psalm al lui David; mai-marelui cîntăreţilor, pentru instrumente de suflat.

Graiurile mele ascultă-le, Doamne! Înţelege strigarea mea!

2. Ia aminte la glasul rugăciunii mele, Împăratul meu şi Dumnezeul meu, căci către Tine mă voi ruga, Doamne!

3. Dimineața vei auzi glasul meu; dimineața voi sta înaintea Ta și mă vei vedea.

4. Că Tu ești Dumnezeu, Care nu voiești fărădelegea, nici nu va locui lîngă Tine cel ce viclenește.

5. Nu vor sta călcătorii de lege în preajma ochilor Tăi. Urît-ai pe toți cei ce lucrează fără de lege.

6. Pierde-vei pe toți cei ce grăiesc minciuna; pe ucigaș și pe viclean îl urăște Domnul.

7. Iar eu, întru mulțimea milei Tale, voi intra în casa Ta, închina-mă-voi spre sfînt locașul Tău întru frica Ta.

8. Doamne, povățuiește-mă întru dreptatea Ta, din pricina dușmanilor mei! Îndreptează înaintea mea calea Ta.

9. Că nu este în gura lor adevăr, inima lor este deșartă; groapă deschisă grumazul lor, cu limbile lor viclenesc.

10. Judecă-i pe ei, Dumnezeule; să cadă din sfaturile lor; după mulțimea nelegiuirilor lor, alungă-i pe ei, că Te-au amărît, Doamne.

11. Și să se veselească toți cei ce nădăjduiesc întru Tine; în veac se vor bucura și le vei fi lor sălaș, și se vor lăuda cu Tine, toți cei ce iubesc numele Tău.

12. Că Tu vei binecuvînta pe cel drept, Doamne, căci cu arma buneivoiri ne-ai încununat pe noi.

PSALMUL 6

Un psalm al lui David ; mai-marelui cîntăreților, pentru instrumente cu coarde.

Doamne, nu cu mînia Ta să mă mustri pe mine, nici cu urgia Ta să mă cerți.

2. Miluiește-mă, Doamne, că neputincios sînt; vindecă-mă, Doamne, că s-au tulburat oasele mele;

3. Și sufletul meu s-a tulburat foarte, și Tu, Doamne, pînă cînd ?

4. Întoarce-Te, Doamne ; izbăvește sufletul meu, mîntuiește-mă, pentru mila Ta.

5. Că nu este întru moarte cel ce Te pomenește pe Tine. Și în iad cine Te va lăuda pe Tine ?

6. Ostenit-am întru suspinul meu, spăla-voi în fiecare noapte patul meu, cu lacrimile mele așternutul meu voi uda.

7. Tulburatu-s-a de supărare ochiul meu, îmbătrînit-am între toți vrăjmașii mei.

8. Depărtați-vă de la mine toți cei ce lucrați fărădelegea, că a auzit Domnul glasul plîngerii mele.

9. Auzit-a Domnul cererea mea, Domnul rugăciunea mea a primit.

10. Să se rușineze și să se tulbure foarte toți vrăjmașii mei ; să se întoarcă și să se rușineze foarte degrab.

Slavă...

PSALMUL 7

Un psalm al lui David, pe care l-a cîntat Domnului, pentru cuvintele lui Husi, fiul lui Iemeni.

Doamne, Dumnezeul meu, în Tine am nădăjduit. Mîntuiește-mă de toți cei ce mă prigonesc, și mă izbăvește,

2. Ca nu cumva să răpească sufletul meu ca un leu, nefiind cine să mă izbăvească, nici cine să mă mîntuiască.

3. Doamne, Dumnezeul meu, de am făcut aceasta, de este nedreptate în mîinile mele,

4. De am răsplătit cu rău celor ce mi-au făcut mie rău, și de am jefuit pe vrăjmașii mei fără temei,

5. Să prigonească vrăjmașul sufletul meu și să-l prindă, să calce la pămînt viața mea și slava mea în țărînă să o așeze.

6. Scoală-Te, Doamne, întru mînia Ta, înalță-Te pînă la hotarele vrăjmașilor mei; scoală-Te, Doamne, Dumnezeul meu, cu porunca cu care ai poruncit,

7. Și adunare de popoare Te va înconjura și peste ea la înălțime Te întoarce.

8. Domnul va judeca pe popoare; judecă-mă, Doamne, după dreptatea mea și după nevinovăția mea.

9. Sfîrșească-se răutatea păcătoșilor și întărește pe cel drept, Cel ce cerci inimile și rărunchii, Dumnezeule drepte;

10. Ajutorul meu de la Dumnezeu, Cel ce mîntuiește pe cei drepți la inimă.
11. Dumnezeu este judecător drept, tare și îndelung-răbdător și nu se mînie în fiecare zi.
12. De nu vă veți întoarce, sabia Sa o va luci, arcul Său l-a încordat și l-a pregătit
13. Și în el a gătit unelte de moarte; săgețile Lui pentru cei ce ard le-a lucrat.
14. Iată a poftit nedreptatea, a zămislit silnicia și a născut nelegiuirea.
15. Groapă a săpat și a adîncit-o, și va cădea în groapa pe care a făcut-o.
16. Să se întoarcă nedreptatea lui pe capul lui și pe creștetul lui silnicia lui să se coboare.
17. Lăuda-voi pe Domnul după dreptatea Lui și voi cînta numele Domnului celui Preaînalt.

PSALMUL 8

Un psalm al lui David; mai-marelui cîntăreților, pentru ghitith.

Doamne, Dumnezeul nostru, cît de minunat este numele Tău în tot pămîntul! Că s-a înălțat slava Ta, mai presus de ceruri.

2. Din gura pruncilor și a celor ce sug ai săvîrșit laudă, pentru vrăjmașii Tăi, ca să amuțești pe vrăjmaș și pe răzbunător.

3. Cînd privesc cerurile, lucrul mîinilor Tale, luna și stelele pe care Tu le-ai întemeiat, îmi zic:

4. Ce este omul că-Ți amintești de el? Sau fiul omului, că-l cercetezi pe el?

5. Micşoratu-l-ai pe dînsul cu puţin faţă de îngeri, cu slavă şi cu cinste l-ai încununat pe el.

6. Pusu-l-ai pe dînsul peste lucrul mîinilor Tale, toate le-ai supus sub picioarele lui.

7. Oile şi boii, toate; încă şi dobitoacele cîmpului;

8. Păsările cerului şi peştii mării, cele ce străbat cărările mărilor.

9. Doamne, Dumnezeul nostru, cît de minunat este numele Tău în tot pămîntul!

Slavă...

DUPĂ ÎNTÎIA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... Preasfîntă Treime... Tatăl nostru...

Apoi troparele, glasul 1:

Întru fărădelegi fiind zămislit, eu, păcătosul, nu cutez a căuta la înălţimea cerului; dar, îndrăznind către iubirea Ta de oameni, strig Ţie: Dumnezeule, milostiv fii mie şi mă mîntuieşte!

De vreme ce dreptul abia se mîntuieşte, cum mă voi arăta eu, păcătosul, cel ce nu am purtat greutatea şi zăduful zilei? Ci, numără-mă, Dumnezeule, cu cei din ceasul al unsprezecelea şi mă mîntuieşte!

Slavă...

Braţele părinteşti grăbeşte a mi le deschide, că în păcate am cheltuit viaţa mea! Şi căutînd, Mîntuitorule, la bogăţia cea neîmpuţinată a îndurărilor Tale, nu trece acum cu vederea inima mea cea sărăcită, căci către Tine, Doamne, strig cu umilinţă: greşit-am la cer şi înaintea Ta!

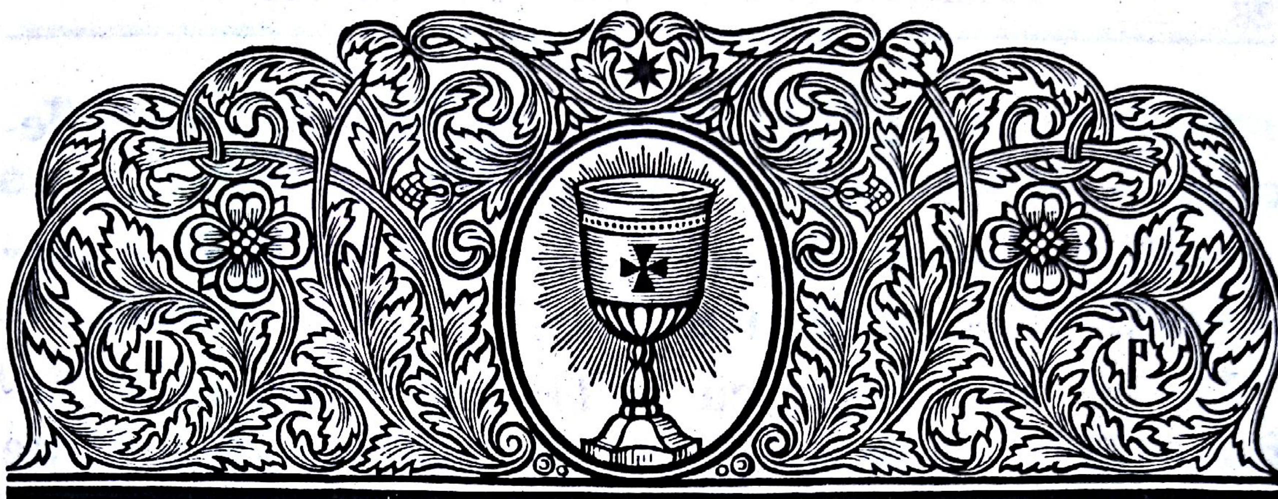
Și acum...

Preasfîntă Fecioară, nădejdea creștinilor, pe Dumnezeu, pe Care L-ai născut mai presus de minte și de cuvînt, roagă-L neîncetat, împreună cu puterile cele de sus, să ne dea iertare de păcate și îndreptarea vieții, nouă tuturor, celor ce cu credință și cu dragoste te preamărim pururea.

Apoi Doamne miluiește (de 40 de ori), și rugăciunea aceasta :

Stăpîne atotputernice și necuprins, Putere începătoare de lumină și nepătrunsă, Părintele Ființei celei ipostatice și Purcezătorul Duhului Tău celui de o putere, Care pentru îndurările milostivirii și pentru negrăita bunătate nu ai trecut cu vederea firea omenească cea cuprinsă de întunericul păcatului, ci dumnezeieștile lumini ale sfintelor Tale învățături le-ai strălucit în lume mai întîi prin lege și prin prooroci, iar mai apoi prin Însuși Fiul Tău cel Unul-Născut, Care ai binevoit să ne răsară nouă trupește și la strălucirea luminii Tale să ne povățuiască ; fie urechile Tale luînd aminte la glasul rugăciunii noastre și ne dăruiește nouă, Doamne, cu inimă neadormită și trează să petrecem toată noaptea vieții acesteia așteptînd venirea Fiului Tău și Dumnezeului nostru, Judecătorul tuturor, nu culcați și dormind, ci priveghind și cugetînd la lucrarea poruncilor Tale să ne aflăm, și întru bucuria Lui împreună să intrăm, unde este glasul cel neîncetat al celor ce prăznuiesc și nespusa dulceață a celor ce privesc frumusețea feței Tale celei negrăite. Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție slavă înălțăm, Tatălui celui fără de început, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfîntului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin !

CATISMA A DOUA

PSALMUL 9

Un psalm al lui David; mai-marelui cîntăreților, pentru cele ascunse ale fiului.

Lăuda-Te-voi, Doamne, din toată inima mea, spune-voi toate minunile Tale.

2. Veseli-mă-voi și mă voi bucura de Tine; cînta-voi numele Tău, Preaînalte.

3. Cînd se vor întoarce vrăjmașii mei înapoi, slăbi-vor și vor pieri de la fața Ta.

4. Că ai făcut judecata mea și dreptatea mea; șezut-ai pe scaun, Cel ce judeci cu dreptate.

5. Certat-ai neamurile și au pierit nelegiuiții; stins-ai numele lor în veac și în veacul veacului.

6. Vrăjmașului i-au lipsit de tot săbiile și cetățile i le-ai sfărîmat; pierit-a pomenirea lor în sunet.

7. Iar Domnul rămîne în veac; gătit-a scaunul Lui de judecată

8. Și El va judeca lumea ; cu dreptate va judeca popoarele.

9. Și a fost Domnul scăpare săracului, ajutor la vreme potrivită în necazuri.

10. Să nădăjduiască în Tine cei ce cunosc numele Tău, că n-ai părăsit pe cei ce Te caută pe Tine, Doamne !

11. Cîntați Domnului, Celui ce locuiește în Sion, vestiți între neamuri faptele Lui.

12. Că Cel ce răzbună sîngele lor și-a adus aminte. N-a uitat strigătul săracilor.

13. Miluiește-mă, Doamne ! Vezi smerenia mea, de către vrăjmașii mei, Cel ce mă înalți din porțile morții,

14. Ca să vestesc toate laudele Tale, în porțile fiicei Sionului ; veseli-mă-voi de mîntuirea Ta !

15. Căzut-au neamurile în groapa pe care au făcut-o ; în cursa aceasta, pe care au ascuns-o, s-a prins piciorul lor.

16. Se cunoaște Domnul cînd face judecată ! Întru faptele mîinilor lui s-a prins păcătosul.

17. Să se întoarcă păcătoșii în iad ; toate neamurile care uită pe Dumnezeu.

18. Că nu pînă în sfîrșit va fi uitat săracul, iar răbdarea săracilor în veac nu va pieri.

19. Scoală-Te, Doamne, să nu se întărească omul ; să fie judecate neamurile înaintea Ta !

20. Pune, Doamne, legiuitor peste ele, ca să cunoască neamurile că oameni sînt.

21. Pentru ce, Doamne, stai departe ? Pentru ce treci cu vederea la vreme de necaz ?

22. Cînd se mîndrește necredinciosul, se aprinde săracul ; se prind în sfaturile pe care le gîndesc.

23. Că se laudă păcătosul cu poftele sufletului lui, iar cel ce face strîmbătate pe sine se binecuvintează.

24. Întărîtat-a cel păcătos pe Domnul, după mulțimea mîniei lui ; nu-L va căuta ; nu este Dumnezeu înaintea lui.

25. Spurcate sînt căile lui în toată vremea ; lepădate sînt judecățile Tale de la fața lui, peste toți vrăjmașii lui va stăpîni.

26. Că a zis întru inima sa : nu mă voi clătina din neam în neam, rău nu-mi va fi.

27. Gura lui e plină de blestem, de amărăciune și de vicleșug ; sub limba lui, osteneală și durere.

28. Stă la pîndă în ascuns cu cei bogați ca să ucidă pe cel nevinovat ; ochii lui spre cel sărac privesc.

29. Pîndește din ascunziș, ca leul din culcușul său ; pîndește ca să apuce pe sărac, pîndește pe sărac ca să-l tragă la el.

30. În lațul lui îl va smeri ; se va pleca și va cădea asupra lui, cînd va stăpîni pe cei săraci.

31. Că a zis în inima lui : «Uitat-a Dumnezeu ! Întors-a fața Lui, ca să nu vadă pînă în sfîrșit !»

32. Scoală-Te, Doamne, Dumnezeul meu! Înalță-se mîna Ta! Nu uita pe săracii Tăi pînă în sfîrșit!

33. Pentru ce a mîniat necredinciosul pe Dumnezeu? Că a zis în inima lui: Domnul nu va cerceta!

34. Vezi, pentru că Tu privești la necazuri și la durere, ca să le iei în mîinile Tale; căci în Tine se încrede săracul, iar orfanului Tu i-ai fost ajutor.

35. Zdrobește brațul celui păcătos și rău, păcatul lui va fi căutat și nu se va afla.

36. Împărăți-va Domnul în veac și în veacul veacului! Pieriți neamuri din pămîntul lui.

37. Dorința săracilor a auzit-o Domnul; la rîvna inimii lor a luat aminte urechea Ta.

38. Judecă pe sărac și pe smerit, ca să nu se mai mîndrească omul pe pămînt.

Slavă...

PSALMUL 10

Un psalm al lui David; mai-marelui cîntăreților.

În Domnul am nădăjduit. Cum veți zice sufletului meu: «Mută-te în munți, ca o pasăre?»

2. Că iată păcătoșii au încordat arcul, gătit-au săgeți în tolbă, ca să săgeteze în întuneric pe cei drepți la inimă.

3. Că au surpat ceea ce ai așezat; dar dreptul ce a făcut ?

4. Domnul este în Biserica cea sfîntă a Lui, Domnul în cer are scaunul Său. Ochii Lui spre sărac privesc, genele Lui cercetează pe fiii oamenilor.

5. Domnul cercetează pe cel drept și pe cel necredincios ; iar pe cel ce iubește nedreptatea îl urăște sufletul Său.

6. Va ploua peste păcătoși lațuri, foc și pucioasă ; iar suflare de vifor este partea paharului lor.

7. Că drept este Domnul și dreptatea a iubit și fața Lui spre cel drept privește.

PSALMUL 11

Un psalm al lui David ; mai-marelui cîntăreților, pentru instrumente cu opt coarde.

Mîntuiește-mă, Doamne, că a lipsit cel cuvios, că s-a împuținat adevărul de la fiii oamenilor.

2. Deșertăciuni a grăit fiecare către aproapele său, buze viclene în inimă și în inimă rele au grăit.

3. Pierde-va Domnul toate buzele cele viclene și limba cea plină de mîndrie.

4. Pe cei ce au zis : «Cu limba noastră ne vom mări, căci buzele noastre la noi sînt ; cine ne este Domn ?»

5. Pentru necazul săracilor și suspinul nenorociților, acum Mă voi scula, zice Domnul; le voi aduce lor mîntuirea și le voi vorbi pe față.
6. Cuvintele Domnului, cuvinte curate, argint lămurit în foc, curățat de pămînt, curățat de șapte ori.
7. Tu, Doamne, ne vei păzi și ne vei feri de neamul acesta în veac.
8. Căci, atunci cînd se ridică sus oamenii de nimic, nelegiuiții mișună pretutindeni.

PSALMUL 12

Un psalm al lui David; mai-marelui cîntăreților.

Pînă cînd, Doamne, mă vei uita pînă în sfîrșit? Pînă cînd vei întoarce fața Ta de la mine?
2. Pînă cînd voi pune gînduri în sufletul meu, durere în inima mea ziua și noaptea?
3. Pînă cînd se va înălța vrăjmașul meu împotriva mea?
4. Caută, auzi-mă, Doamne, Dumnezeul meu, luminează ochii mei, ca nu cumva să adorm întru moarte,
5. Ca nu cumva să zică vrăjmașul meu: «Întăritu-m-am asupra lui». Cei ce mă necăjesc se vor bucura de mă voi clătina.
6. Iar eu spre mila Ta am nădăjduit; bucura-se-va inima mea de mîntuirea Ta; cînta-voi Domnului, Celui ce mi-a făcut bine și voi cînta numele Domnului celui Preaînalt.

PSALMUL 13

Un psalm al lui David ; mai-marelui cîntăreților.

Zis-a cel nebun întru inima sa : «Nu este Dumnezeu !» Stricatu-s-au oamenii și uríți s-au făcut întru îndeletnicirile lor. Nu este cel ce face bunătate, nu este pînă la unul.

2. Domnul din cer a privit peste fiii oamenilor, să vadă de este cel ce înțelege, sau cel ce caută pe Dumnezeu.

3. Toți s-au abătut, împreună netrebnici s-au făcut ; nu este cel ce face bunătate, nu este pînă la unul.

4. Oare, nu se vor înțelepți toți cei ce lucrează fărădelegea ? Cei ce mănîncă pe poporul meu ca pîinea, pe Domnul nu L-au chemat.

5. Acolo s-au temut de frică, unde nu era frică, că Dumnezeu este cu neamul drepților.

6. Săracul nădăjduiește în Domnul și voi ați rîs de nădejdea lui, zicînd: Cine va da din Sion mîntuire lui Israel ?

7. Dar cînd va întoarce Domnul pe cei robiți ai poporului Său, bucura-se-va Iacob și se va veseli Israel.

Slavă...

PSALMUL 14

Un psalm al lui David.

Doamne, cine va locui în locașul Tău și cine se va sălășlui în muntele cel sfînt al Tău ?

2. Cel ce umblă fără prihană și face dreptate, cel ce are adevărul în inima sa,

3. Cel ce n-a viclenit cu limba lui, nici n-a făcut rău împotriva vecinului său și ocară n-a rostit împotriva aproapelui său.
4. Defăimat să fie înaintea Lui cel ce viclenește, iar pe cei ce se tem de Domnul îi slăvește; cel ce se jură aproapelui său și nu se leapădă,
5. Argintul său nu l-a dat cu camătă și daruri împotriva celor nevinovați n-a luat. Cel ce face acestea nu se va clătina în veac.

PSALMUL 15

Un psalm al lui David

Păzește-mă, Doamne, că spre Tine am nădăjduit.
2. Zis-am Domnului: «Domnul meu ești Tu, că bunătățile mele nu-Ți trebuie».
3. Prin sfinții care sînt pe pămîntul Lui, minunată a făcut Domnul toată voia întru ei.
4. Înmulțitu-s-au slăbiciunile celor ce aleargă după alți dumnezei. Nu voi lua parte la adunările lor cu jertfe de sînge, nici nu voi pomeni numele lor pe buzele mele.
5. Domnul este partea moștenirii mele și a paharului meu. Tu ești Cel care îmi așezi mie iarăși moștenirea mea.
6. Sorții mi-au căzut între cei puternici, că moștenirea mea este puternică.
7. Binecuvînta-voi pe Domnul, Cel ce m-a înțeleptit; la aceasta și noaptea mă îndeamnă inima mea.

8. Văzut-am mai înainte pe Domnul înaintea mea pururea, că de-a dreapta mea este ca să nu mă clatin.

9. Pentru aceasta s-a veselit inima mea și s-a bucurat limba mea, dar încă și trupul meu va sălășlui întru nădejde.

10. Că nu vei lăsa sufletul meu în iad, nici nu vei da pe cel cuvios al Tău să vadă stricăciunea.

11. Cunoscute mi-ai făcut căile vieții; umplea-mă-vei de veselie cu fața Ta și la dreapta Ta de frumuseți veșnice mă vei sătura.

PSALMUL 16

O rugăciune a lui David

Auzi, Doamne, dreptatea mea, ia aminte cererea mea, ascultă rugăciunea mea, din buze fără de viclenie.

2. De la fața Ta judecata mea să iasă, ochii mei să vadă cele drepte.

3. Cercetat-ai inima mea, noaptea ai cercetat-o; cu foc m-ai lămurit, dar nu s-a aflat întru mine nedreptate.

4. Ca să nu grăiască gura mea lucruri omenești, pentru cuvintele buzelor Tale eu am păzit căi aspre.

5. Îndreaptă picioarele mele în cărările Tale, ca să nu șovăie pașii mei.

6. Eu am strigat, că m-ai auzit, Dumnezeule; pleacă urechea Ta către mine și auzi cuvintele mele.

7. Minunate fă milele Tale, Cel ce mîntuiești pe cei ce nădăjduiesc în Tine de cei ce stau împotriva dreptei Tale.

8. Păzește-mă, Doamne, ca pe lumina ochilor; cu acoperămîntul aripilor Tale acoperă-mă

9. De fața necredincioșilor care mă necăjesc pe mine. Vrăjmașii mei sufletul meu l-au cuprins;

10. Cu grăsime inima lor și-au încuiat, gura lor a grăit mîndrie.

11. Izgonindu-mă, acum m-au înconjurat; ochii lor și-au ațintit ca să mă plece la pămînt.

12. Apucatu-m-au ca un leu gata de pradă, ca un pui de leu ce locuiește în ascunzișuri.

13. Scoală-Te, Doamne, întîmpină-i pe ei și împiedică-i. Izbăvește sufletul meu de cel necredincios, cu sabia Ta.

14. Doamne, desparte-mă de oamenii acestei lumi, ce-și iau partea în viață, căci s-a umplut pîntecele lor de bunătățile Tale; săturatu-s-au fiii lor și au lăsat rămășițele pruncilor.

15. Iar eu întru dreptate mă voi arăta feței Tale, sătura-mă-voi cînd se va arăta slava Ta.

Slavă...

DUPĂ A DOUA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... Preasfîntă Treime... Tatăl nostru...

Apoi troparele, glasul al 2-lea :

Eu sînt, Doamne, pomul cel neroditor, care nici o roadă de pocăință nu aduc și mă tem de tăiere și de focul cel nestins

mă înfricoşez. Pentru aceea mă rog Ţie : mai înainte de împrejurarea aceea, întoarce-mă şi mă mîntuieşte !

Ca valurile mării s-au ridicat asupra mea fărădelegile mele şi ca o corabie pe luciul mării mă înviforez de mulţimea greşelilor : Tu, Doamne, îndreptează-mă prin pocăinţă la limanul cel lin şi mă mîntuieşte !

Slavă...

Miluieşte-mă !, a zis David. Şi eu strig către Tine : greşit-am, Mîntuitorule: ci, ştergîndu-mi păcatele prin pocăinţă, miluieşte-mă !

Şi acum...

Mijlocitoarea cea fierbinte a creştinilor, roagă pe Fiul tău, Născătoare de Dumnezeu, să ne izbăvească de toată răutatea şi necazul vrăjmaşului şi să ne dea iertare de cele ce am greşit, pentru îndurările cele milostive, cu rugăciunile tale, Maică Fecioară !

Apoi Doamne miluieşte (de 40 de ori), şi rugăciunea aceasta :

Stăpîne întru tot puternice, Părintele Domnului nostru Iisus Hristos, al Unuia-Născut Fiului Tău, dă-mi trup neîntinat, inimă curată, minte trează, cunoştinţă nerătăcită şi venirea Duhului Sfînt, spre cîştigarea şi încredinţarea adevărului celui întru Hristosul Tău, cu Care Ţi se cuvine slava, cinstea şi închinăciunea, împreună cu Duhul Sfînt. Amin.

CATISMA A TREIA

PSALMUL 17

Mai-marelui cîntăreţilor ; un psalm al lui David, sluga Domnului, care a grăit Domnului cuvintele cîntării acesteia, în ziua în care l-a izbăvit pe el Domnul din mîna tuturor vrăjmaşilor lui şi din mîna lui Saul. Şi a zis :

Iubi-Te-voi, Doamne, vîrtutea mea. Domnul este întărirea mea şi scăparea mea şi izbăvitorul meu,

2. Dumnezeul meu, ajutorul meu şi voi nădăjdui spre Dînsul,

3. Apărătorul meu şi puterea mîntuirii mele, şi sprijinitorul meu.

4. Lăudînd voi chema pe Domnul, şi de vrăjmaşii mei mă voi izbăvi.

5. Cuprinsu-m-au durerile morţii, şi rîurile fărădelegii m-au tulburat.

6. Durerile iadului m-au înconjurat ; întîmpinatu-m-au laţurile morţii.

7. Și cînd mă necăjeau am chemat pe Domnul, și către Dumnezeul meu am strigat.

8. Auzit-a din locașul Lui cel sfînt glasul meu și strigarea mea, înaintea Lui, va intra în urechile Lui.

9. Și s-a clătinat și s-a cutremurat pămîntul și temeliile munților s-au tulburat și s-au clătinat că S-a mîniat pe ele Dumnezeu.

10. Întru mînia Lui fum s-a ridicat și pară de foc de la fața Lui, cărbuni aprinși de la El.

11. Și a plecat cerurile și S-a pogorît și negură sub picioarele Lui.

12. Și S-a suit pe heruvimi și a zburat; zburat-a pe aripile vîntului.

13. Și și-a pus întunericul acoperămînt, împrejurul Lui cortul Lui, apă întunecoasă în norii văzduhului.

14. De strălucirea feței Lui norii au fugit, glasul Lui prin grindină și cărbuni de foc.

15. Și a tunat din cer Domnul și Cel Preaînalt a dat glasul Său.

16. Trimis-a săgeți și i-a risipit pe ei, și fulgere a înmulțit și i-a tulburat pe ei.

17. Și s-au arătat izvoarele apelor, și s-au descoperit temeliile lumii,

18. De certarea Ta, Doamne, de suflarea duhului mîniei Tale.

19. Trimis-a din înălțime și m-a luat, ridicatu-m-a din ape multe,

20. Izbăvește-mă de vrăjmașii mei cei tari, și de cei ce mă urăsc pe mine, că s-au întărit mai mult decît mine.

21. Întîmpinatu-m-au ei în ziua necazului meu, dar Domnul a fost întărirea mea.

22. Și m-a scos la loc larg, m-a izbăvit, că m-a voit.

23. Și îmi va răsplăti mie Domnul după dreptatea mea, și după curăția mîinilor mele îmi va răsplăti mie,

24. Că am păzit căile Domnului și n-am fost necredincios Dumnezeului meu.

25. Că toate judecățile Lui sînt înaintea mea, și îndreptările Lui nu s-au depărtat de la mine.

26. Și voi fi fără prihană cu Dînsul, și mă voi păzi de fărădelegea mea.

27. Și îmi va răsplăti mie Domnul după dreptatea mea, și după curăția mîinilor mele înaintea ochilor Lui.

28. Cu cel cuvios, cuvios vei fi; și cu omul nevinovat, nevinovat vei fi.

29. Și cu cel ales, ales vei fi; și cu cel îndărătnic, Te vei îndărătnici.

30. Că Tu pe poporul cel smerit îl vei mîntui, și ochii mîndrilor îi vei smeri.

31. Că Tu vei aprinde făclia mea, Doamne Dumnezeul meu vei lumina întunericul meu.

32. Căci cu Tine mă voi izbăvi de ispită, și cu Dumnezeul meu voi trece zidul.

33. Dumnezeul meu, fără prihană este calea Lui, cuvintele Domnului în foc lămurite; scut este tuturor celor ce nădăjduiesc în El.

34. Că cine este Dumnezeu afară de Domnul? Și cine este Dumnezeu afară de Dumnezeul nostru?

35. Dumnezeu, Cel ce mă încinge cu putere, și a pus fără prihană calea mea.

36. Cel ce face picioarele mele ca ale cerbului și peste cele înalte mă pune.

37. Cel ce întărești mîinile mele în vreme de război, și ai pus arc de aramă în brațele mele.

38. Și mi-ai dat mie scutul mîntuirii mele și dreapta Ta m-a sprijinit.

39. Și certarea Ta m-a îndreptat pînă în sfîrșit, și certarea Ta însăși mă va învăța.

40. Lărgit-ai pașii mei sub mine, și n-au slăbit picioarele mele.

41. Urmări-voi pe vrăjmașii mei și-i voi prinde pe dînșii și nu mă voi întoarce pînă ce se vor sfîrși.

42. Zdrobi-i-voi pe ei și nu vor putea să stea, cădea-vor sub picioarele mele.

43. Și m-ai încins cu putere spre război și ai împiedicat pe toți cei ce se sculau împotriva mea.

44. Și pe vrăjmașii mei i-ai făcut să fugă, iar pe cei ce mă urăsc pe mine i-ai nimicit.

45. Strigat-au către Domnul, și nu era cel ce mîntuiește; și nu i-a auzit pe ei.

15. Și vor bine-plăcea cuvintele gurii mele și cugetul inimii mele înaintea Ta pururea ; Doamne, ajutorul meu și izbăvitorul meu.

PSALMUL 19

Un psalm al lui David ; mai-marelui cîntăreților.

Auză-te Domnul în ziua necazului, scutească-te numele Dumnezeului lui Iacob.

2. Trimită ție ajutor din locașul Său cel sfînt, și din Sion sprijinească-te pe tine.

3. Pomenească toată jertfa ta, arderea de tot a ta bine-plăcută să-I fie.

4. Dea ție Domnul după inima ta, și tot sfatul tău să-l plinească.

5. Bucura-ne-vom de mîntuirea Ta, și întru numele Dumnezeului nostru ne vom mări. Plinească Domnul toate cererile tale.

6. Acum am cunoscut că a mîntuit Domnul pe Unsul Său, cu puterea dreptei Sale.

7. Auzi-L-va pe Dînsul din cerul cel sfînt al Lui.

8. Unii se laudă cu căruțele lor, alții cu caii lor, iar noi ne lăudăm cu numele Domnului Dumnezeului nostru.

9. Aceștia s-au împiedicat și au căzut, iar noi ne-am sculat și ne-am îndreptat.

10. Doamne, mîntuiește pe împăratul și ne auzi pe noi, în orice zi Te vom chema.

PSALMUL 20

Un psalm al lui David ; mai-marelui cîntăreţilor.

Doamne, întru puterea Ta se va veseli împăratul şi întru mîntuirea Ta se va bucura foarte.

2. După pofta inimii lui i-ai dat lui, şi de voia buzelor lui nu l-ai lipsit pe el.

3. Că l-ai întîmpinat pe el cu binecuvîntările bunătăţii, pus-ai pe capul lui cunună de piatră scumpă.

4. Viaţă a cerut de la Tine şi i-ai dat lui lungime de zile în veacul veacului.

5. Mare este slava lui întru mîntuirea Ta, slavă şi mare cuviinţă vei pune peste el.

6. Că îi vei da lui binecuvîntare în veacul veacului, veseli-l-vei pe dînsul întru bucurie cu faţa Ta.

7. Că împăratul nădăjduieşte în Domnul şi întru mila Celui Preaînalt nu se va clăti.

8. Aflâ-se mîna Ta peste toţi vrăjmaşii Tăi, dreapta Ta să afle pe toţi cei ce Te urăsc pe Tine.

9. Pune-i-vei pe ei ca un cuptor de foc în vremea arătării Tale ;

10. Domnul întru mînia Sa îi va tulbura pe ei, şi-i va mînca pe ei focul.

11. Rodul lor de pe pămînt îl vei pierde şi sămînţa lor dintre fiii oamenilor.

12. Că au gîndit rele împotriva Ta, au cugetat sfaturi, care nu vor putea să stea.

13. Că îi vei pune pe ei pe fugă și cu arcul Tău vei ținti capul lor.

14. Înalță-Te, Doamne, întru tăria Ta; cînta-vom și vom lăuda puterile Tale.

Slavă...

PSALMUL 21

Un psalm al lui David; mai-marelui cîntăreților, pentru sprijinul cel de dimineață.

Dumnezeul meu, Dumnezeul meu, ia aminte la mine; pentru ce m-ai părăsit? Departe sînt de mîntuirea mea cuvintele greșealelor mele.

2. Dumnezeul meu, striga-voi ziua și nu vei auzi, și noaptea și nu te vei gîndi la mine.

3. Iar Tu întru cele sfinte locuiești, lauda lui Israel.

4. În Tine au nădăjduit părinții noștri, nădăjduit-au întru Tine și i-ai izbăvit pe ei.

5. Către Tine au strigat și s-au mîntuit, în Tine au nădăjduit și nu s-au rușinat.

6. Iar eu sînt vierme și nu om, ocara oamenilor și defăimarea poporului.

7. Toți cei ce m-au văzut m-au batjocorit, grăit-au cu buzele, clătinat-au capul zicînd:

8. «Nădăjduit-a spre Domnul, izbăvească-l pe el, mîntuiască-l pe el, că-l voiește pe el».

9. Că Tu ești Cel ce m-ai scos din pîntece, nădejdea mea, de la sînul maicii mele.

10. Spre Tine m-am aruncat de la naştere, din pîntecele maicii mele Dumnezeul meu eşti Tu.

11. Nu te depărta de la mine, că necazul este aproape, şi nu este cine să-mi ajute.

12. Înconjuratu-m-au viţei mulţi, tauri graşi m-au împresurat.

13. Deschis-au asupra mea gura lor, ca un leu ce răpeşte şi răcneşte.

14. Ca apa m-am vărsat şi s-au risipit toate oasele mele.

15. Făcutu-s-a inima mea ca ceara ce se topeşte în mijlocul pîntecelui meu.

16. Uscatu-s-a ca un vas de lut tăria mea, şi limba mea s-a lipit de cerul gurii mele şi în ţărîna morţii m-ai pogorît.

17. Că m-au înconjurat cîini mulţi, adunarea celor vicleni m-a împresurat.

18. Străpuns-au mîinile mele şi picioarele mele.

19. Numărat-au toate oasele mele, iar ei priveau şi se uitau la mine.

20. Împărţit-au hainele mele loruşi şi pentru cămaşa mea au aruncat sorţi.

21. Iar Tu, Doamne, nu depărta ajutorul Tău de la mine, spre sprijinul meu ia aminte.

22. Izbăveşte de sabie s u f l e t u l meu şi din gheara cîinelui viaţa mea.

23. Izbăveşte-mă din gura leului, şi din coarnele taurilor smerenia mea.

24. Spune-voi numele Tău fraților mei, în mijlocul adunării Te voi lăuda, zicînd :

25. Cei ce vă temeți de Domnul lăudați-L pe El, toată seminția lui Iacob slăviți-L pe El.

26. Să se teamă de Dînsul toată seminția lui Israel.

27. Că n-a defăimat, nici n-a lepădat ruga săracului,

28. Nici n-a întors fața Lui de la mine și cînd am strigat către Dînsul, m-a auzit.

29. De la Tine este lauda mea în adunare mare, rugăciunile mele le voi face înaintea celor ce se tem de El.

30. Mînca-vor săracii și se vor sătura, și vor lăuda pe Domnul; iar cei ce-L caută pe Dînsul vii vor fi inimile lor în veacul veacului.

31. Își vor aduce aminte și se vor întoarce la Domnul toate marginile pămîntului.

32. Și se vor închina înaintea Lui toate semințiile neamurilor.

33. Că a Domnului este împărăția și El stăpînește peste neamuri.

34. Mîncat-au și s-au închinat toți grașii pămîntului; înaintea Lui vor cădea toți cei ce se coboară în pămînt.

35. Și sufletul meu în El viază. Și seminția mea va sluji Lui.

36. Se va vesti Domnului neamul ce va să vină. Și vor vesti dreptatea Lui poporului ce se va naște și ce a făcut Domnul.

PSALMUL 22

Un psalm al lui David.

Domnul mă paşte şi nimic nu-mi va lipsi.

2. La loc de păşune, acolo m-a sălăşluit; la apa odihnei m-a hrănit.

3. Sufletul meu l-a întors, povăţuitu-m-a pe cărările dreptăţii, pentru numele Lui.

4. Că de voi şi umbla în mijlocul morţii, nu mă voi teme de rele; că Tu cu mine eşti.

5. Toiagul Tău şi varga Ta, acestea m-au mîngîiat.

6. Gătit-ai masă înaintea mea, împotriva celor ce mă necăjesc; uns-ai cu untdelemn capul meu şi paharul Tău este adăpîndu-mă ca un puternic.

7. Şi mila Ta mă va urma în toate zilele vieţii mele, ca să locuiesc în casa Domnului, întru lungime de zile.

PSALMUL 23

Un psalm al lui David; al uneia din sîmbete.

Al Domnului este pămîntul şi plinirea lui, lumea şi toţi cei ce locuiesc într-însa.

2. Acesta pe mări l-a întemeiat pe el şi pe rîuri l-a aşezat pe el.

3. Cine se va sui în muntele Domnului, şi cine va sta în locul cel sfînt al Lui?

4. Cel nevinovat cu mîinile și curat cu inima, care n-a luat în deșert sufletul său și nu s-a jurat cu vicleșug aproapelui său.

5. Acesta va lua binecuvîntare de la Domnul și milostenie de la Dumnezeu, Mîntuitorul său.

6. Acesta este neamul celor ce-L caută pe Domnul, al celor ce caută fața Dumnezeului lui Iacob.

7. Ridicați, căpetenii, porțile voastre și vă ridicați porțile cele veșnice și va intra Împăratul slavei.

8. Cine este acesta Împăratul slavei ? Domnul cel tare și puternic, Domnul cel tare în război.

9. Ridicați, căpetenii, porțile voastre și vă ridicați porțile cele veșnice și va intra Împăratul slavei.

10. Cine este acesta Împăratul slavei ? Domnul puterilor, Acesta este Împăratul slavei.

Slavă...

DUPĂ A TREIA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... Preasfîntă Treime... Tatăl nostru...

Apoi troparele, glasul al 3-lea :

Nevrednic fiind pe pămînt, suflete al meu, pocăiește-te ! Țărîna în mormînt nu laudă și de greșeli nu se izbăvește. Strigă, dar, către Hristos Dumnezeu : Cunoscătorule de inimi, greșit-am ; ci, mai înainte de a mă osîndi, Dumnezeule, milostivește-Te spre mine și mă mîntuiește !

Pînă cînd, suflete al meu, petreci în păcat ? Pînă cînd tot amîi pocăința ? Adu-ți aminte de judecata ce va să fie și strigă către Hristos Dumnezeu : Cunoscătorule de inimi, greșit-am ! Ci, Tu, Doamne, Cel ce ești fără de păcate, miluiește-mă !

Slavă...

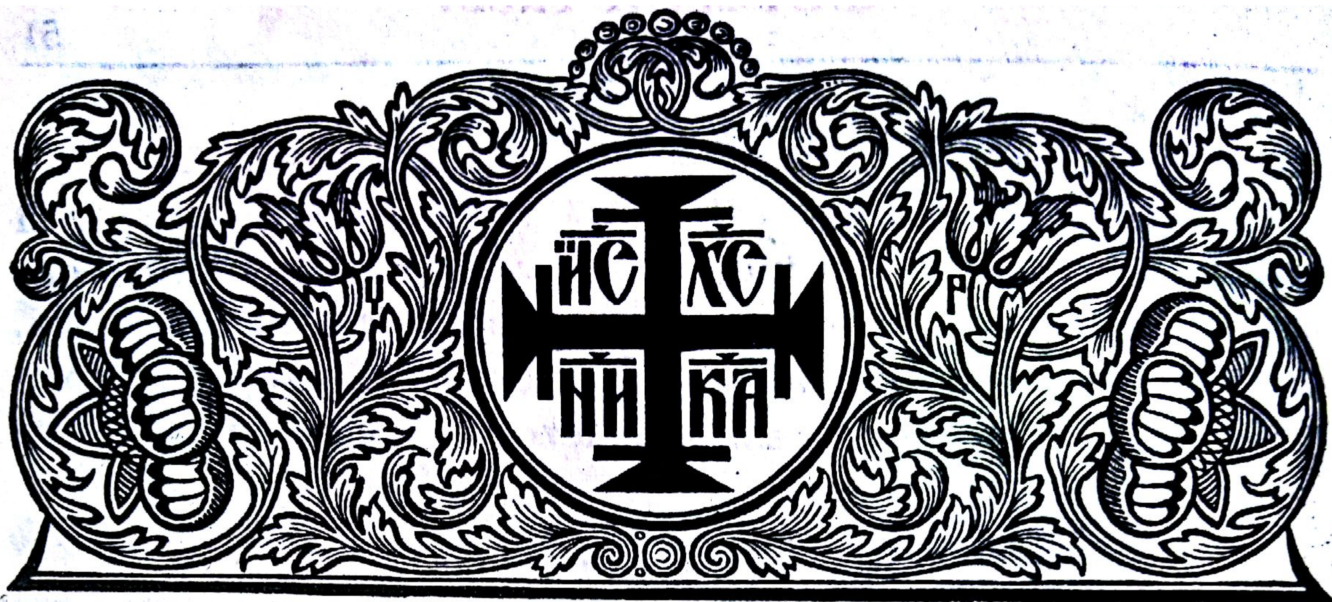
La înfricoşătoarea judecată, fără de pîrîşi voi fi vădit şi fără de martori voi fi osîndit, că se vor deschide cărţile conştiinţei şi lucrurile cele ascunse se vor descoperi. De aceea, mai înainte de a se cerceta cele lucrate de mine, în priveliştea aceea a toată lumea, Dumnezeule, curăţeşte-mă şi mă miluieşte !

Şi acum...

Stăpînă, de Dumnezeu Născătoare, neînţeleasă şi necuprinsă este taina cea înfricoşătoare ce s-a lucrat întru tine : că pe Cel necuprins zămislindu-L, L-ai născut îmbrăcat în trup, din preacinstitul tău sînge. Pe Acela, curată, roagă-L, ca pe Fiul tău, să mîntuiască pe toţi cei ce-ţi cîntă ţie !

Apoi Doamne miluieşte (de 40 de ori), şi rugăciunea aceasta :

Doamne atotţiitorule, Cuvinte al Tatălui celui fără de început şi Însuţi Dumnezeu desăvîrşit, Iisuse Hristoase, Care pentru îndurările milei Tale celei neasemănate niciodată nu Te desparţi de robii Tăi, ci pururea Te odihneşti întru ei, nu mă părăsi pe mine robul Tău, Împărate întru tot sfinte, ci-mi dă mie, nevrednicului, bucuria mîntuirii Tale şi-mi luminează mintea cu lumina cunoştinţei Evangheliei Tale. Sufletul meu îl leagă cu dragostea crucii Tale. Trupul meu cu nepătimirea Ta îl împodobeşte. Gîndurile mele le împacă. Picioarele mele le fereşte de alunecare. Nu mă pierde cu fărădelegile mele, Preabunule Doamne, ci mă ispiteşte, Dumnezeule, şi cunoaşte inima mea, caută şi află cărările mele şi de mă aflu pe calea fărădelegii, abate-mă de la ea şi mă îndreptează pe calea cea veşnică. Că Tu eşti calea şi adevărul şi viaţa şi Ţie slavă îţi înălţăm, împreună şi Celui fără de început al Tău Părinte şi Preasfîntului şi bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

CATISMA A PATRA

PSALMUL 24

Un psalm al lui David.

Către Tine, Doamne, am ridicat sufletul meu, Dumnezeul meu.

2. Spre Tine am nădăjduit, să nu fiu rușinat în veac, nici să rîdă de mine vrăjmașii mei,

3. Pentru că toți cei ce Te așteaptă pe Tine nu se vor rușina; să se rușineze toți cei ce fac fărădelegi în deșert.

4. Căile Tale, Doamne, arată-mi, și cărările Tale mă învață.

5. Îndreptează-mă spre adevărul Tău și mă învață, că Tu ești Dumnezeu, Mîntuitorul meu, și pe Tine Te-am așteptat toată ziua.

6. Adu-Ți aminte de îndurările și milele Tale, Doamne, că din veac sînt.

7. Păcatele tinereților mele și ale neștiinței mele nu le pomeni.

8. După mila Ta pomenește-mă Tu, pentru bunătatea Ta, Doamne.

9. Bun și drept este Domnul, pentru aceasta lege va pune celor ce greșesc în cale.

10. Îndrepta-va pe cei blînzi la judecată, învăța-va pe cei blînzi căile Sale.

11. Toate căile Domnului sînt milă și adevăr pentru cei ce caută așezămîntul Lui și mărturiile Lui.

12. Pentru numele Tău, D o a m n e, curățește păcatul meu,că mult este.

13. Cine este omul cel ce se teme de Domnul ? Lege va pune lui în calea pe care a ales-o.

14. Sufletul lui întru bunătăți se va sălășlui și seminția lui va moșteni pămîntul.

15. Domnul este întărirea celor ce se tem de Dînsul, așezămîntul Lui îl va arăta lor.

16. Ochii mei pururea spre Domnul, că El va scoate din laț picioarele mele.

17. Caută spre mine și mă miluiește, că părăsit și sărac sînt eu.

18. Necazurile inimii mele s-au înmulțit ; din nevoile mele scoate-mă.

19. Vezi smerenia mea și osteneala mea, și-mi iartă toate păcatele mele.

20. Vezi pe vrăjmașii mei, că s-au înmulțit și cu ură nedreaptă m-au urît.

21. Păzește sufletul meu și mă izbăvește, ca să nu mă rușinez că am nădăjduit în Tine.

22. Cei fără răutate și cei drepți s-au lipit de mine, că Te-am așteptat, Doamne.

23. Izbăvește, Dumnezeule, pe Israel din toate necazurile lui.

PSALMUL 25

Un psalm al lui David.

Judecă-mă, Doamne, că eu întru nerăutate am umblat și în Domnul nădăjduind, nu voi slăbi.

2. Cercetează-mă, Doamne, și mă cearcă; aprinde rărunchii și inima mea.

3. Că mila Ta este înaintea ochilor mei, și bine mi-a plăcut adevărul Tău.

4. Nu am șezut în adunarea deșertăciunii, și cu călcătorii de lege nu voi intra.

5. Urît-am adunarea celor ce viclenesc, și cu cei necredincioși nu voi ședea.

6. Spăla-voi întru cele nevinovate mîinile mele și voi înconjura jertfelnicul Tău, Doamne,

7. Ca să aud glasul laudei Tale și să spun toate minunile Tale.

8. Doamne, iubit-am bunăcuviința casei Tale și locul locașului slavei Tale.

9. Să nu pierzi cu cei necredincioși sufletul meu, și cu vărsătorii de sînge viața mea,

10. Întru ale căror mîini sînt fărădelegi, și dreapta cărora e plină de daruri.

11. Iar eu întru nerăutatea mea am umblat; izbăvește-mă, Doamne, și mă miluiește,

12. Căci piciorul meu a stat întru dreptate; întru adunări Te voi binecuvînta, Doamne.

PSALMUL 26

Un psalm al lui David; mai înainte de ungere.

Domnul este luminarea mea și mîntuirea mea; de cine mă voi teme?

2. Domnul este apărătorul vieții mele; de cine mă voi înfricoșa?

3. Cînd se vor apropia de mine cei ce îmi fac rău, ca să mănînce trupul meu;

4. Cei ce mă necăjesc și vrăjmașii mei, aceia au slăbit și au căzut.

5. De s-ar rîndui împotriva mea oștire, nu se va înfricoșa inima mea;

6. De s-ar ridica împotriva mea război, eu în El nădăjduiesc.

7. Una am cerut de la Domnul, pe aceasta o voi căuta, ca să locuiesc în casa Domnului în toate zilele vieții mele,

8. Ca să văd frumusețea Domnului și să cercetez locașul Lui.

9. Că Domnul m-a ascuns în cortul Lui în ziua necazurilor mele; m-a acoperit în locul cel ascuns al cortului Lui;

10. Pe piatră m-a înălțat. Și acum, iată, a înălțat capul meu peste vrăjmașii mei.

11. Înconjurat-am și am jertfit în cortul Lui jertfă de laudă. Îl voi l ă u d a și voi c î n t a Domnului.

12. Auzi, Doamne, glasul meu cu care am strigat; miluiește-mă și mă ascultă.

13. Ție a zis inima mea: pe Domnul voi căuta. Te-a căutat fața mea; fața Ta, Doamne, voi căuta.

14. Să nu-Ți întorci fața Ta de la mine și să nu Te abați întru mînie de la robul Tău;

15. Ajutorul meu fii, să nu mă lepezi pe mine și să nu mă lași, Dumnezeule, Mîntuitorul meu.

16. Că tatăl meu și mama mea m-au părăsit, dar Domnul m-a luat.

17. Lege pune-mi mie, Doamne, în calea Ta, și mă îndreptează pe cărarea dreaptă, din pricina vrăjmașilor mei.

18. Nu mă da pe mine pe mîna celor ce mă necăjesc, că s-au ridicat împotriva mea martori nedrepți și nedreptatea a mințit sieși.

19. Cred că voi vedea bunătățile Domnului, în pămîntul celor vii.

20. Așteaptă pe **D o m n u l**, îmbărbătează-te și să se întărească inima ta și așteaptă pe Domnul.

Slavă...

PSALMUL 27

Un psalm al lui David.

Către Tine, Doamne, am strigat, Dumnezeul meu, ia aminte! Că de nu mă vei auzi, mă voi asemăna cu cei care se pogoară în groapă.

2. Ascultă glasul rugăciunii mele cînd mă rog către Tine, cînd ridic mîinile mele către locașul Tău cel sfînt.
3. Să nu tragi cu cei păcătoși sufletul meu, și cu cei ce lucrează nedreptate să nu mă pierzi;
4. Cu cei ce grăiesc pace către aproapele lor, dar cele rele sînt în inimile lor.
5. Dă-le lor după faptele lor și după vicleșugul gîndurilor lor.
6. După lucrul mîinilor lor, dă-le lor; răsplătește-i după faptele lor,
7. Că n-au înțeles lucrurile Domnului și faptele mîinilor Lui; îi vei dărîma, și nu-i vei zidi.
8. Binecuvîntat este Domnul că a auzit glasul rugăciunii mele.
9. Domnul este ajutorul și apărătorul meu; în El a nădăjduit inima mea și mi-a ajutat.
10. Și a înflorit trupul meu și de bunăvoia mea îl voi lăuda pe El.
11. Domnul este întărirea poporului Său, și apărător mîntuirilor unsului Său.
12. Mîntuiește poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta; paște-i pe ei și-i ridică pînă în veac.

PSALMUL 28

Un psalm al lui David; la scoaterea Cortului.

Aduceți Domnului, fii ai lui Dumnezeu, aduceți Domnului mieii oilor, aduceți Domnului slavă și cinste;

2. Aduceți Domnului slavă numelui Său; închinați-vă Domnului în curtea cea sfîntă a Lui.
3. Glasul Domnului peste ape; Dumnezeul slavei a tunat; Domnul peste ape multe.
4. Glasul Domnului întru tărie, glasul Domnului întru mare cuviință.
5. Glasul Domnului, cel ce sfărîmă cedrii și va zdrobi Domnul cedrii Libanului.
6. Și-i va fărîmița pe ei ca pe vițelul Libanului, iar cel iubit ca puiul de rinocer.
7. Glasul Domnului, cel ce varsă para focului.
8. Glasul Domnului, cel ce cutremură pustiul și va cutremura Domnul pustiul Cadeșului.
9. Glasul Domnului cel ce îndoaie cedrii și va descoperi dumbrăvile și în locașul Lui, fiecare va spune: Slavă!
10. Domnul va împărăți peste potop și va ședea Domnul Împărat în veac.
11. Domnul tărie poporului Său va da, Domnul va binecuvînta pe poporul Său cu pace.

PSALMUL 29

Un psalm al lui David; mai-marelui cîntăreților pentru sfințirea casei.

Înălța-Te-voi, Doamne, că m-ai ridicat și n-ai veselit pe vrăjmașii mei împotriva mea.
2. Doamne, Dumnezeul meu, strigat-am către Tine și m-ai vindecat.
3. Doamne, scos-ai din iad sufletul meu, mîntuitu-m-ai de cei ce se coboară în groapă.

4. Cîntați Domnului cei cuvioși ai Lui și lăudați pomenirea sfințeniei Lui.

5. Că iuțime este întru mînia Lui și viață întru voia Lui; seara se va sălășlui plîngerea, iar dimineața bucuria.

6. Iar eu am zis întru îndestularea mea: «Nu mă voi clătina în veac!»

7. Doamne, întru voia Ta, dat-ai frumuseții mele putere; dar cînd ți-ai întors fața Ta, eu m-am tulburat.

8. Către Tine, D o a m n e, voi striga și către Dumnezeul meu mă voi ruga.

9. Ce folos ai de sîngele meu de mă pogor în stricăciune? Oare, Te va lăuda pe Tine țărîna, sau va vesti adevărul Tău?

10. Auzit-a Domnul și m-a miluit; Domnul a fost ajutorul meu!

11. Schimbat-ai plîngerea mea întru bucurie, rupt-ai sacul meu și m-ai încins cu veselie,

12. Ca slava mea să-Ți cînte Ție și să nu mă mîhnesc; Doamne, Dumnezeul meu, în veac Te voi lăuda!

Slavă...

PSALMUL 30

Un psalm al lui David; mai-marelui cîntăreților, pentru uimire.

Spre Tine, Doamne, am nădăjduit, ca să nu fiu rușinat în veac. Întru îndreptarea Ta izbăvește-mă și mă scoate.

2. Pleacă spre mine urechea Ta, grăbeşte de mă scoate. Fii mie Dumnezeu apărător şi casă de scăpare ca să mă mîntuieşti.

3. Că puterea mea şi scăparea mea eşti Tu şi pentru numele Tău mă vei povăţui şi mă vei hrăni.

4. Scoate-mă-vei din cursa aceasta pe care mi-au ascuns-o mie, că Tu eşti apărătorul meu.

5. În mîinile Tale îmi voi da duhul meu; izbăvitu-m-ai, Doamne, Dumnezeul adevărului.

6. Urît-ai pe cei ce păzesc deşertăciuni în zadar, iar eu spre Domnul am nădăjduit.

7. Bucura-mă-voi şi mă voi veseli de mila Ta, că ai căutat spre smerenia mea, mîntuit-ai din nevoi sufletul meu,

8. Şi nu m-ai lăsat în mîinile vrăjmaşului; pus-ai în loc desfătat picioarele mele.

9. Miluieşte-mă, Doamne, că mă necăjesc; tulburatu-s-a de mînie ochiul meu, sufletul meu şi inima mea.

10. Că s-a stins întru durere viaţa mea şi anii mei în suspinuri; slăbit-a întru sărăcie tăria mea şi oasele mele s-au tulburat.

11. La toţi vrăjmaşii mei m-am făcut de ocară şi vecinilor mei foarte, şi frică cunoscuţilor mei. Cei ce mă vedeau afară fugeau de mine.

12. Uitat am fost ca un mort din inima lor, ajuns-am ca un vas stricat,

13. Că am auzit ocara multora din cei ce locuiesc împrejur, cînd se adunau ei împreună

împotriva mea; ca să ia sufletul meu s-au sfătuit.

14. Iar eu către Tine am nădăjduit, Doamne, zis-am : «Tu ești Dumnezeul meu !»

15. În mîinile Tale, soarta mea, izbăvește-mă din mîna vrăjmașilor mei și de cei ce mă prigonesc.

16. Arată fața Ta peste robul Tău, mîntuiește-mă cu mila Ta !

17. Doamne, să nu fiu rușinat, că Te-am chemat pe Tine ; să se rușineze necredincioșii și să se coboare în iad.

18. Mute să fie buzele cele viclene, care grăiesc împotriva dreptului fărădelege, cu mîndrie și cu defăimare.

19. Cît este de mare mulțimea bunătății Tale, Doamne, pe care ai gătit-o celor ce se tem de Tine, pe care ai făcut-o celor ce nădăjduiesc în Tine, înaintea fiilor oamenilor.

20. Ascunde-i-vei pe dînșii cu acoperămîntul feței Tale de tulburarea oamenilor.

21. Acoperi-i-vei pe ei în cortul Tău de împotrivirea limbilor.

22. Binecuvîntat este Domnul, că minunată a fost mila Sa, în cetate întărită.

23. Iar eu am zis întru uimirea mea : Lepădat sînt de la fața ochilor Tăi.

24. Pentru aceasta ai auzit glasul rugăciunii mele cînd am strigat către Tine.

25. Iubiți pe Domnul toți cuvioșii Lui, că adevărul caută Domnul și răsplătește celor ce se mîndresc, cu prisosință.

26. Îmbărbătați-vă și să se întărească inima voastră, toți cei ce nădăjduiți în Domnul.

PSALMUL 31

Un psalm al lui David ; pentru pricepere.

Fericiți cărora s-au iertat fărădelegile și cărora s-au acoperit păcatele.

2. Fericit bărbatul, căruia nu-i va socoti Domnul păcatul, nici nu este în gura lui vicleșug.

3. Că am tăcut, îmbătrînit-au oasele mele, cînd strigam toată ziua.

4. Că ziua și noaptea s-a îngreunat peste mine mîna Ta, și am căzut în suferință cînd ghimpele Tău mă împungea.

5. Păcatul meu l-am cunoscut și fărădelegea mea n-am ascuns-o împotriva mea.

6. Zis-am : «Mărturisi-voi fărădelegea mea Domnului» ; și Tu ai iertat nelegiuirea păcatului meu.

7. Pentru aceasta se va ruga către Tine tot cuviosul la vreme potrivită, iar potop de ape multe de el nu se va apropia.

8. Tu ești scăparea mea din necazul ce mă cuprinde, bucuria mea; izbăvește-mă de cei ce m-au înconjurat.

9. Înțelepți-te-voi și te voi îndrepta pe calea aceasta, pe care vei merge; ațintì-voi spre tine ochii Mei.

10. Nu fi ca un cal și ca un catîr, la care nu este pricepere; cu zăbală și cu frîu fălcile lor voi strînge, ca să nu se apropie de tine.

11. Multe sînt bătăile păcătosului, iar pe cel ce nădăjduiește în Domnul, mila îl va înconjura.

12. Veseliți-vă în Domnul și vă bucurați, drepților, și vă lăudați toți cei drepți la inimă.

Slavă...

DUPĂ A PATRA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... Preasfîntă Treime... Tatăl nostru...

Apoi troparele, glasul al 4-lea.

Smeritul meu suflet, cel ce și-a cheltuit toată viața întru păcate, cercetează-l și, ca pe femeia cea păcătoasă, mă primește și pe mine și mă mîntuiește!

Înotînd pe luciul acestei vieți, îmi aduc aminte de adîncul răutăților mele celor multe și neavînd gîndul ocîrmuitor, ca Petru strig către Tine: Mîntuiește-mă, Hristoase Dumnezeule, mîntuiește-mă, ca un iubitor de oameni!

Slavă...

Degrab să intrăm în cămara lui Hristos, ca să auzim toți fericitul glas al Dumnezeului nostru: «Veniți cei ce iubiți slava cea cerească!», și ne va face părtași cu fecioarele cele înțelepte, de ne vom lumina candelele noastre prin credință.

Și acum...

Suflete, pocăiește-te mai înainte de ieșirea ta, că Judecătorul este nemitarnic și înfricoșător celor ce păcătuiesc. Stri-

gă dar, către Domnul, cu inimă umilită: greşit-am Ţie cu ştiinţă şi cu neştiinţă, Îndurate. Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, milostiveşte-Te şi mă miluieşte!

Apoi Doamne miluieşte (de 40 de ori), şi rugăciunea aceasta:

Ţie, Doamne, Celui singur bun şi nepomenitor de rău, îmi mărturisesc păcatele mele. La Tine cad eu nevrednicul, strigînd: greşit-am, Doamne, greşit-am şi nu sînt vrednic să caut la înălţimea cerului, din pricina mulţimii nedreptăţilor mele! Ci Tu, Doamne al meu, dăruieşte-mi lacrimi de pocăinţă, Cel ce eşti singur bun şi milostiv, ca întru ele să mă rog Ţie, ca să mă curăţeşti mai înainte de sfîrşit de tot felul de păcate. Că prin înfricoşătoare şi groaznice locuri va să trec, despărţindu-mă de trup, şi mulţime de diavoli înfricoşători şi fără omenie mă vor întîmpina şi nimeni nu va călători împreună cu mine, ca să-mi ajute, sau să mă scoată. Pentru aceasta, cad la bunătatea Ta, ca să nu fiu dat celor ce-mi fac strîmbătate, nici să se laude asupra mea vrăjmaşii mei, Bunule Doamne! Nici să zică: iată, ne-ai venit în mîinile noastre şi ne-ai fost dat nouă! Nu, Doamne, nu-Ţi uita îndurările Tale; nici nu-mi răsplăti după fărădelegile mele şi nici faţa Ta nu ţi-o întoarce de la mine! Ci pedepseşte-mă Tu, Doamne, însă cu milă şi îndurare; iar vrăjmaşul să nu se bucure de mine, ci stinge înfricoşarea ce mi-o insuflă şi toată lucrarea lui o fă deşartă, şi-mi dă nedefăimată calea cea către Tine, Bunule Doamne! Căci de am şi greşit, dar la alt doctor nu am năzuit, nici nu mi-am întins mîinile către vreun dumnezeu străin. Deci, nu lepăda rugăciunea mea, ci mă ascultă, pentru bunătatea Ta şi întăreşte inima mea întru frica Ta! Facă-se harul Tău peste mine, Doamne, ca un foc, care să ardă gîndurile mele cele necurate. Că Tu eşti, Doamne, lumina cea mai presus de toată lumina, bucuria cea mai presus de toată bucuria, odihna cea mai presus de toată odihna, viaţa cea adevărată şi mîntuirea care dăinuieşte în vecii vecilor. Amin.

CATISMA A CINCEA

PSALMUL 32

Un psalm al lui David, nescris deasupra la evrei.

Bucurați-vă, drepților; celor drepți li se cuvine laudă.

2. Lăudați pe Domnul în alăută, în psaltire cu zece strune cîntați-I Lui.

3. Cîntați-I Lui cîntare nouă, cîntați-I frumos, cu strigăt de bucurie.

4. Că drept este cuvîntul Domnului, și toate lucrurile Lui întru credință.

5. Iubește milostenia și judecata Domnul; de mila Domnului plin este pămîntul.

6. Cu cuvîntul Domnului cerurile s-au întărit, și cu duhul gurii Lui toată puterea lor.

7. Adunat-a ca într-un burduf apele mării, pus-a în vistierii adîncurile.

8. Să se teamă de Domnul tot pămîntul, și de El să se cutremure toți locuitorii lumii.

9. Că El a zis și s-au făcut, El a poruncit și s-au zidit.

10. Domnul risipește sfaturile neamurilor, leapădă gîndurile popoarelor și defaimă sfaturile căpeteniilor.

11. Iar sfatul Domnului rămîne în veac, gîndurile inimii Lui, din neam în neam.

12. Fericit este neamul căruia Domnul este Dumnezeul lui, poporul pe care l-a ales de moștenire Luiși.

13. Din cer a privit Domnul, văzut-a pe toți fiii oamenilor.

14. Din locașul Său, cel gata, privit-a spre toți cei ce locuiesc pămîntul.

15. Cel ce a zidit îndeosebi inimile lor, Cel ce pricepe toate lucrurile lor.

16. Nu se mîntuiește împăratul cu oștire multă și uriașul nu se va izbăvi cu mulțimea tăriei lui.

17. Mincinos este calul spre scăpare, și cu mulțimea puterii lui nu te va izbăvi.

18. Iată, ochii Domnului spre cei ce se tem de Dînsul, spre cei ce nădăjduiesc în mila Lui. Ca să izbăvească de moarte sufletele lor, și să-i hrănească pe ei în foamete.

19. Și sufletul nostru așteaptă pe Domnul, că ajutorul și apărătorul nostru este.

20. Că în El se va veseli inima noastră, și în numele cel sfînt al Lui am nădăjduit.

21. Fie, Doamne, mila Ta spre noi, precum am nădăjduit și noi întru Tine.

PSALMUL 33

Un psalm al lui David, cînd și-a schimbat fața sa înaintea lui Abimelec și i-a dat drumul și s-a dus.

Bine voi cuvînta pe Domnul în toată vremea, pururea lauda Lui în gura mea.

2. În Domnul se va lăuda sufletul meu; să audă cei blînzi și să se veselească.

3. Slăviți pe Domnul împreună cu mine, și să înălțăm numele Lui împreună.

4. Căutat-am pe Domnul și m-a auzit, și din toate necazurile mele m-a izbăvit.

5. Apropiați-vă de El și vă luminați, și fețele voastre să nu se rușineze.

6. Săracul acesta a strigat și Domnul l-a auzit pe el, și din toate necazurile lui l-a izbăvit.

7. Străjui-va îngerul Domnului împrejurul celor ce se tem de El, și-i va izbăvi pe ei.

8. Gustați și vedeți că bun este Domnul; fericit bărbatul care nădăjduiește în El.

9. Temeți-vă de Domnul toți sfinții Lui, că n-au lipsă cei ce se tem de El.

10. Bogații au sărăcit și au flămînzit, iar cei ce-L caută pe Domnul nu se vor lipsi de tot binele.

11. Veniți fiilor, ascultați-mă pe mine, frica Domnului vă voi învăța pe voi;

12. Cine este omul cel ce voiește viața, care iubește să vadă zile bune ? Oprește-ți limba de la rău și buzele tale să nu grăiască vicleșug.

13. Ferește-te de rău și fă bine, caută pacea și o urmează pe ea.

14. Ochii Domnului spre cei drepți și urechile Lui spre rugăciunea lor.

15. Iar fața Domnului spre cei ce fac rele, ca să piară de pe pămînt pomenirea lor.

16. Strigat-au drepții și Domnul i-a auzit, și din toate necazurile lor i-a izbăvit.

17. Aproape este Domnul de cei umiliți la inimă, și pe cei smeriți cu duhul îi va mîntui.

18. Multe sînt necazurile drepților, și din toate acelea îi va izbăvi pe ei Domnul.

19. Domnul păzește toate oasele lor, nici unul din ele nu se va zdrobi.

20. Moartea păcătoșilor este cumplită, și cei ce urăsc pe cel drept vor greși.

21. Mîntui-va Domnul sufletele robilor Săi și nu vor greși toți cei ce nădăjduiesc în El.

Slavă...

PSALMUL 34

Un psalm al lui David.

Judecă, Doamne, pe cei ce-mi fac mie strîmbătate ; luptă împotriva celor ce se luptă cu mine ;

2. Apucă arma și pavăza și scoală-Te întru ajutorul meu ;

3. Scoate sabia și închide calea celor ce mă prigonesc; spune sufletului meu: «Mîntuirea ta sînt Eu!»

4. Să fie rușinați și înfruntați cei ce caută sufletul meu; să se întoarcă înapoi și să se rușineze cei ce gîndesc rău de mine.

5. Să fie ca praful în fața vîntului și îngerul Domnului să-i necăjească. Să fie calea lor întuneric și alunecare, și îngerul Domnului să-i prigonească.

6. Că în zadar au ascuns de mine groapa lațului lor, în deșert au ocărît sufletul meu.

7. Să vină asupra lor lațul pe care nu-l cunosc, și cursa pe care au ascuns-o să-i prindă pe ei; și chiar în lațul lor să cadă.

8. Iar sufletul meu să se bucure de Domnul, să se veselească de mîntuirea Lui.

9. Toate oasele mele vor zice: Doamne, cine este asemenea Ție? Cel ce izbăvește pe sărac din mîna celor mai tari decît el, și pe sărac și pe sărman de cei ce-l răpesc pe el.

10. S-au sculat martori nedrepți și de cele ce nu știam m-au întrebat.

11. Răsplătit-au mie rele pentru bune, și au vlăguit sufletul meu.

12. Iar eu, cînd mă supărau ei, m-am îmbrăcat cu sac și am smerit cu post sufletul meu și rugăciunea mea în sînul meu se va întoarce.

13. Ca și cu un vecin, ca și cu un frate al nostru așa de bine m-am purtat; ca și cum aș fi jelit și m-aș fi întristat, așa m-am smerit.

14. Dar împotriva mea s-au veselit și s-au adunat; adunatu-s-au împotriva mea cu bătăi și n-am știut; risipiți au fost și nu s-au căit.

15. M-au ispitit, cu batjocură m-au batjocorit, au scrîșnit împotriva mea cu dinții lor.

16. Doamne, cînd vei vedea? Întoarce sufletul meu de la fapta lor cea rea, de la lei, viața mea.

17. Lăuda-Te-voi, Doamne, în adunare mare, întru popor numeros Te voi lăuda.

18. Să nu se bucure de mine cei ce mă dușmănesc pe nedrept, cei ce mă urăsc în zadar și fac semn cu ochii.

19. Că mie de pace îmi grăiau, și asupra mea vicleșuguri gîndeau.

20. Lărgitu-și-au împotriva mea gura lor; zis-au: «Bine, bine, văzut-au ochii noștri».

21. Văzut-ai, Doamne, să nu taci; Doamne, nu Te depărta de la mine.

22. Scoală-Te, Doamne, și ia aminte spre judecata mea, Dumnezeul meu și Domnul meu, spre pricina mea.

23. Judecă-mă după dreptatea Ta, Doamne, Dumnezeul meu, și să nu se bucure de mine.

24. Să nu zică întru inimile lor: «Bine, bine, sufletului nostru», nici să zică: «L-am înghițit pe el».

25. Să fie rușinați și înfruntați deodată cei ce se bucură de necazurile mele; să se îmbrace cu rușine și ocară cei ce se laudă împotriva mea.

26. Să se bucure și să se veselească cei ce voiesc dreptatea mea, și să spună pururea: «Mărit să fie Domnul, Cel ce voiește pacea robului Său!»

27. Și limba mea va grăi dreptatea Ta, în toată ziua, lauda Ta.

PSALMUL 35

Un psalm al lui David, robul Domnului; mai-marelui cîntăreților.

Necredința călcătorului de lege spune inimii mele că nu este într-însul frica de Dumnezeu.

2. El singur se amăgește în ochii săi, cînd zice că ar fi urmărind fărădelegea și ar fi urînd-o.

3. Graiurile gurii lui fărădelege și vicleșug; n-a vrut să priceapă ca să facă bine.

4. Fărădelege a gîndit în așternutul său, în toată calea cea bună n-a stat și răutatea n-a urît.

5. Doamne, în cer este mila Ta și adevărul Tău pînă la nori.

6. Dreptatea Ta ca munții lui Dumnezeu, judecățile Tale adînc mare; oameni și dobitoace vei izbăvi, Doamne,

7. Că ai înmulțit mila Ta, Dumnezeule, iar fiii oamenilor în umbra aripilor Tale vor nădăjdui.

8. Sătura-se-vor din grăsimea casei Tale, şi din izvorul desfătării Tale îi vei adăpa pe ei.
9. Că la Tine este izvorul vieţii, întru lumina Ta vom vedea lumină.
10. Tinde mila Ta celor ce Te cunosc pe Tine, şi dreptatea Ta celor drepţi la inimă.
11. Să nu vină peste mine picior de mîndrie şi mîna păcătoşilor să nu mă clatine.
12. Acolo au căzut toţi cei ce lucrează fărădelegea; izgoniţi au fost şi nu vor putea să stea.

Slavă...

PSALMUL 36

Un psalm al lui David.

Nu rîvni la cei ce viclenesc, nici nu urma pe cei ce fac fărădelegea.
2. Căci ca iarba curînd se vor usca, şi ca verdeaţa ierbii degrab se vor trece.
3. Nădăjduieşte în Domnul şi fă bunătate, şi locuieşte pămîntul şi hrăneşte-te cu bogăţia lui.
4. Desfătează-te în Domnul, şi-ţi va împlini ţie cererile inimii tale.
5. Descoperă Domnului calea ta şi nădăjduieşte în El şi El va împlini.
6. Şi va scoate ca lumina dreptatea ta şi judecata ca lumina de amiază.
7. Supune-te Domnului şi roagă-L pe El; nu rîvni după cel ce sporeşte în calea sa, după omul care face nelegiuirea.

8. Părăsește mînia și lasă iuțimea; nu căuta să vicleneşti.

9. Că cei ce viclenesc de tot vor pieri; iar cei ce aşteaptă pe Domnul vor moşteni pămîntul.

10. Şi încă puțin și nu va mai fi păcătosul, și vei căuta locul lui și nu-l vei afla.

11. Iar cei blînzi vor moşteni pămîntul, şi se vor desfăta de mulțimea păcii.

12. Pîndi-va păcătosul pe cel drept și va scrîşni asupra lui cu dinții săi.

13. Iar Domnul va rîde de el, că mai înainte vede, că va veni ziua lui.

14. Sabie au scos păcătoșii, întins-au arcul lor ca să doboare pe sărac și pe sărman, ca să junghie pe cei drepți la inimă.

15. Sabia lor să intre în inima lor, și arcurile lor să se frîngă.

16. Mai bun este puținul celui drept, decît bogăția multă a păcătoșilor.

17. Că brațele păcătoşilor se vor zdrobi, iar Domnul întărește pe cei drepți.

18. Cunoaște Domnul căile celor fără prihană, și moștenirea lor în veac va fi.

19. Nu se vor rușina în vremea cea rea, și în zilele de foamete se vor sătura.

20. Că păcătoșii vor pieri, iar vrăjmaşii Domnului, îndată ce s-au mărit și s-au înălțat, s-au stins, ca fumul au pierit.

21. Împrumută păcătosul și nu dă înapoi, iar dreptul se îndură și dă.

22. Că cei ce-L binecuvintează pe El vor moșteni pămîntul, iar cei ce-L blesteamă pe El, de tot vor pieri.

23. De la Domnul pașii omului se îndreptează și calea lui o va voi foarte.

24. Cînd va cădea, nu se va zdruncina, că Domnul întărește mîna lui.

25. Tînăr am fost și am îmbătrînit și n-am văzut pe cel drept părăsit, nici seminția lui cerînd pîine ;

26. Toată ziua dreptul miluiește și împrumută, și seminția lui binecuvîntată va fi.

27. Ferește-te de rău și fă binele, și vei trăi în veacul veacului.

28. Că Domnul iubește judecata și nu va părăsi pe cei cuvioși ai Săi ; în veac vor fi păziți. Iar cei fără de lege vor fi izgoniți și seminția necredincioșilor va fi stîrpită.

29. Iar drepții vor moșteni pămîntul și vor locui în veacul veacului pe el.

30. Gura dreptului va deprinde înțelepciunea și limba lui va grăi judecată.

31. Legea Dumnezeului său în inima lui, și nu se vor poticni pașii lui.

32. Pîndește păcătosul pe cel drept, și caută să-l omoare pe el ;

33. Iar Domnul nu-l va lăsa pe el în mîinile lui, nici nu-l va osîndi, cînd se va judeca cu el.

34. Aşteaptă pe Domnul şi păzeşte calea Lui! Şi te va învăţa pe tine ca să moşteneşti pămîntul; cînd vor pieri păcătoşii vei vedea.
35. Văzut-am pe cel necredincios mîndrindu-se şi înălţîndu-se ca cedrii Libanului.
36. Şi am trecut şi iată nu era, şi l-am căutat pe el şi nu s-a aflat locul lui.
37. Păzeşte nerăutatea şi caută dreptatea, că urmaşi are omul făcător de pace.
38. Iar cei fără de lege vor pieri deodată şi urmaşii necredincioşilor vor fi stîrpiţi.
39. Iar mîntuirea drepţilor de la Domnul, că apărătorul lor este în vreme de necaz.
40. Şi-i va ajuta pe ei Domnul, şi-i va izbăvi pe ei, şi-i va scoate pe ei din mîna păcătoşilor, şi-i va mîntui pe ei, că au nădăjduit în El.

Slavă...

DUPĂ A CINCEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... Preasfîntă Treime... Tatăl nostru...

Apoi troparele, glasul al 5-lea:

Înfricoşător este scaunul Tău, iar viaţa mea e plină de răutăţi: cine, dar, mă va izbăvi de nevoia cea de atunci, de nu Te vei milostivi spre mine Tu, Hristoase Dumnezeule, ca un îndurat şi de oameni iubitor?

Slavă...

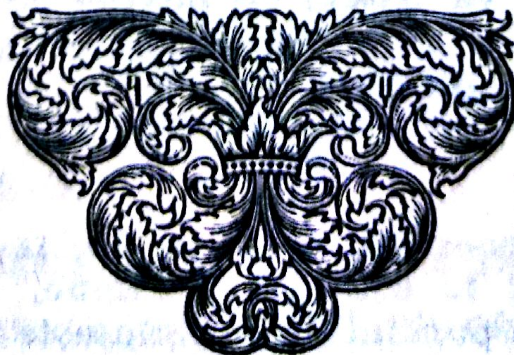
Grija vieţii m-a scos din rai şi ce voi face eu, deznădăjduitul? De aceea bat la uşa Ta, Doamne, şi strig: Doamne, deschide-mi, şi prin pocăinţă mă mîntuieşte!

Şi acum...

Cum voi numi biserica ta, Născătoare de Dumnezeu: liman duhovnicesc, raiul hranei celei cereşti, pricina vieţii celei nesfîrşite? Că toate bunătăţile le ai. Roagă-te, dar, totdeauna lui Hristos, să se mîntuiască sufletele noastre!

Apoi Doamne miluieşte (de 40 de ori), şi rugăciunea aceasta:

Dumnezeule cel drept şi lăudat! Dumnezeule cel mare şi puternic! Dumnezeule cel mai înainte de veci, Care asculţi rugăciunea omului păcătos: ascultă-mă întru acest ceas şi pe mine, Cel ce ai făgăduit să asculţi pe cei ce Te vor chema întru adevăr. Să nu Te îngreţoşezi de mine, cel ce am buze necurate şi sînt cuprins de păcate. Nădejdea tuturor marginilor pămîntului şi a celor ce sînt pe mare departe, apucă arma şi pavăza şi Te scoală întru ajutorul meu! Scoate sabia şi stai împotriva celor ce mă prigonesc! Ceartă duhurile cele necurate şi le alungă de la faţa mea, a nepriceputului! Să se depărteze de la gîndul meu duhul urîciunii şi al pomenirii de rău, duhul zavistiei şi al vicleniei, duhul îngrozirii şi al lenevirii, duhul mîndriei şi al oricărui fel de răutate, să mi se stingă toată aprinderea şi pornirea trupească, care se stîrneşte prin lucrarea diavolească, să mi se lumineze sufletul şi trupul şi duhul meu cu lumina cunoştinţei Tale cele dumnezeieşti. Ca prin mulţimea îndurărilor Tale ajungînd la unirea credinţei, întru bărbat desăvîrşit şi la măsura vîrstei, să slăvesc împreună cu îngerii şi cu toţi sfinţii preacinstitul şi de mare cuviinţă numele Tău, al Tatălui şi al Fiului şi al Sfîntului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

CATISMA A ȘASEA

PSALMUL 37

Un psalm al lui David ; pentru pomenirea sîmbetei.

Doamne, nu cu mînia Ta să mă mustri pe mine, nici cu iuțimea Ta să mă certi.

2. Că săgețile Tale s-au înfipt în mine, și ai întărit peste mine mîna Ta.

3. Nu este vindecare în trupul meu de la fața mîniei Tale ; nu este pace în oasele mele de la fața păcatelor mele.

4. Că fărădelegile mele au covîrșit capul meu, ca o sarcină grea apăsat-au peste mine.

5. Împuțitu-s-au și au putrezit rănile mele, de la fața nebuniei mele.

6. Chinuitu-m-am și m-am gîrbovit pînă în sfîrșit, toată ziua mîhnindu-mă umblam.

7. Că șalele mele s-au umplut de ocări și nu este vindecare în trupul meu.

8. Necăjitu-m-am și m-am smerit foarte; răcnit-am din suspinarea inimii mele.

9. Doamne, înaintea Ta este toată dorirea mea și suspinul meu de la Tine nu s-a ascuns.

10. Inima mea s-a tulburat, părăsitu-m-a tăria mea și lumina ochilor mei, și aceasta nu este cu mine.

11. Prietenii mei și vecinii mei în preajma mea s-au apropiat și au șezut; și cei de aproape ai mei departe au stat.

12. Și se sileau cei ce căutau sufletul meu, și cei ce căutau cele rele mie grăiau deșertăciuni și vicleșuguri toată ziua cugetau.

13. Iar eu ca un surd nu auzeam și ca un mut ce nu-și deschide gura sa.

14. Și m-am făcut ca un om ce nu aude și nu are în gura lui mustrări.

15. Că spre Tine, Doamne, am nădăjduit; Tu mă vei auzi, Doamne, Dumnezeul meu,

16. Că am zis, ca nu cumva să se bucure de mine vrăjmașii mei; și cînd s-au clătinat picioarele mele, împotriva mea s-au semețit.

17. Că eu spre bătăi gata sînt, și durerea mea înaintea mea este pururea.

18. Că fărădelegea mea eu o voi vesti, și mă voi îngriji pentru păcatul meu;

19. Iar vrăjmașii mei trăiesc și s-au întărit mai mult decît mine, și s-au înmulțit cei ce mă urăsc pe nedrept.

20. Cei ce îmi răsplătesc rele pentru bune mă defăimau, că urmam bunătatea.

21. Nu mă lăsa, Doamne, Dumnezeul meu, nu Te depărta de la mine,

22. Ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mîntuirii mele.

PSALMUL 38

Întru sfîrşit, lui Iditum, o cîntare a lui David.

Zis-am: «Păzi-voi căile mele, ca să nu păcătuiesc eu cu limba mea;

2. Pus-am gurii mele pază, cînd a stat păcătosul împotriva mea».

3. Amuţit-am şi m-am smerit şi nici de bine n-am grăit şi durerea mea s-a înnoit.

4. Înfierbîntatu-s-a inima mea înlăuntrul meu şi în cugetul meu se va aprinde foc.

5. Grăit-am cu limba mea: «Fă-mi cunoscut, Doamne, sfîrşitul meu,

6. Şi numărul zilelor mele, care este, ca să ştiu ce-mi lipseşte».

7. Iată, cu palma ai măsurat zilele mele şi statul meu ca nimic înaintea Ta.

8. Dar toate sînt deşertăciuni; tot omul ce viază.

9. Deşi ca o umbră trece omul, dar în zadar se tulbură.

10. Strînge comori şi nu ştie cui le adună pe ele.

11. Și acum cine este răbdarea mea? Oare, nu Domnul ? Și statul meu de la Tine este.

12. De toate fărădelegile mele izbăvește-mă; ocară celui fără de minte nu mă da.

13. Amuțit-am și n-am deschis gura mea, că Tu ești Cel ce m-ai făcut pe mine. Depărtează de la mine bătăile Tale.

14. De tăria mîinii Tale, eu m-am sfîrșit. Cu mustrări pentru fărădelege ai pedepsit pe om.

15. Și ai subțiat ca pînza de păianjen sufletul său ; dar în deșert se tulbură tot pămînteanul.

16. Auzi rugăciunea mea, Doamne, și cererea mea ascult-o; lacrimile mele să nu le treci,

17. Căci străin sînt eu la Tine și străin ca toți părinții mei.

18. Lasă-mă ca să mă odihnesc, mai înainte de a mă duce și de a nu mai fi.

PSALMUL 39

Întru sfîrșit, un psalm al lui David.

Așteptînd am așteptat pe Domnul și S-a plecat spre mine.

2. A auzit rugăciunea mea. M-a scos din groapa ticăloșiei și din tina noroiului

3. Și a pus pe piatră picioarele mele și a îndreptat pașii mei.

4. Și a pus în gura mea cîntare nouă, cîntare Dumnezeului nostru ;

5. Vedea-vor mulți și se vor teme și vor nădăjdui în Domnul.

6. Fericit bărbatul, a cărui nădejde este numele Domnului şi n-a privit la deşertăciuni şi la nebunii mincinoase.

7. Multe ai făcut Tu, Doamne, Dumnezeul meu, minunile Tale, şi nu este cine să se asemene gîndurilor Tale.

8. Vestit-am şi am grăit: înmulţitu-s-au peste număr.

9. Jertfă şi prinos n-ai voit, dar trup mi-ai întocmit.

10. Ardere de tot şi jertfă pentru păcat n-ai cerut. Atunci am zis: «Iată vin!

11. În capul cărţii este scris despre mine. Ca să fac voia Ta, Dumnezeul meu, am voit şi legea Ta înlăuntru inimii mele».

12. Bine am vestit dreptate în adunare mare; iată buzele mele nu le voi opri; Doamne, Tu ai cunoscut.

13. Dreptatea Ta n-am ascuns-o în inima mea, adevărul Tău şi mînţuirea Ta am spus.

14. N-am ascuns mila Ta şi adevărul Tău în adunare mare.

15. Iar Tu, Doamne, să nu depărtezi îndurările Tale de la mine, mila Ta şi adevărul Tău pururea să mă sprijinească.

16. Că m-au împresurat rele, cărora nu este număr; ajunsu-m-au fărădelegile mele şi n-am putut să văd;

17. Înmulţitu-s-au mai mult decît perii capului meu şi inima mea m-a părăsit.

18. Binevoiește, Doamne, ca să mă izbăvești; Doamne, spre ajutorul meu ia aminte.

19. Să fie rușinați și înfruntați deodată cei ce caută sufletul meu, ca să-l ia pe el.

20. Să se întoarcă înapoi și să se rușineze cei ce-mi voiesc mie rele;

21. Să fie rușinați îndată cei ce-mi zic mie: «Bine, bine».

22. Să se bucure și să se veselească de Tine toți cei ce Te caută pe Tine, Doamne, și să zică pururea cei ce iubesc mîntuirea Ta: «Mărit să fie Domnul!»

23. Iar eu sărac sînt și sărman; Domnul se va îngriji de mine.

24. Ajutorul meu și apărătorul meu ești Tu; Dumnezeul meu nu zăbovi.

Slavă...

PSALMUL 40

Întru sfîrșit, un psalm al lui David.

Fericit cel ce caută la sărac și la sărman; în ziua cea rea îl va izbăvi pe el Domnul.

2. Domnul să-l păzească pe el și să-l vieze și să-l fericească pe pămînt și să nu-l dea în mîinile vrăjmașilor lui.

3. Domnul să-l ajute pe el pe patul durerii lui; în așternutul bolii lui să-l întărească pe el.

4. Eu am zis: «Doamne, miluiește-mă; vindecă sufletul meu, că am greșit Ție».

5. Vrăjmașii mei m-au grăit de rău zicînd: «Cînd va muri și va pieri numele lui?»

6. Iar de venea cineva să mă vadă, minciuni grăia; inima lui aduna fărădelege sieși, ieșea afară și grăia.

7. Împreună împotriva mea șopteau toți vrăjmașii mei; împotriva mea gîndeau de mine rele.

8. Cuvînt nelegiuit spuneau împotriva mea, zicînd: «Nu zace, oare? Nu se va mai scula!»

9. Chiar omul cu care eram în pace, în care am nădăjduit, care a mîncat pîinea mea, a ridicat împotriva mea călcîiul.

10. Iar Tu, Doamne, miluiește-mă și mă scoală și voi răsplăti lor.

11. Întru aceasta am cunoscut că m-ai voit, că nu se va bucura vrăjmașul meu de mine.

12. Iar pe mine pentru nerăutatea mea m-ai sprijinit și m-ai întărit înaintea Ta, în veac.

13. Binecuvîntat este Domnul, Dumnezeul lui Israel din veac și pînă în veac. Amin. Amin.

PSALMUL 41

Un psalm al lui David, spre înțelepțire fiilor lui Core.

În ce chip dorește cerbul izvoarele apelor, așa Te dorește sufletul meu pe Tine, Dumnezeule.

2. Însetat-a sufletul meu de Dumnezeul cel viu; cînd voi veni și mă voi arăta feței lui Dumnezeu?

3. Făcutu-mi-s-au lacrimile mele pîine ziua și noaptea, cînd mi se zicea mie în toate zilele: «Unde este Dumnezeul tău ?»

4. De acestea mi-am adus aminte cu revărsare de inimă, cînd treceam cu mulțime mare spre casa lui Dumnezeu,

5. În glas de bucurie și de laudă și în sunet de sărbătoare.

6. Pentru ce ești mîhnit, suflete al meu, și pentru ce mă tulburi ?

7. Nădăjduiește în Dumnezeu, că-L voi lăuda pe El; mîntuirea feței mele este Dumnezeul meu.

8. În mine sufletul meu s-a tulburat; pentru aceasta îmi voi aduce aminte de Tine, din pămîntul Iordanului și al Ermonului, din muntele cel mic.

9. Adînc pe adînc cheamă în glasul căderilor apelor Tale.

10. Toate talazurile și valurile Tale peste mine au trecut.

11. Ziua va porunci Domnul milei Sale, iar noaptea cîntare Lui de la mine.

12. Rugăciunea Dumnezeului vieții mele, spune-voi lui Dumnezeu: «Sprijinitorul meu ești Tu, pentru ce m-ai uitat ?»

13. Pentru ce umblu mîhnit cînd mă necăjește vrăjmașul meu ?

14. Cînd se sfărîmau oasele mele mă ocărau asupritorii mei.

15. Cînd îmi ziceau mie în toate zilele: «Unde este Dumnezeul tău ?»

16. Pentru ce ești mîhnit, suflete al meu, și pentru ce mă tulburi ?

17. Nădăjduiește în Dumnezeu, că-L voi lăuda pe El; mîntuirea feței mele este Dumnezeul meu.

PSALMUL 42

Un psalm al lui David, nescris deasupra la evrei.

Judecă-mă, Dumnezeule, și apără dreptatea mea de neamul necuvios, de omul nedrept și viclean, și izbăvește-mă.

2. Că Tu ești, Dumnezeule, întărirea mea; pentru ce m-ai lepădat ? Pentru ce umblu mîhnit cînd mă necăjește vrăjmașul meu ?

3. Trimite lumina Ta și adevărul Tău ; acestea m-au povățuit și m-au condus la muntele cel sfînt al Tău și la locașurile Tale.

4. Și voi intra la jertfelnicul lui Dumnezeu, la Dumnezeul Cel ce veselește tinerețile mele.

5. Lăuda-Te-voi în alăută, Dumnezeule, Dumnezeul meu.

6. Pentru ce ești mîhnit, suflete al meu, și pentru ce mă tulburi ?

7. Nădăjduiește în Dumnezeu, că-L voi lăuda pe El ; mîntuirea feței mele este Dumnezeul meu.

Slavă...

Psalmul 43

Întru sfîrşit, fiilor lui Core, spre înţelegere.

Dumnezeule, cu urechile noastre am auzit, părinţii noştri ne-au spus nouă

2. Lucrul pe care l-ai făcut în zilele lor, în zilele cele de demult.

3. Mîna Ta popoare a nimicit, iar pe părinţi i-ai sădit; bătut-ai popoare, iar pe ei i-ai înmulţit.

4. Că nu cu sabia lor au moştenit pămîntul şi braţul lor nu i-a izbăvit pe ei,

5. Ci dreapta Ta şi braţul Tău şi luminarea feţei Tale, că bine ai voit întru ei.

6. Tu eşti Însuţi Împăratul meu şi Dumnezeul meu, Cel ce porunceşti mîntuirea lui Iacob.

7. Cu Tine pe vrăjmaşii noştri îi vom lovi şi cu numele Tău vom nimici pe cei ce se scoală asupra noastră.

8. Pentru că nu în arcul meu voi nădăjdui şi sabia mea nu mă va mîntui.

9. Că ne-ai izbăvit pe noi de cei ce ne necăjesc pe noi, şi pe cei ce ne urăsc pe noi i-ai ruşinat.

10. Cu Dumnezeu ne vom lăuda toată ziua şi numele Tău îl vom lăuda în veac.

11. Iar acum ne-ai lepădat şi ne-ai ruşinat pe noi şi nu vei ieşi cu oştirile noastre;

12. Întorsu-ne-ai pe noi înapoi de la duşmanii noştri şi cei ce ne urăsc pe noi ne-au jefuit.

13. Datu-ne-ai pe noi ca oi de mîncare şi întru neamuri ne-ai risipit;

14. Vîndut-ai pe poporul Tău fără de preț și nu l-ai prețuit cînd l-ai vîndut.

15. Pusu-ne-ai pe noi ocară vecinilor noștri, batjocură și rîs celor dimprejurul nostru ;

16. Pusu-ne-ai pe noi pildă între neamuri, clătinare de cap între popoare.

17. Toată ziua înfruntarea mea înaintea mea este și rușinarea obrazului meu m-a acoperit,

18. De către glasul celui ce ocărăște și clevetește, de către fața vrăjmașului și prigonitorului.

19. Acestea toate au venit peste noi și nu Te-am uitat și n-am călcat legămîntul Tău.

20. Și nu s-a dat înapoi inima noastră ; iar pașii noștri nu s-au abătut de la calea Ta,

21. Că ne-ai smerit pe noi în loc de durere și ne-a acoperit pe noi umbra morții.

22. De am fi uitat numele Dumnezeului nostru și am fi întins mîinile noastre spre Dumnezeu străin,

23. Oare, Dumnezeu n-ar fi cercetat acestea ? Că El știe ascunzișurile inimii.

24. Că pentru Tine sîntem uciși toată ziua, socotiți am fost ca niște oi de junghiere.

25. Deșteaptă-Te, pentru ce dormi, Doamne ? Scoală-Te, și nu ne lepăda pînă în sfîrșit.

26. Pentru ce întorci fața Ta ? Uiți de sărăcia noastră și de necazul nostru ?

27. Că s-a plecat în țărînă sufletul nostru, lipitu-s-a de pămînt pîntecele nostru.

28. Scoală-Te, Doamne, ajută-ne nouă și ne izbăvește pe noi, pentru numele Tău.

PSALMUL 44

Un psalm al lui David, pentru cei ce se vor schimba. Fiilor lui Core, spre înțelegere, cîntare pentru cel iubit.

Cuvînt bun răspuns-a inima mea; grăi-voi cîntarea mea Împăratului.

2. Limba mea este trestie de scriitor ce scrie iscusit.

3. Împodobit ești cu frumusețea mai mult decît fiii oamenilor; revărsatu-s-a har pe buzele tale. Pentru aceasta te-a binecuvîntat pe tine Dumnezeu, în veac.

4. Încinge-te cu sabia ta peste coapsa ta, puternice,

5. Cu frumusețea ta și cu strălucirea ta. Încordează-ți arcul, propășește și împărățește,

6. Pentru adevăr, blîndețe și dreptate, și te va povățui minunat dreapta ta.

7. Săgețile tale ascuțite sînt, puternice, în inima dușmanilor împăratului; popoarele sub tine vor cădea.

8. Scaunul Tău, Dumnezeule, în veacul veacului, toiag de dreptate toiagul împărăției Tale.

9. Iubit-ai dreptatea și ai urît fărădelegea; pentru aceasta Te-a uns pe Tine, Dumnezeul Tău, cu untdelemnul bucuriei, mai mult decît pe părtașii Tăi.

10. Smirna și aloea îmbălsămează veșmintele
Tale; din palate de fildeș cîntări de alăută Te
veselesc; fiice de împărați întru cinstea Ta;
11. Stătut-a împărăteasa de-a dreapta Ta, îm-
brăcată în haină aurită și prea înfrumusețată.
12. Ascultă fiică și vezi și pleacă urechea ta
și uită poporul tău și casa părintelui tău,
13. Că a dorit Împăratul frumusețea ta, că El
este Domnul tău.
14. Și se vor închina Lui fiicele Tirului cu da-
ruri, feței Tale se vor ruga aleșii poporului.
15. Toată slava fiicei împăratului este înăun-
tru, îmbrăcată cu țesături de aur și prea înfru-
musețată.
16. Aduce-se-vor Împăratului fecioare în urma
ei, prietenele ei se vor aduce Ție.
17. Aduce-se-vor întru veselie și bucurie,
18. Aduce-se-vor în palatul Împăratului.
19. În locul părinților tăi s-au născut ție fii;
pune-i-vei pe ei căpetenii peste tot pămîntul.
20. Pomeni-vor numele tău în tot neamul;
21. Pentru aceasta popoarele te vor lăuda în
veac și în veacul veacului.

PSALMUL 45

Un psalm al lui David, fiilor lui Core, pentru cele ascunse.

Dumnezeu este scăparea și puterea noastră,
ajutor întru necazurile ce ne împresoară.
2. Pentru aceasta nu ne vom teme cînd se va
cutremura pămîntul și se vor muta munții în ini-
ma mărilor.

3. Venit-au și s-au tulburat apele lor, cutremuratu-s-au munții de tăria Lui.

4. Apele rîurilor veselesc cetatea lui Dumnezeu ; Cel Preaînalt a sfințit locașul Lui.

5. Dumnezeu e în mijlocul cetății, nu se va clătina ; o va ajuta Dumnezeu dis-de-dimineață.

6. Tulburatu-s-au neamurile, plecatu-s-au împărățiile ; dat-a Cel Preaînalt glasul Lui, cutremuratu-s-a pămîntul.

7. Domnul puterilor cu noi, sprijinitorul nostru, Dumnezeul lui Iacob.

8. Veniți și vedeți lucrurile lui Dumnezeu, minunile pe care le-a pus Domnul pe pămînt.

9. Pune-va capăt războaielor pînă la marginile pămîntului, arcul va sfărîma și va frînge arma, iar pavezele în foc le va arde.

10. Opriți-vă și cunoașteți că Eu sînt Dumnezeu, înălța-Mă-voi pe pămînt.

11. Domnul puterilor cu noi, sprijinitorul nostru, Dumnezeul lui Iacob.

Slavă...

DUPĂ A ȘASEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... Preasfîntă Treime... Tatăl nostru...

Apoi troparele, glasul al 3-lea :

Cîntare îți aduc Ție Doamne, și greșealele mele toate le mărturisesc înaintea Ta. Și Tu, întorcîndu-Te, miluiește-mă !

Slavă...

Mîntuieşte-mă, Dumnezeul meu, cum ai mîntuit oarecînd pe vameşul şi lacrimile păcătoasei nu le-ai trecut cu vederea ; primeşte şi suspinele mele, Mîntuitorul meu, şi mă mîntuieşte !

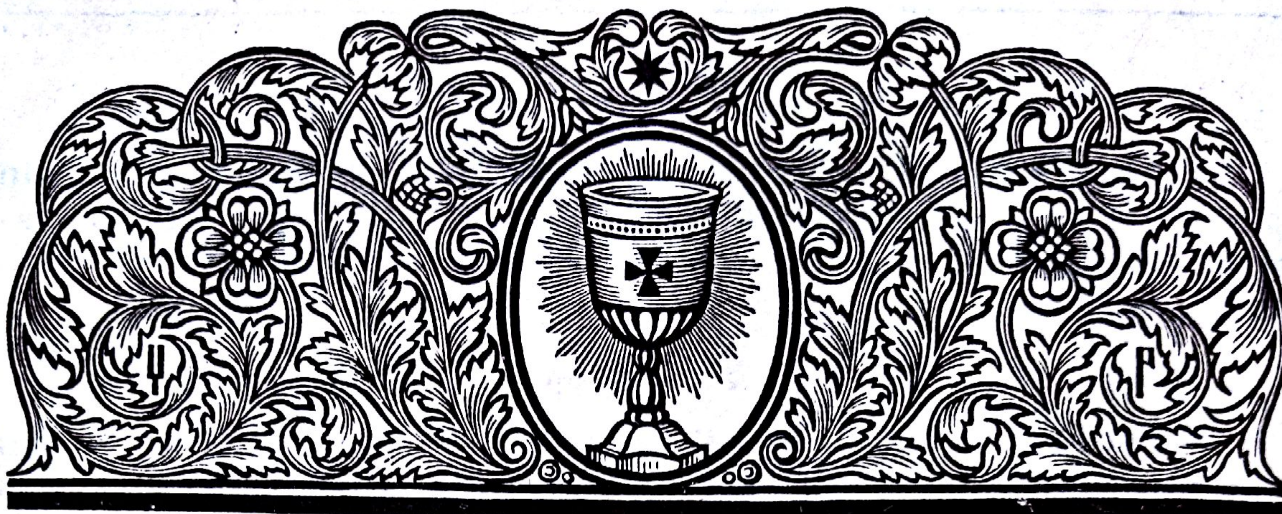
Şi acum...

Cu rugăciune mă apropii acum sub acoperămîntul tău, preanevinovată ! Scoate-mă, Născătoare de Dumnezeu, din tulburarea patimilor mele, ca ceea ce ai născut pe Pricinuitorul nepătimirii !

Apoi Doamne miluieşte (de 40 de ori), şi rugăciunea aceasta :

Mulţumim Ţie, Doamne, Dumnezeul nostru, pentru toate facerile Tale de bine, pe care ni le-ai arătat nouă, nevrednicilor, din vîrsta cea dintîi, pînă întru aceasta de acum, pentru care le ştim şi pentru care nu le ştim, pentru cele arătate şi pentru cele nearătate, ce ni s-au făcut nouă, cu lucrul şi cu cuvîntul. Cel ce ne-ai iubit pînă întru atît, încît şi pe Însuşi Fiul Tău, Cel Unul-Născut, L-ai dat pentru noi, învredniceşte-ne ca şi noi să ne facem vrednici de dragostea Ta ! Dă-ne înţelepciune prin cuvîntul Tău şi prin frica Ta insuflăne tărie, cu puterea cea de la Tine ! Şi orice am greşit, cu voie sau fără de voie, iartă-ne şi nu ni le socoti ! Păzeşte sufletul nostru sfînt şi-l pune înaintea divanului Tău, avînd ştiinţă curată şi sfîrşit vrednic de iubirea de oameni a Ta. Adu-Ţi aminte, Doamne, de toţi cei ce cheamă întru adevăr numele Tău, de toţi cei ce ne voiesc binele şi de toţi cei ce ne voiesc răul, că toţi sîntem oameni şi deşărtăciune e tot omul. Şi ne mai rugăm Ţie, Doamne, dăruieşte-ne marea milă a milostivirii Tale.

CATISMA A ȘAPTEA

PSALMUL 46

Mai-marelui cîntăreților ; un psalm pentru fiii lui Core.

Toate popoarele bateți din palme, strigați lui Dumnezeu cu glas de bucurie.

2. Că Domnul este Preaînalt, înfricoșător, Împărat mare, peste tot pămîntul.

3. Supusu-ne-a nouă popoare și neamuri sub picioarele noastre ;

4. Alesu-ne-a nouă moștenirea Sa, frumusețea lui Iacob, pe care a iubit-o.

5. Suitu-S-a Dumnezeu întru strigare, Domnul în glas de trîmbiță.

6. Cîntați Dumnezeului nostru, cîntați ; cîntați Împăratului nostru, cîntați.

7. Că Împărat a tot pămîntul este Dumnezeu ; cîntați cu înțelegere.

8. Împărățit-a Dumnezeu peste neamuri, Dumnezeu șade pe tronul cel sfînt al Său.

9. Mai-marii popoarelor s-au adunat cu poporul Dumnezeului lui Avraam, că ai lui Dumnezeu sînt puternicii pămîntului; El foarte S-a înălțat.

PSALMUL 47

O cîntare de psalm, pentru fiii lui Core, pentru a doua zi a sîmbetei.

Mare este Domnul și lăudat foarte în cetatea Dumnezeului nostru, în muntele cel sfînt al Lui;

2. Bine întemeiată spre bucuria întregului pămînt. Muntele Sionului, coastele de miazănoapte, cetatea Împăratului celui mare.

3. Dumnezeu în palatele ei se cunoaște, cînd o apără pe ea.

4. Că iată împărații s-au adunat, strînsu-s-au împreună.

5. Aceștia văzînd-o așa, s-au minunat, s-au tulburat, s-au cutremurat;

6. Cutremur i-a cuprins pe ei acolo; dureri ca ale celei ce naște. Cu vînt puternic va sfărîma corăbiile Tarsisului.

7. Precum am auzit, așa am și văzut, în cetatea Domnului puterilor, în cetatea Dumnezeului nostru;

8. Dumnezeu a întemeiat-o pe ea în veac. Primit-am, Dumnezeule, mila Ta, în mijlocul bisericii Tale.

9. După numele Tău, Dumnezeule, aşa şi lauda Ta peste marginile pămîntului; de dreptate plină este dreapta Ta.

10. Să se veselească Muntele Sionului, să se bucure fiicele Iudeii pentru judecăţile Tale, Doamne.

11. Înconjuraţi Sionul şi-l cuprindeţi pe el, povestiţi de turnurile lui.

12. Puneţi-vă inimile voastre întru puterea lui şi străbateţi casele lui, ca să povestiţi neamului ce vine,

13. Că Acesta este Dumnezeu, Dumnezeul nostru în veac şi în veacul veacului; El ne va paşte pe noi în veci.

PSALMUL 48

Mai-marelui cîntăreţilor; un psalm pentru fiii lui Core.

Auziţi acestea toate neamurile, ascultaţi toţi cei ce locuiţi în lume:

2. Pămîntenii şi fiii oamenilor, împreună bogatul şi săracul.

3. Gura mea va grăi înţelepciune şi cugetul inimii mele pricepere.

4. Pleca-voi spre pildă urechea mea, tîlcui-voi în sunet de psaltire gîndul meu.

5. Pentru ce să mă tem în ziua cea rea, cînd mă va înconjura fărădelegea vrăjmaşilor mei?

6. Ei se încred în puterea lor şi cu mulţimea bogăţiei lor se laudă.

7. Nimeni însă nu poate să scape de la moarte, nici să plătească lui Dumnezeu preț de răscumpărare,

8. Că răscumpărarea sufletului este prea scumpă și niciodată nu se va putea face,

9. Ca să rămînă cineva pe totdeauna viu și să nu vadă niciodată moartea.

10. Fiecare vede că înțelepții mor cum mor și cei neînțelepți și nebunii și lasă altora bogăția lor.

11. Mormîntul lor va fi casa lor în veac, locașurile lor din neam în neam, deși numit-au cu numele lor pămînturile lor.

12. Și omul în cinste fiind, n-a priceput ; alăturatu-s-a dobitoacelor celor fără de minte și s-a asemănat lor.

13. Această cale le este sminteală lor și celor ce vor găsi de bune spusele lor.

14. Ca niște oi în iad sînt puși, moartea îi va paște pe ei.

15. Și-i vor stăpîni pe ei cei drepți, și ajutorul ce-l nădăjduiau din slava lor, se va învechi în iad.

16. Dar Dumnezeu va izbăvi sufletul meu din mîna iadului, cînd mă va apuca.

17. Să nu te temi cînd se îmbogățește omul, și cînd se înmulțește slava casei lui.

18. Că la moarte el nu va lua nimic, nici nu se va coborî cu el slava lui.

19. Chiar dacă sufletul lui se va binecuvînta în viața lui și te va lăuda cînd îi vei face bine,
20. Totuși intra-va pînă la neamul părinților lui și în veac nu va vedea lumină.
21. Omul în cinste fiind n-a priceput; alăturatu-s-a dobitoacelor celor fără de minte și s-a asemănat lor.

Slavă...

PSALMUL 49

Un psalm al lui Asaf.

Dumnezeul dumnezeilor, Domnul a grăit și a chemat pămîntul,
2. De la răsăritul soarelui pînă la apus. Din Sion este strălucirea frumuseții Lui.
3. Dumnezeu strălucit va veni, Dumnezeul nostru, și nu va tăcea;
4. Foc înaintea Lui va arde și împrejurul Lui vifor mare.
5. Chema-va cerul de sus și pămîntul, ca să judece pe poporul Său.
6. Adunați-I Lui pe cuvioșii Lui, pe cei ce au făcut legămînt cu El pentru jertfe.
7. Și vor vesti cerurile dreptatea Lui, că Dumnezeu judecător este.
8. «Ascultă, poporul Meu, și-ți voi grăi ție, Israele!... Și voi mărturisi ție: Dumnezeu, Dumnezeul tău sînt Eu.
9. Nu pentru jertfele tale te voi mustra, iar arderile de tot ale tale înaintea Mea sînt pururea.

10. Nu voi primi din casa ta viței, nici din turmele tale țapi,

11. Că ale Mele sînt toate fiarele cîmpului, dobitoacele din munți și boii.

12. Cunoscut-am toate păsările cerului și frumusețea țarinii cu Mine este.

13. De voi flămînzi, nu-ți voi spune ție, că a Mea este lumea și plinirea ei.

14. Oare, carne de taur voi mînca, sau sînge de țapi voi bea ?

15. Jertfește lui Dumnezeu jertfă de laudă și împlinește Celui Preaînalt făgăduințele tale,

16. Și Mă cheamă pe Mine în ziua necazului și te voi izbăvi și Mă vei preaslăvi».

17. Iar păcătosului i-a zis Dumnezeu : «Pentru ce tu istorisești dreptățile Mele și iei legămîntul Meu în gura ta ?

18. Tu ai urît învățătura și ai lepădat cuvintele Mele înapoia ta.

19. De vedeai furul, alergai cu el și cu cel desfrînat partea ta puneai.

20. Gura ta a înmulțit răutate și limba ta a împletit vicleșug.

21. Șezînd împotriva fratelui tău cleveteai și împotriva fiului maicii tale ai pus sminteală.

22. Acestea ai făcut și am tăcut; ai cugetat fărădelegea, că voi fi asemenea ție; mustra-te-voi și voi pune înaintea feței tale păcatele tale.

23. Înțelegeți dar acestea cei ce uitați pe Dumnezeu, ca nu cumva să vă răpească și să nu fie Cel ce izbăvește.
24. Jertfa de laudă Mă va slăvi și acolo este calea în care voi arăta lui mîntuirea Mea».

PSALMUL 50

Mai-marelui cîntăreților; un psalm al lui David, cînd a venit profetul Natan, ca să-l mustre pentru femeia lui Urie.

Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
2. Și după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegea mea.
3. Mai vîrtos mă spală de fărădelegea mea și de păcatul meu mă curățește.
4. Că fărădelegea mea eu o cunosc, și păcatul meu înaintea mea este pururea.
5. Ție unuia am greșit, și rău înaintea Ta am făcut, așa încît drept ești Tu întru cuvintele Tale și biruitor cînd vei judeca Tu.
6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit, și în păcate m-a născut maica mea.
7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale, mi-ai arătat mie.
8. Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți; spăla-mă-vei și mai vîrtos decît zăpada mă voi albi.
9. Auzului meu vei da bucurie și veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.
10. Întoarce fața Ta de către păcatele mele, și toate fărădelegile mele șterge-le.

11. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.

12. Nu mă lepăda de la faţa Ta, şi Duhul Tău cel Sfînt nu-L lua de la mine.

13. Dă-mi mie bucuria mîntuirii Tale, şi cu duh stăpînitor mă întăreşte.

14. Învăţa-voi pe cei fără de lege căile Tale, şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.

15. Izbăveşte-mă de vărsarea de sînge, Dumnezeule, Dumnezeul mîntuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.

16. Doamne, buzele mele vei deschide, şi gura mea va vesti lauda Ta.

17. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.

18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrîntă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.

19. Fă bine, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului, şi să se zidească zidurile Ierusalimului.

20. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

PSALMUL 51.

Mai-marelui cîntăreţilor; un psalm al lui David, cînd a venit Doig Idumeul şi a vestit lui Saul şi i-a zis: venit-a David în casa lui Abimelec.

Ce te făleşti întru răutate, puternice? Fărădelege toată ziua, nedreptate a vorbit limba ta; ca un brici ascuţit a făcut vicleşug.

2. Iubit-ai răutatea mai mult decît bunătatea, nedreptatea mai mult decît a grăi dreptatea.

3. Iubit-ai toate cuvintele pierzării, limbă vicleană !

4. Pentru aceasta Dumnezeu te va doborî pînă în sfîrșit, te va smulge și te va muta din locașul tău și rădăcina ta din pămîntul celor vii.

5. Vedea-vor drepții și se vor teme, și de el vor rîde și vor zice : «Iată omul care nu și-a pus pe Dumnezeu ajutorul lui,

6. Ci a nădăjduit în mulțimea bogăției sale și s-a întărit întru deșertăciunea sa».

7. Dar eu, ca un măslin roditor în casa lui Dumnezeu, am nădăjduit în mila lui Dumnezeu, în veac și în veacul veacului.

8. Slăvi-Te-voi în veac, că ai făcut aceasta și voi aștepta numele Tău, că bun este înaintea cuvioșilor Tăi.

PSALMUL 52

Un psalm al lui David ; mai-marelui cîntăreților, pentru maelet, un instrument muzical ; un psalm al priceperii.

Zis-a cel nebun întru inima sa : «Nu este Dumnezeu !»

2. Stricatu-s-au și urîți s-au făcut întru fărădelegi. Nu este cel ce face bine.

3. Domnul din cer a privit peste fiii oamenilor, să vadă de este cel ce înțelege, sau cel ce caută pe Dumnezeu.

4. Toţi s-au abătut, împreună netrebnici s-au făcut; nu este cel ce face bine, nu este pînă la unul.
5. Oare, nu vor cunoaşte, toţi cei ce lucrează fărădelegea? Cei ce mănîncă pe poporul meu cum mănîncă pîinea,
6. Pe Domnul nu L-au chemat. Acolo s-au temut de frică, unde nu era frică,
7. Că Dumnezeu a risipit oasele celor ce plac oamenilor; ruşinatu-s-au, că Dumnezeu i-a urgisit pe ei.
8. Cine va da din Sion mîntuirea lui Israel? Cînd va întoarce Domnul pe cei robiţi ai poporului Său, bucura-se-va Iacob şi se va veseli Israel.

PSALMUL 53

Un psalm al lui David; mai-marelui cîntăreţilor, pentru instrumente cu coarde; un psalm al priceperii. Cînd au venit zefeii şi au zis lui Saul: Iată, oare, nu s-a ascuns David la noi?

Dumnezeule, întru numele Tău mîntuieşte-mă şi întru puterea Ta mă judecă.
2. Dumnezeule, auzi rugăciunea mea, ia aminte cuvintele gurii mele.
3. Că străinii s-au ridicat împotriva mea şi cei tari au căutat sufletul meu şi n-au pus pe Dumnezeu înaintea lor.
4. Că iată, Dumnezeu ajută mie şi Domnul este sprijinitorul sufletului meu.
5. Întoarce-va cele rele vrăjmaşilor mei; cu adevărul Tău îi vei pierde pe ei.

6. De bunăvoie voi jertfi Ție; lăuda-voi numele Tău, Doamne, că este bun,

7. Că din tot necazul m-ai izbăvit și spre vrăjmașii mei a privit ochiul meu.

PSALMUL 54

Un psalm al lui David; mai-marelui cîntăreților, pentru instrumente cu coarde; un psalm al priceperii.

Auzi, Dumnezeule, rugăciunea mea și nu trece cu vederea ruga mea.

2. Ia aminte spre mine și mă ascultă; mîhnitu-m-am întru neliniștea mea și m-am tulburat de glasul vrăjmașului și de necazul păcătosului.

3. Că a abătut asupra mea fărădelege și întru mînie m-a vrăjmășit.

4. Inima mea s-a tulburat întru mine și frica morții a căzut peste mine;

5. Teamă și cutremur au venit asupra mea și m-a acoperit întunericul.

6. Și am zis: «Cine-mi va da mie aripi ca de porumbel, ca să zbor și să mă odihnesc?»

7. Iată, m-aș îndepărta fugind și m-aș sălășlui în pustie.

8. Așteptat-am pe Dumnezeu, Cel ce mă mîntuiește de puținătatea sufletului și de vifor.

9. Nimicește-i, Doamne, și împarte limbile lor, că am văzut fărădelege și dezbinare în cetate.

10. Ziua și noaptea o va înconjura pe ea peste zidurile ei; fărădelege și osteneală în mijlocul ei și nedreptate;

11. Și n-a lipsit din ulițele ei camătă și vicleșug.
12. Că de m-ar fi ocărît vrăjmașul, aș fi răbdat;
13. Și dacă cel ce mă urăște s-ar fi fălit împotriva mea, m-aș fi ascuns de el.
14. Iar tu, omule, asemenea mie, căpetenia mea și cunoscutul meu,
15. Care împreună cu mine te-ai îndulcit de mîncări, în casa lui Dumnezeu am umblat în același gînd!
16. Să vină moartea peste ei și să se coboare în iad de vii,
17. Că vicleșug este în locașurile lor, în mijlocul lor.
18. Iar eu, către Dumnezeu am strigat și Domnul m-a auzit pe mine.
19. Seara și dimineața și la amiezi spune-voi, voi vesti și va auzi glasul meu.
20. Izbăvi-va cu pace sufletul meu de cei ce se apropie de mine, că mulți erau împotriva mea.
21. Auzi-va Dumnezeu și-i va smeri pe ei, Cel ce este mai înainte de veci.
22. Că nu este în ei îndreptare și nu s-au temut de Dumnezeu. Întins-au mîinile lor împotriva aliaților lor,
23. Întinat-au legămîntul Lui. Risipiți au fost de mînia feței Lui și s-au apropiat inimile lor;
24. Muiatu-s-au cuvintele lor mai mult decît untdelemnul, dar ele sînt săgeți.

25. Aruncă spre Domnul grija ta și El te va hrăni; nu va da în veac clătinare dreptului.

26. Iar Tu, Dumnezeule, îi vei coborî pe ei în groapa stricăciunii.

27. Bărbații vărsători de sînge și vicleni nu vor ajunge la jumătatea zilelor lor; iar eu voi nădăjdui spre Tine, Doamne.

Slavă...

DUPĂ A ȘAPTEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... Preasfîntă Treime... Tatăl nostru...

Apoi troparele, glasul 1 :

Cînd va ședea Judecătorul pe scaunul Său și îngerii vor sta de față; cînd trîmbița va răsuna și văpaia va arde, ce vei face, suflete al meu, ducîndu-te la judecată ? Căci atunci răutățile tale vor sta de față și greșealele tale cele ascunse se vor vădi. Pentru aceasta, mai înainte de sfîrșit, strigă către Judecătorul: Dumnezeule, milostivește-Te spre mine și mă miluiește !

Slavă...

Toți să priveghem și să întîmpinăm pe Hristos cu mulțime de untdelemn și cu candele aprinse, ca să ne învrednicim a fi înăuntrul cămării Mirelui. Că cel ce va rămîne afară, în deșert va striga către Dumnezeu: miluiește-mă !

Și acum...

În patul a multe păcate zăcînd, mă dezbrac de nădejdea mîntuirii mele. Că somnul lenevirii mele pricinuiește chinuri sufletului meu. Dar Tu, Dumnezeule, Cel ce Te-ai născut din Fecioară, ridică-mă spre cîntarea Ta, ca să Te slăvesc pe Tine.

Apoi **Doamne miluieşte** (de 40 de ori), şi rugăciunea aceasta:

Doamne, Dumnezeul meu, ca un bun şi de oameni iubitor, multe mile ai făcut cu mine, pe care nu mă aşteptam să le văd. Cu ce, oare, voi răsplăti bunătăţile Tale, Doamne, Doamne al meu ? Mulţumesc numelui Tău celui mult lăudat, mulţumesc milostivirii Tale celei negrăite ce o ai spre mine, mulţumesc îndelungii Tale răbdări celei neasemănate, şi Te rog sprijineşte-mă şi de acum înainte şi mă ajută! Fereşte-mă, Stăpîne al tuturor, ca să nu mai greşesc înaintea Ta! Că Tu cunoşti alunecarea cea lesnicioasă a firii mele. Tu ştii nepriceperea mea, Tu cunoşti cele făptuite de mine, cele întru cunoştinţă şi întru necunoştinţă, cele de voie şi cele fără de voie, cele din noapte şi cele din zi, cele cu mintea şi cu gîndul. De aceea, ca un Dumnezeu bun şi de oameni iubitor, şterge-le, Preabunule Doamne, cu roua milei Tale şi ne mîntuieşte, pentru Sfînt numele Tău, cu judecăţile care ştii! Pentru că Tu eşti lumina şi adevărul şi viaţa şi Ţie slavă înălţăm : Tatălui şi Fiului şi Sfîntului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

CATISMA A OPTA

PSALMUL 55

Un psalm al lui David; mai-marelui cîntăreților, pentru poporul ce se depărtase de la cele sfinte. Cînd l-au prins pe el cei de alt neam în Gat.

Miluiește-mă, Doamne, că m-a necăjit omul; toată ziua războindu-se m-a necăjit.

2. Călcatu-m-au vrăjmașii mei toată ziua, că mulți sînt cei ce se luptă cu mine, din înălțime.

3. Ziua cînd mă voi teme, voi nădăjdui în Tine.

4. În Dumnezeu voi lăuda toate cuvintele mele toată ziua; în Dumnezeu am nădăjduit, nu mă voi teme: Ce-mi va face mie omul?

5. Toată ziua cuvintele mele au urît, împotriva mea toate gîndurile lor sînt spre rău.

6. Locui-vor lîngă mine și se vor ascunde; ei vor păzi călcîiul meu, ca și cum ar căuta sufletul meu.

7. Pentru nimic nu-i vei mîntui pe ei ; în mînie popoare vei sfărîma, Dumnezeule.

8. Viața mea am spus-o Ție ; pune lacrimile mele înaintea Ta, după făgăduința Ta.

9. Întoarce-se-vor vrăjmașii mei înapoi, în orice zi Te voi chema. Iată, am cunoscut că Dumnezeul meu ești Tu.

10. În Dumnezeu voi lăuda graiul, în Dumnezeu voi lăuda cuvîntul ;

11. În Dumnezeu am nădăjduit, nu mă voi teme : Ce-mi va face mie omul ?

12. În mine sînt, Dumnezeule, făgăduințele pe care le voi aduce laudei Tale,

13. Că ai izbăvit sufletul meu de la moarte, picioarele mele de alunecare, ca bine să plac înaintea lui Dumnezeu, în lumina celor vii.

PSALMUL 56

Un psalm al lui David ; mai-marelui cîntăreților. Să nu strici! Cînd a fugit de la fața lui Saul în peșteră.

Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă, că spre Tine a nădăjduit sufletul meu

2. Și în umbra aripilor Tale voi nădăjdui, pînă ce va trece fărădelegea.

3. Striga-voi către Dumnezeul cel Preaînalt, Dumnezeul, Care mi-a făcut bine.

4. Trimis-a din cer și m-a mîntuit, dat-a spre ocară pe cei ce mă necăjesc pe mine.

5. Trimis-a Dumnezeu mila Sa și adevărul Său și a izbăvit sufletul meu din mijlocul puilor de lei. Adormit-am tulburat.

6. Fiii oamenilor, dinții lor sînt arme și săgeți și limba lor sabie ascuțită.

7. Înalță-Te peste ceruri, Dumnezeule, și peste tot pămîntul slava Ta !

8. Curse au gătit sub picioarele mele și au împilat sufletul meu ;

9. Săpat-au înaintea mea groapă și au căzut în ea.

10. Gata este inima mea, Dumnezeule, gata este inima mea ! Cînta-voi și voi lăuda slava mea.

11. Deșteaptă-te slava mea ! Deșteaptă-te psaltire și alăută ! Deștepta-mă-voi dimineața.

12. Lăuda-Te-voi între popoare, Doamne, cînta-voi Ție între neamuri.

13. Că s-a mărit pînă la cer mila Ta și pînă la nori adevărul Tău.

14. Înalță-Te peste ceruri, Dumnezeule, și peste tot pămîntul slava Ta !

PSALMUL 57

Un psalm al lui David ; mai-marelui cîntăreților. Să nu strici!

De grăiți într-adevăr dreptate, drept judecați, fii ai oamenilor.

2. Pentru că în inimă fărădelege lucrați pe pămînt, nedreptate mîinile voastre împletesc.

3. Înstrăinatu-s-au păcătoșii de la naștere, rătăcit-au din pîntece, grăit-au minciuni.

4. Mînia lor după asemănarea șarpelui, ca a unei vipere surde, care-și astupă urechile ei,

5. Care nu va auzi glasul descîntătoarelor, al vrăjitorului care vrăjește cu iscusință.

6. Dumnezeu va zdrobi dinții lor în gura lor; măselele leilor le-a sfărîmat Domnul.

7. De nimic se vor face, ca apa care trece; întinde-va arcul Său pînă ce vor slăbi.

8. Ca ceara ce se topește vor fi nimiciți; a căzut foc peste ei și n-au văzut soarele.

9. Înainte ca spinii voștri să se aprindă, ca pe niște vii întru mînie îi va înghiți pe ei.

10. Veseli-se-va dreptul cînd va vedea răzbunarea împotriva necredincioșilor; mîinile lui le va spăla în sîngele păcătosului.

11. Și va zice omul: «Da, este răsplată pentru cel drept! Da, este Dumnezeu, Care îi judecă pe ei în viață!»

Slavă...

PSALMUL 58

Un psalm al lui David; mai-marelui cîntăreților. Cînd a trimis Saul și a păzit casa lui, ca să-l omoare pe el.

Scoate-mă de la vrăjmașii mei, Dumnezeule, și de cei ce se scoală împotriva mea, izbăvește-mă.

2. Izbăvește-mă de cei ce lucrează fărădelegea și de bărbații vărsărilor de sînge mă izbăvește.

3. Că iată au vînat sufletul meu, stătut-au împotriva mea cei tari.

4. Nici fărădelegea și nici păcatul meu nu sînt pricină, Doamne. Fără de nelegiuire am alergat și m-am îndreptat spre Tine;

5. Scoală-Te, întru întîmpinarea mea și vezi. Și Tu, Doamne, Dumnezeul puterilor, Dumnezeul lui Israel,

6. Ia aminte să cercetezi toate neamurile; să nu Te milostivești de toți cei ce lucrează fărădelegea.

7. Întoarce-se-vor spre seară și vor flămînzi ca un cîine și vor înconjura cetatea.

8. Iată, vor striga cu gura lor și sabie în buzele lor, că cine i-a auzit ?

9. Și Tu, Doamne, vei rîde de ei, vei face de nimic toate neamurile.

10. Puterea mea în Tine o voi păzi, că Tu, Dumnezeule, sprijinitorul meu ești. Dumnezeul meu, mila Ta mă va întîmpina ;

11. Dumnezeu îmi va arăta înfrîngerea dușmanilor mei.

12. Să nu-i omori pe ei, ca nu cumva să uite legea Ta ;

13. Risipește-i pe ei cu puterea Ta și doboară-i pe ei, apărătorul meu, Doamne.

14. Păcatul gurii lor, cuvîntul buzelor lor, să se prindă întru mîndria lor și de blestemul și minciuna lor se va duce vestea.

15. Nimicește-i, întru mînia Ta, nimicește-i, ca să nu mai fie !

16. Și vor cunoaște că Dumnezeu stăpînește pe Iacob și marginile pămîntului.

17. Întoarce-se-vor spre seară și vor flămînzi ca un cîine și vor înconjura cetatea.

18. Ei se vor risipi să mănînce; iar de nu se vor sătura, vor murmura.

19. Iar eu voi lăuda puterea Ta și mă voi bucura dimineața de mila Ta.

20. Că Te-ai făcut sprijinitorul meu și scăparea mea în ziua necazului meu.

21. Ajutorul meu ești, Ție-Ți voi cînta, că Tu, Dumnezeule, sprijinitorul meu ești, Dumnezeul meu, mila mea.

PSALMUL 59

Un psalm al lui David; mai-marelui cîntăreților. Pentru cei ce se vor schimba, spre învățătură. Cînd a ars Mesopotamia Siriei și Sova Siriei și s-a întors Iacob și a bătut pe Edom în Valea Sării, douăsprezece mii.

Dumnezeule, lepădatu-ne-ai pe noi și ne-ai doborît; mîniatu-Te-ai și Te-ai milostivit spre noi.

2. Cutremurat-ai pămîntul și l-ai tulburat pe el; vindecă sfărîmăturile lui, că s-a cutremurat.

3. Arătat-ai poporului Tău asprime, adăpatune-ai pe noi cu vinul umilinței.

4. Dat-ai celor ce se tem de Tine semn ca să fugă de la fața arcului;

5. Ca să se izbăvească cei iubiți ai Tăi. Mîntuiește-mă cu dreapta Ta și mă auzi.

6. Dumnezeu a grăit în locul cel sfînt al Său: «Bucura-Mă-voi și voi împărți Sichemul și valea Succot o voi măsura.

7. Al Meu este Galaadul și al Meu este Manase și Efraim, tăria capului Meu;

8. Iuda, împăratul Meu; Moab, vasul nădejdii Mele.

9. Spre Idumeea voi întinde încălțămintea Mea; Mie cei de alt neam Mi s-au supus».

10. Cine mă va duce la cetatea întărită? Cine mă va povățui pînă la Idumeea?

11. Oare, nu Tu, Dumnezeule, Cel ce ne-ai lepădat pe noi? Oare, nu vei ieși, Dumnezeule, cu oștirile noastre?

12. Dă-ne nouă ajutor, ca să ne scoți din necaz, că deșartă este izbăvirea de la om.

13. Cu Dumnezeu vom birui și El va nimici pe cei ce ne necăjesc pe noi.

PSALMUL 60

Un psalm al lui David; mai-marelui cîntăreților. Pentru instrumente cu coarde.

Auzi, Dumnezeule, cererea mea; ia aminte la rugăciunea mea.

2. De la marginile pămîntului către Tine am strigat; cînd s-a mîhnit inima mea, pe piatră m-ai înălțat.

3. Povățuitu-m-ai, că ai fost nădejdea mea, turn de tărie în fața vrăjmașului.

4. Locui-voi în locașul Tău în veci; acoperi-mă-voi cu acoperămîntul aripilor Tale,

5. Că Tu, Dumnezeule, ai auzit rugăciunile mele; dat-ai moștenire celor ce se tem de numele Tău.

6. Zile la zilele împăratului adaugă, anii lui din neam în neam.

7. Rămîne-va în veac înaintea lui Dumnezeu; mila și adevărul va păzi.

8. Așa voi cînta numelui Tău în veacul veacului, ca să împlinesc făgăduințele mele zi de zi.

Slavă...

PSALMUL 61

Un psalm al lui David; mai-marelui cîntăreților. Pentru Iditum.

Oare, nu lui Dumnezeu se va supune sufletul meu? Că de la El este mîntuirea mea;

2. Pentru că El este Dumnezeul meu, Mîntuitorul meu și Sprijinitorul meu; nu mă voi clătina mai mult.

3. Pînă cînd vă ridicați asupra omului? Căutați toți a-l doborî, socotindu-l ca un zid povîrnit și ca un gard surpat.

4. S-au sfătuit să doboare cinstea mea, alergat-au cu minciună; cu gura lor mă binecuvîntau și cu inima lor mă blestemau.

5. Dar lui Dumnezeu supune-te, suflete al meu, că de la El vine răbdarea mea;

6. Că El este Dumnezeul meu și Mîntuitorul meu, Sprijinitorul meu; nu mă voi strămuta.

7. În Dumnezeu este mîntuirea mea și slava mea; Dumnezeu este ajutorul meu și nădejdea mea este în Dumnezeu.

8. Nădăjduiți în El toată adunarea poporului; revărsați înaintea Lui inimile voastre, că El este ajutorul nostru.

9. Dar deșertăciune sînt fiii oamenilor, mincinoși sînt fiii oamenilor; în balanță, toți împreună sînt deșertăciune.

10. Nu nădăjduiți spre nedreptate și spre jefuire nu poftiți; bogăția de ar curge nu vă lipiți inima de ea.

11. O dată a grăit Dumnezeu, aceste două lucruri am auzit: că puterea este a lui Dumnezeu și a Ta, Doamne, este mila; că Tu vei răsplăti fiecăruia după faptele lui.

PSALMUL 62

Un psalm al lui David, cînd a fost în pustiul Iudeii.

Dumnezeule, Dumnezeul meu, pe Tine Te caut dis-de-dimineață.

2. Însetat-a de Tine sufletul meu, suspinat-a după Tine trupul meu,

3. În pămînt pustiu și neumblat și fără de apă. Așa în locul cel sfînt m-am arătat Ție, ca să văd puterea Ta și slava Ta.

4. Că mai bună este mila Ta decît viața; buzele mele Te vor lăuda.

5. Așa Te voi binecuvînta în viața mea, și în numele Tău voi ridica mîinile mele.

6. Ca de seu și de grăsime să se sature sufletul meu, și cu buze de bucurie Te va lăuda gura mea.

7. De mi-am adus aminte de Tine în așternutul meu, în dimineți am cugetat la Tine, că ai fost ajutorul meu

8. Și întru acoperămîntul aripilor Tale mă voi bucura. Lipitu-s-a sufletul meu de Tine și pe mine m-a sprijinit dreapta Ta.

9. Iar ei în deșert au căutat sufletul meu, intra-vor în cele mai de jos ale pămîntului; da-se-vor în mîinile sabiei, părți vulpilor vor fi.

10. Iar împăratul se va veseli de Dumnezeu; lăuda-se-va tot cel ce se jură întru El, că s-a astupat gura celor ce grăiesc nedreptăți.

PSALMUL 63

Un psalm al lui David; mai-marelui cîntăreților.

Auzi, Dumnezeule, glasul meu cînd mă rog Ție; de la frica vrăjmașului scoate sufletul meu.

2. Acoperă-mă de adunarea celor ce viclenesc, de mulțimea celor ce lucrează fărădelege,

3. Care și-au ascuțit ca sabia limbile lor și ca niște săgeți aruncă vorbele lor veninoase, ca să săgeteze din ascunzișuri pe cel nevinovat.

4. Fără de veste îl vor săgeta pe el și nu se vor teme. Întăritu-s-au în gînduri rele.

5. Grăit-au ca să ascundă curse; spus-au: «Cine ne va vedea pe noi?»

6. Iscodit-au fărădelegi și au pierit cînd le iscodeau,

7. Ca să pătrundă înlăuntrul omului și în adîncimea inimii lui.

8. Dar Dumnezeu, îi va lovi cu săgeata și fără de veste îi va răni, că ei singuri se vor răni cu limbile lor.

9. Tulburatu-s-au toți cei ce i-au văzut pe ei ; și s-a temut tot omul.

10. Și au vestit lucrurile lui Dumnezeu și faptele Lui le-au înțeles.

11. Veseli-se-va cel drept de Domnul și va nădăjdui în El și se vor lăuda toți cei drepți la inimă.

Slavă...

DUPĂ A OPTA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... Preasfîntă Treime... Tatăl nostru...

Apoi troparele, glasul 1 :

Furtuna deznădăjduirii mă viscolește pe mine, cel ce am alunecat spre adîncul păcatului. Dar apucă înainte, Hristoase, ca un Cîrmuitor puternic a toată lumea și mă îndreptează la limanul cel lin al nepătimirii, pentru milostivirea Ta, Mîntuitorule, și mă miluiește !

Slavă...

Suflete, acestea de aici sînt vremelnice, iar cele de dincolo veșnice. Văd divanul și pe Judecătorul șezînd pe scaun și mă cutremur de hotărîre. Deci, suflete, întoarce-te, că neiertătoare este judecata.

Şi acum...

Nădejdea celor deznădăjduiţi, ajutorul celor neajutoraţi, sprijinul celor ce nădăjduiesc în tine, Preasfîntă Stăpînă, de Dumnezeu Născătoare, trimite-ne nouă ajutorul tău!

Apoi Doamne miluieşte (de 40 de ori), şi rugăciunea aceasta:

Doamne, îndurate şi milostive, ascultă rugăciunea mea şi ia aminte la glasul cererii mele: Fă cu mine semn spre bine, povăţuieşte-mă pe calea Ta, ca să umblu întru adevărul Tău! Veseleşte inima mea ca să se teamă de numele Tău cel sfînt; că mare eşti şi faci minuni. Tu singur eşti Dumnezeu şi nu este asemenea Ţie, între dumnezei, Doamne: puternic întru milă şi bun întru tărie, spre a ajuta şi a mîngîia şi a mîntui pe toţi cei ce nădăjduiesc întru numele Tău, al Tatălui şi al Fiului şi al Sfîntului Duh. Amin.

CATISMA A NOUA

PSALMUL 64

Un psalm al lui David; mai-marelui cîntăreților. Cîntarea lui Ieremia și a lui Iezechiel din timpul șederii în pămînt străin, cînd avea să iasă din Babilon.

Ție Ți se cuvine cîntare, Dumnezeule, în Sion și Ție Ți se va împlini făgăduința în Ierusalim.

2. Auzi rugăciunea mea, către Tine tot trupul va veni.

3. Cuvintele celor fără de lege ne-au biruit pe noi și nelegiuirile noastre Tu le vei curăți.

4. Fericit este cel pe care l-ai ales și l-ai primit; locui-va în curțile Tale.

5. Umplea-ne-vom de bunătățile casei Tale; sfînt este locașul Tău, minunat în dreptate.

6. Auzi-ne pe noi, Dumnezeule, Mîntuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pămîntului și a celor de pe mare departe ;

7. Cel ce găteşti munţii cu tăria Ta, încins fiind
cu putere; Cel ce tulburi adîncul mării şi vuie-
tul valurilor ei.
8. Tulbura-se-vor neamurile şi se vor spăimîn-
ta cei ce locuiesc marginile, de semnele Lui; ie-
şirile dimineţii şi ale serii le vei veseli.
9. Cercetat-ai pămîntul şi l-ai adăpat pe el, bo-
găţiile lui le-ai înmulţit;
10. Rîul lui Dumnezeu s-a umplut de apă; gă-
tit-ai hrana lor, că aşa este gătirea Ta.
11. Adapă brazdele lui, înmulţeşte roadele lui
şi se vor bucura de picături de ploaie, răsărind.
12. Vei binecuvînta cununa anului bunătăţii
Tale şi cîmpiile Tale se vor umple de roade
grase.
13. Îngrăşa-se-vor păşunile pustiei şi cu bucu-
rie dealurile se vor încinge.
14. Îmbrăcatu-s-au păşunile cu oi şi văile vor
înmulţi grîul; vor striga şi vor cînta.

PSALMUL 65

Un psalm al lui David; mai-marelui cîntăreţilor. O cîntare a învierii.

Strigaţi lui Dumnezeu tot pămîntul. Cîntaţi
numele Lui; daţi slavă laudei Lui.
2. Ziceţi lui Dumnezeu: Cît sînt de înfricoşă-
toare lucrurile Tale! Pentru mulţimea puterii
Tale, Te vor linguşi vrăjmaşii Tăi.
3. Tot pămîntul să se închine Ţie, şi să cînte
Ţie, să cînte numelui Tău.

4. Veniți și vedeți lucrurile lui Dumnezeu, înfricoșător în sfaturi mai mult decît fiii oamenilor.

5. Cel ce preface marea în uscat, prin rîu vor trece cu piciorul. Acolo ne vom veseli de El,

6. De Cel ce stăpînește cu puterea Sa veacul. Ochii Lui spre neamuri privesc; cei ce se răzvrătesc să nu se înalțe întru sine.

7. Binecuvîntați neamuri pe Dumnezeul nostru și faceți să se audă glasul laudei Lui,

8. Care a dat sufletului meu viață și n-a lăsat să se clatine picioarele mele.

9. Că ne-ai cercetat pe noi, Dumnezeule, cu foc ne-ai lămurit pe noi, precum se lămurește argintul.

10. Prinsu-ne-ai pe noi în cursă; pus-ai necazuri pe umărul nostru;

11. Ridicat-ai oameni pe capetele noastre, trecut-am prin foc și prin apă și ne-ai scos la odihnă.

12. Intra-voi în casa Ta cu arderi de tot, împlini-voi Ție făgăduințele mele,

13. Pe care le-au rostit buzele mele și le-a grăit gura mea, întru necazul meu.

14. Arderi de tot grase voi aduce Ție, cu tămîie și berbeci; îți voi jertfi boi și țapi.

15. Veniți de auziți toți cei ce vă temeți de Dumnezeu și vă voi povesti cîte a făcut El sufletului meu.

16. Către Dînsul cu gura mea am strigat și L-am lăudat cu gura mea.
17. Nedreptate de am avut în inima mea să nu mă audă Domnul.
18. Pentru aceasta m-a auzit Dumnezeu; luat-a aminte glasul rugăciunii mele.
19. Binecuvîntat este Dumnezeu, Care n-a depărtat rugăciunea mea și mila Lui de la mine.

PSALMUL 66

Un psalm al lui David ; mai-marelui cîntăreților.
Pentru instrumente cu coarde.

Dumnezeule, milostivește-Te spre noi și ne binecuvintează, luminează fața Ta spre noi și ne miluiește,
2. Ca să cunoaștem pe pămînt calea Ta, în toate neamurile mîntuirea Ta
3. Lăuda-Te-vor pe Tine popoarele, Dumnezeule, lăuda-Te-vor pe Tine popoarele toate .
4. Veselească-se și să se bucure neamurile, că vei judeca popoarele cu dreptate și neamurile pe pămînt le vei povățui.
5. Lăuda-Te-vor pe Tine popoarele, Dumnezeule, lăuda-Te-vor pe Tine popoarele toate. Pămîntul și-a dat rodul său.
6. Binecuvintează-ne pe noi, Dumnezeule, Dumnezeul nostru. Binecuvintează-ne pe noi, Dumnezeule, și să se teamă de Tine toate marginile pămîntului.

Slavă...

PSALMUL 67

Un psalm al lui David; mai-marelui cîntăreților.

Să se scoale Dumnezeu, și să se risipească vrăjmașii Lui și să fugă de la fața Lui cei ce-L urăsc pe El.

2. Precum se stinge fumul, să se stingă; cum se topește ceara de fața focului, așa să piară păcătoșii de la fața lui Dumnezeu,

3. Iar drepții să se bucure și să se veselească înaintea lui Dumnezeu, să se desfăteze în veselie.

4. Cîntați lui Dumnezeu, cîntați numelui Lui, gătiți calea Celui ce străbate pustia, Domnul este numele Lui,

5. Și vă bucurați înaintea Lui. Să se tulbure de fața Lui, a Părintelui orfanilor și a Judecătorului văduvelor.

6. Dumnezeu este în locul cel sfînt al Lui. Dumnezeu așază pe cei singuratici în casă,

7. Scoate cu vitejie pe cei legați în obezi, la fel pe cei amărîți, pe cei ce locuiesc în morminte.

8. Dumnezeule, cînd mergeai Tu înaintea poporului Tău, cînd treceai Tu prin pustie,

9. Pămîntul s-a cutremurat și cerurile s-au topit și Sinaiul s-a clătinat de la fața Dumnezeului lui Israel.

10. Ploaie de bunăvoie vei osebi, Dumnezeule, moștenirii Tale. Ea a slăbit, dar Tu ai întărit-o.

11. Vietățile Tale locuiesc în ea; întru bunătatea Ta, Dumnezeule, purtat-ai grijă de cel sărac.

12. Domnul va da cuvîntul celor ce vestesc cu putere multă.

13. Împăratul puterilor, poporului iubit va împărți prăzile.

14. Dacă veți dormi în mijlocul moștenirilor voastre, aripile voastre argintate vor fi ca ale porumbiței și spatele vostru va străluci ca aurul.

15. Cînd Împăratul cel ceresc va împrăștia pe regi în țara Sa, ei vor fi albi ca zăpada pe Selmon.

16. Munte al lui Dumnezeu este Muntele Vasan, munte de piscuri este Muntele Vasan.

17. Pentru ce munți cu piscuri pizmuiți muntele în care a binevoit Dumnezeu să locuiască în el, pentru că va locui în el pînă la sfîrșit?

18. Carele lui Dumnezeu sînt mii de mii; mii sînt cei ce se bucură de ele. Domnul în mijlocul lor, pe Sinai, în locașul Său cel sfînt.

19. Suitu-Te-ai la înălțime, robit-ai mulțime, luat-ai daruri de la oameni, chiar și cu cei răzvrătiți, îngăduiți au fost să locuiască.

20. Domnul Dumnezeu este binecuvîntat, binecuvîntat este Dumnezeu zi de zi; să sporească între noi, Dumnezeul mîntuirii noastre.

21. Dumnezeul nostru este Dumnezeul mîntuirii și ale Domnului Dumnezeu sînt ieșirile morții.

22. Dar Dumnezeu va sfărîma capetele vrăjmașilor Săi, creștetul părului celor ce umblă întru greșelile lor.

23. Zis-a Domnul: «Din Vasan îi voi întoarce, întoarce-voi pe vrăjmașii tăi din adîncurile mării,

24. Pentru ca să se afunde piciorul tău în sînge și limba cîinilor tăi în sîngele vrăjmașilor tăi».

25. Văzut-am, Dumnezeule, intrarea Ta, văzut-am intrarea Dumnezeului și Împăratului meu în locașul cel sfînt:

26. Înainte mergeau căpeteniile, după ei cei ce cîntau din strune, în mijloc fecioarele bătînd din timpane și zicînd:

27. «În adunări binecuvîntați pe Dumnezeu, pe Domnul din izvoarele lui Israel!»

28. Acolo era Veniamin cel mai tînăr, în uimire; căpeteniile lui Iuda, povățuitorii lor, căpeteniile Zabulonului, căpeteniile Neftalimului și ziceau:

29. «Poruncește, Dumnezeule, puterii Tale; întărește, Dumnezeule, această lucrare pe care ai făcut-o nouă.

30. Pentru locașul Tău, din Ierusalim, îți vor aduce împărații daruri.

31. Ceartă fiarele din trestii, ceartă taurii adunați împotriva junincilor popoarelor, ca să nu fie depărtați cei care au fost încercați ca argintul.

32. Risipește neamurile cele ce voiesc războaie». Veni-vor soli din Egipt; Etiopia va întinde mai înainte la Dumnezeu mîna ei, zicînd:

33. «Împărățiile pămîntului cîntați lui Dumnezeu, cîntați Domnului.

34. Cîntați Dumnezeului Celui ce S-a suit peste cerul cerului, spre răsărit; iată va da glasul Său, glas de putere.

35. Dați slavă lui Dumnezeu! Peste Israel măreția Lui și puterea Lui în nori.

36. Minunat este Dumnezeu întru sfinții Lui, Dumnezeul lui Israel; Însuși va da putere și întărire poporului Său. Binecuvîntat este Dumnezeu».

Slavă...

PSALMUL 68

Un psalm al lui David; mai-marelui cîntăreților. Pentru cei ce se vor schimba.

Mîntuiește-mă, Dumnezeule, că au intrat ape pînă la sufletul meu.

2. Afundatu-m-am în noroiul adîncului, care n-are fund.

3. Intrat-am în adîncurile mării și furtuna m-a potopit.

4. Ostenit-am strigînd, amorțit-a gîtlejul meu, slăbit-au ochii mei nădăjduind spre Dumnezeul meu.

5. Înmulțitu-s-au mai mult decît perii capului meu cei ce mă urăsc pe mine în zadar.

6. Întăritu-s-au vrăjmașii mei, cei ce mă prigonesc pe nedrept; cele ce n-am răpit, pe acelea le-am plătit.

7. Dumnezeule, Tu ai cunoscut nepriceperea mea și greșealele mele de la Tine nu s-au ascuns.

8. Să nu fie rușinați, din pricina mea, cei ce Te așteaptă pe Tine, Doamne, Doamne al puterilor, nici înfruntați pentru mine, cei ce Te caută pe Tine, Dumnezeul lui Israel.

9. Că pentru Tine am suferit ocară, acoperit-a batjocura obrazul meu.

10. Înstrăinat am fost de frații mei și străin fiilor maicii mele,

11. Că rîvna casei Tale m-a mîncat, și ocările celor ce Te ocărăsc pe Tine au căzut asupra mea.

12. Și mi-am smerit cu post sufletul meu și mi-a fost spre ocară mie.

13. Și m-am îmbrăcat cu sac și am ajuns pentru ei de batjocură.

14. Împotriva mea grăiau cei ce ședeau în porți și despre mine cîntau cei ce beau vin.

15. Iar eu întru rugăciunea mea către Tine, Doamne, am strigat la timp bine-plăcut.

16. Dumnezeule, întru mulțimea milei Tale auzi-mă, întru adevărul milei Tale.

17. Mîntuiește-mă din noroi, ca să nu mă afund; izbăvește-mă de cei ce mă urăsc și din adîncul apelor,

18. Ca să nu mă înece vîltoarea apei, nici să mă înghită adîncul, nici să-și închidă peste mine adîncul gura lui.

19. Auzi-mă, Doamne, că bună este mila Ta; după mulțimea îndurărilor Tale caută spre mine.

20. Să nu-ți întorci fața Ta de la credinciosul Tău, cînd mă necăjesc. Degrab mă auzi.

21. Ia aminte la sufletul meu și-l mîntuiește pe el; din mîinile vrăjmașilor mei izbăvește-mă,

22. Că Tu cunoști ocara mea și rușinea mea și înfruntarea mea;

23. Înaintea Ta sînt toți cei ce mă necăjesc. Zdrobit a fost sufletul meu de ocări și necaz,

24. Și am așteptat pe cel ce m-ar milui și nu era, și pe cei ce m-ar mîngîia și nu i-am aflat.

25. Și mi-au dat spre mîncarea mea fiere și în setea mea m-au adăpat cu oțet.

26. Facă-se masa lor înaintea lor cursă, răsplătire și sminteală;

27. Să se întunece ochii lor, ca să nu vadă, și spinarea lor pururea o gîrbovește.

28. Varsă peste ei urgia Ta și mînia urgiei Tale să-i cuprindă pe ei;

29. Facă-se curtea lor pustie și în locașurile lor să nu fie locuitori;

30. Că pe care Tu l-ai bătut, ei l-au prigonit, și au înmulțit durerea rănilor lui.

31. Adaugă fărădelege la fărădelegea lor, și să nu intre întru dreptatea Ta;

4. Întoarcă-se îndată rușinați cei ce-mi grăiesc mie: «Bine, bine!»

5. Să se bucure și să se veselească de Tine toți cei ce Te caută pe Tine, Dumnezeule, și să zică pururea cei ce iubesc mîntuirea Ta: «Slăvit să fie Domnul!»

6. Iar eu sărac sînt și sărman, Dumnezeule, ajută-mă!

7. Ajutorul meu și Izbăvitorul meu ești Tu, Doamne, nu zăbovi.

Slavă...

DUPĂ A NOUA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... Preasfîntă Treime... Tatăl nostru...

Apoi troparele, glasul al 2-lea:

Mă gîndesc la ziua cea înfricoșătoare și plîng faptele mele cele rele. Cum voi răspunde Împăratului celui fără de moarte? Și cu ce îndrăzneală voi căuta la Judecătorul eu, păcătosul? Milostive Părinte, Fiule Unule-Născut și Duhule Sfinte, miluiește-mă!

Slavă...

În valea plîngerii, la locul ce ai rînduit, cînd vei ședea, Milostive, să faci judecată dreaptă, să nu vădești cele ascunse ale mele, nici să mă rușinezi înaintea îngerilor, ci cruță-mă, Doamne, și mă miluiește!

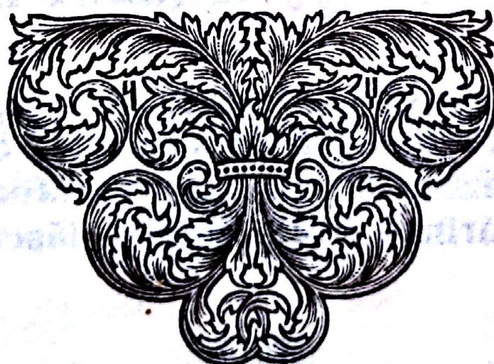
Și acum...

Preabună Născătoare de Dumnezeu, ocrotitoarea lumii, nădejdea și acoperămîntul cel tare al celor ce aleargă la tine, roagă, stăruitor, împreună cu cei fără de trup, pe Dum-

nezeul cel iubitor de oameni, pe care L-ai născut, să izbăvească sufletele noastre de toată îngrozirea, ceea ce ești una binecuvîntată!

Apoi Doamne miluiește (de 40 de ori), și rugăciunea aceasta:

Stăpîne, Doamne, Dumnezeul nostru, Care singur știi suferința ticălosului meu suflet și leacul acesteia, tămăduiește-l cum știi, după mulțimea milei Tale și a îndurărilor Tale! Căci din faptele mele nu-i cu putință a pune peste el alifie, nici untdelemn, nici legături. Ci Tu, Cel ce ai venit să chemi la pocăință, nu pe cei drepți, ci pe cei păcătoși, ai milă și îndurare și Te milostivește spre dînsul; rupe zapisul faptelor mele celor rele și urîte și mă povățuiește la calea cea dreaptă, ca umblînd întru adevărul Tău, să pot scăpa de săgețile vicleanului și așa să stau fără de osîndă înaintea înfricoșătorului Tău divan, slăvind și lăudînd preasfîntul Tău nume, în vecii vecilor. Amin.

CATISMA A ZECEA

PSALMUL 70

Un psalm al lui David; fiilor lui Ionadav şi ai celor ce s-au robit mai întîi.

Spre Tine, Doamne, am nădăjduit, să nu fiu ruşinat în veac.

2. Întru dreptatea Ta, izbăveşte-mă şi mă scoate, pleacă urechea Ta către mine şi mă mîntuieşte.

3. Fii mie Dumnezeu apărător şi loc întărit, ca să mă mîntuieşti,

4. Că întărirea şi scăparea mea eşti Tu.

5. Dumnezeul meu, izbăveşte-mă din mîna păcătosului, din mîna călcătorului de lege şi a celui ce face strîmbătate,

6. Că Tu eşti aşteptarea mea, Doamne; Domnul este nădejdea mea din tinereţile mele.

7. Întru Tine m-am întărit din pîntece; din pîntecele maicii mele Tu eşti acoperitorul meu; întru Tine este lauda mea pururea.

8. Ca o minune m-am făcut multora, iar Tu ești ajutorul meu cel tare.

9. Să se umple gura mea de lauda Ta, ca să laud slava Ta, toată ziua mare-cuviința Ta.

10. Nu mă lepăda la vremea bătrîneților ; cînd va lipsi tăria mea, să nu mă lași pe mine.

11. Că au zis vrăjmașii mei mie și cei ce păzesc sufletul meu s-au sfătuit împreună,

12. Zicînd : Dumnezeu l-a părăsit pe el, urmăriți-l și-l prindeți pe el, că nu este cel ce izbăvește.

13. Dumnezeule, nu Te depărta de la mine ; Dumnezeul meu, spre ajutorul meu ia aminte!

14. Să se rușineze și să piară cei ce defăimează sufletul meu, să se îmbrace cu rușine și înfruntare cei ce caută să-mi facă rău.

15. Iar eu pururea voi nădăjdui spre Tine și voi înmulți lauda Ta.

16. Gura mea va vesti dreptatea Ta, toată ziua mîntuirea Ta, al căror nume nu-l cunosc.

17. Intra-voi întru puterea Domnului; Doamne, aduce-mi-voi aminte numai de dreptatea Ta.

18. Dumnezeule, m-ai învățat din tinerețile mele, și eu și astăzi vestesc minunile Tale.

19. Pînă la bătrînețe și căruntețe,

20. Dumnezeule, să nu mă părăsești,

21. Ca să vestesc brațul Tău la tot neamul ce va să vină,

22. Puterea Ta și dreptatea Ta, Dumnezeule, pînă la cele înalte, măreţiile pe care le-ai făcut. Dumnezeule, cine este asemenea Ție?

23. Multe necazuri și rele ai trimis asupra mea, dar întorcîndu-Te mi-ai dat viață și din adîncurile pămîntului iarăși m-ai scos.

24. Înmulțit-ai spre mine mărirea Ta și întorcîndu-Te m-ai mîngîiat și din adîncurile pămîntului iarăși m-ai scos.

25. Că eu voi lăuda cu instrumente de cîntare adevărul Tău, Dumnezeule, cînta-voi Ție din alăută, Sfîntul lui Israel.

26. Bucura-se-vor buzele mele cînd voi cînta Ție și sufletul meu pe care l-ai mîntuit.

27. Încă și limba mea toată ziua va rosti dreptatea Ta, cînd vor fi rușinați și înfruntați cei ce caută să-mi facă rău.

PSALMUL 71

Despre Solomon.

Dumnezeule, judecata Ta dă-o împăratului și dreptatea Ta fiului împăratului,

2. Ca să judece pe poporul Tău cu dreptate și pe săracii Tăi cu judecată.

3. Să aducă munții pace poporului Tău și dealurile dreptate.

4. Judeca-va pe săracii poporului și va milui pe fiii săracilor și va umili pe clevetitor.

5. Și se vor teme de Tine cît va fi soarele și cît va fi luna din neam în neam.

6. Pogorî-se-va ca ploaia pe lînă și ca picăturile ce cad pe pămînt.

7. Răsări-va în zilele lui dreptatea și mulțimea păcii, cît va fi luna.

8. Și va domni de la o mare pînă la alta și de la rîu pînă la marginile lumii.

9. Înaintea lui vor îngenunchea etiopienii și vrăjmașii lui țărîna vor linge.

10. Împărații Tarsisului și insulele daruri vor aduce, împărații arabilor și ai reginei Saba prinoase vor aduce.

11. Și se vor închina lui toți împărații pămîntului, toate neamurile vor sluji lui.

12. Că a izbăvit pe sărac din mîna celui puternic și pe sărmanul care n-avea ajutor.

13. Va avea milă de sărac și de sărman și sufletele săracilor va mîntui;

14. De camătă și de asuprire va scăpa sufletele lor și scump va fi numele lor înaintea lui.

15. Și va fi viu și se va da lui din aurul Arabiei și se vor ruga pentru el pururea; toată ziua îl vor binecuvînta pe el.

16. Fi-va belșug de pîine pe pămînt pînă-n vîrful munților; pomii roditori se vor înălța ca cedrii Libanului; și vor înflori cei din cetate ca iarba pămîntului.

17. Numele lui va dăinui pe vecie; cît va fi soarele va fi pomenit numele lui.

18. Se vor binecuvînta în el toate semințiile pămîntului, toate neamurile îl vor ferici pe el.

19. Binecuvîntat este Domnul Dumnezeu, Dumnezeul lui Israel, singurul Care face minuni.

20. Și binecuvîntat este numele slavei Lui în veac și în veacul veacului.

21. Tot pămîntul se va umple de slava Lui. Amin. Amin.

Slavă...

PSALMUL 72

Un psalm al lui Asaf.

Cît de bun este Dumnezeu cu Israel, cu cei drepți la inimă;

2. Iar mie, puțin a fost de nu mi-au alunecat picioarele, puțin a fost de nu s-au poticnit pașii mei.

3. Că am pizmuit pe cei fără de lege, cînd vedeam pacea păcătoșilor.

4. Că n-au necazuri pînă la moartea lor și tari sînt cînd lovesc ei.

5. De osteneli omenești n-au parte și cu oamenii nu sînt biciuiți.

6. Pentru aceea îi stăpînește pe ei mîndria și se îmbracă cu nedreptatea și silnicia.

7. Din răutatea lor iese nedreptatea și cugetele inimii lor ies la iveală.

8. Gîndesc și vorbesc cu vicleșug, nedreptate grăiesc de sus.

9. Pînă la cer ridică gura lor și cu limba lor străbat pămîntul.

10. Pentru aceasta poporul meu se ia după ei și găsește că ei sînt plini de zile bune

11. Și zice: «Cum? Știe aceasta Dumnezeu? Are cunoștință Cel Preaînalt ?

12. Iată, aceștia sînt păcătoși și sînt îndestulați. Veșnic sînt bogați».

13. Iar eu am zis: «Deci, în deșert am fost drept la inimă și mi-am spălat întru cele nevinovate mîinile mele,

14. Că am fost lovit toată ziua și mustrat în fiecare dimineață».

15. Dacă aș fi grăit așa, iată aș fi călcat legămîntul neamului fiilor Tăi.

16. Și mă frămîntam să pricep aceasta, dar anevoios lucru este înaintea mea.

17. Pînă ce am intrat în locașul cel sfînt al lui Dumnezeu și am înțeles sfîrșitul celor răi:

18. Într-adevăr, pe drumuri viclene i-ai pus pe ei și i-ai doborît cînd se înălțau.

19. Cît de iute i-a pustiit pe ei! S-au stins, au pierit din pricina nelegiuirii lor.

20. Ca visul celui ce se deșteaptă, Doamne, în cetatea Ta chipul lor de nimic l-ai făcut.

21. De aceea s-a bucurat inima mea și rărunchii mei s-au potolit.

22. Că eram fără de minte și nu știam; ca un dobitoc eram înaintea Ta. Dar eu sînt pururea cu Tine.

23. Apucatu-m-ai de mîna mea cea dreaptă. Cu sfatul Tău m-ai povățuit și cu slavă m-ai primit.

24. Că pe cine am eu în cer afară de Tine? Și afară de Tine, ce am dorit pe pămînt?

25. Stinsu-s-a inima mea și trupul meu, Dumnezeul inimii mele și partea mea, Dumnezeule, în veac.

26. Că iată cei ce se depărtează de Tine vor pieri; nimicit-ai pe tot cel ce se leapădă de Tine.

27. Iar mie a mă lipi de Dumnezeu bine este, a pune în Domnul nădejdea mea, ca să vestesc toate laudele Tale în porțile fiicei Sionului.

PSALMUL 73

Un psalm al lui Asaf. Al priceperii.

Pentru ce m-ai lepădat, Dumnezeule, pînă în sfîrșit? Aprinsu-s-a inima Ta peste oile pășunii Tale.

2. Adu-Ți aminte de poporul Tău, pe care l-ai cîștigat de la început.

3. Izbăvit-ai toiagul moștenirii Tale, muntele Sionului, acesta în care ai locuit.

4. Ridică mîinile Tale împotriva mîndriilor lor, pînă la sfîrșit, că rău a făcut vrăjmașul în locul cel sfînt al Tău.

5. Și s-au fălit cei ce Te urăsc pe Tine în mijlocul locului de prăznuire al Tău, pus-au semnele lor drept semne;

6. Sfărîmat-au intrarea cea de deasupra.

7. Ca în codru cu topoarele au tăiat ușile locașului Tău, cu topoare și ciocane l-au sfărîmat.

8. Ars-au cu foc locașul cel sfînt al Tău, pînă la pămînt; spurcat-au locul numelui Tău.

9. Zis-au în inima lor împreună cu neamul lor: «Veniți să ardem toate locurile de prăznuire ale lui Dumnezeu de pe pămînt».

10. Semnele noastre nu le-am văzut; nu mai este profet și pe noi nu ne va mai cunoaște.

11. Pînă cînd, Dumnezeule, Te va ocărî vrăjmașul, pînă cînd va huli potrivnicul numele Tău, pînă în sfîrșit?

12. Pentru ce întorci mîna Ta și dreapta Ta din sînul Tău, pînă în sfîrșit?

13. Dar Dumnezeu, Împăratul nostru înainte de veac, a făcut mîntuire în mijlocul pămîntului.

14. Tu ai despărțit, cu puterea Ta, marea; Tu ai zdrobit capetele balaurilor din apă;

15. Tu ai sfărîmat capul balaurului; datu-l-ai pe el mîncare popoarelor pustiului.

16. Tu ai deschis izvoare și pîraie; Tu ai secat rîurile Itanului.

17. A Ta este ziua și a Ta este noaptea. Tu ai întocmit lumina și soarele.

18. Tu ai făcut toate marginile pămîntului; vara și primăvara Tu le-ai zidit.

19. Adu-Ți aminte de aceasta: vrăjmașul a ocărît pe Domnul și poporul cel fără de minte a hulit numele Tău.

20. Să nu dai fiarelor sufletul ce Te laudă pe Tine; sufletele săracilor Tăi să nu le uiți pînă în sfîrșit.

21. Caută spre legămîntul Tău, că s-au umplut ascunzişurile pămîntului de locuinţele fărădelegilor.
22. Să nu se întoarcă ruşinat cel umilit; săracul şi sărmanul să laude numele Tău.
23. Scoală-Te, Dumnezeule, apără pricina Ta; adu-Ţi aminte de ocara de fiecare zi, cu care Te necinsteşte cel fără de minte.
24. Nu uita strigătul vrăjmaşilor Tăi! Răzvrătirea celor ce Te urăsc pe Tine se urcă pururea spre Tine.

Slavă...

PSALMUL 74

Un psalm al lui Asaf; mai-marelui cîntăreţilor. Să nu strici!

Lăuda-Te-vom pe Tine, Dumnezeule, lăuda-Te-vom şi vom chema numele Tău.
2. Voi spune toate minunile Tale. «Cînd va fi vremea, zice Domnul, cu dreptate voi judeca.
3. Cutremuratu-s-a pămîntul şi toţi cei ce locuiesc pe el; eu am întărit stîlpii lui».
4. Şi am zis celor fără de lege: «Nu faceţi fărădelege!», şi păcătoşilor: «Nu înălţaţi fruntea!
5. Nu ridicaţi la înălţime fruntea voastră, să nu grăiţi nedreptate împotriva lui Dumnezeu».
6. Că nici de la răsărit, nici de la apus, nici din munţii pustiei, nu vine ajutorul;
7. Ci Dumnezeu este Judecătorul; pe unul îl smereşte şi pe altul îl înalţă.

8. Paharul este în mîna Domnului, plin cu vin curat bine-mirositor, și-l trece de la unul la altul, dar drojdia lui nu s-a vărsat; din ea vor bea toți păcătoșii pămîntului.

9. Iar eu mă voi bucura în veac, cînta-voi Dumnezeului lui Iacob.

10. Și toate frunțile păcătoșilor voi zdrobi și se va înălța fruntea dreptului.

PSALMUL 75

Un psalm al lui Asaf; mai-marelui cîntăreților. Pentru instrumentele cu coarde. Cîntare către asirieni.

Cunoscut este în Iudeea Dumnezeu; în Israel mare este numele Lui.

2. Că s-a făcut în Ierusalim locul Lui și locașul Lui în Sion.

3. Acolo a zdrobit tăria arcurilor, arma și sabia și războiul.

4. Tu luminezi minunat din munții cei veșnici.

5. Tulburatu-s-au toți cei nepricepuți la inimă, dormit-au somnul lor și toți cei războinici nu și-au mai găsit inimile.

6. De certarea Ta, Dumnezeule al lui Iacob, au încremenit călăreții pe cai.

7. Tu înfricoșător ești și cine va sta împotriva mîniei Tale?

8. Din cer ai făcut să se audă judecată; pămîntul s-a temut și s-a liniștit,

9. Cînd s-a ridicat la judecată Dumnezeu, ca să mîntuiască pe toți blînzii pămîntului.

10. Că gîndul omului Te va lăuda și amintirea gîndului Te va prăznui.

11. Faceți făgăduințe și le împliniți Domnului, Dumnezeului vostru; toți cei dimprejurul Lui vor aduce daruri

12. Celui înfricoșător și Celui ce ia duhurile căpeteniilor, Celui înfricoșător împăraților pămîntului.

PSALMUL 76

Un psalm al lui Asaf ; mai-marelui cîntăreților. Pentru Iditum.

Cu glasul meu către Domnul am strigat, cu glasul meu către Dumnezeu, și a căutat spre mine.

2. În ziua necazului meu pe Dumnezeu am căutat ; chiar și noaptea mîinile mele stau întinse înaintea Lui și n-am slăbit; sufletul n-a vrut să se mîngîie.

3. Adusu-mi-am aminte de Dumnezeu și m-am cutremurat; gîndit-am și a slăbit duhul meu.

4. Ochii mei au luat-o înainte, treji ; tulburatu-m-am și n-am grăit.

5. Gîndit-am la zilele cele de demult și de anii cei veșnici mi-am adus aminte și cugetam;

6. Noaptea în inima mea gîndeam și se frămînta duhul meu zicînd:

7. Oare, în veci mă va lepăda Domnul și nu va mai binevoi în mine?

8. Oare, pînă în sfîrșit mă va lipsi de mila Lui, din neam în neam ?

9. Oare, va uita să Se milostivească Dumnezeu? Sau va închide în mîinile Lui îndurările Sale ?

10. Și am zis : Acum am început să înțeleg; aceasta este schimbarea dreptei Celui Preaînalt.

11. Adusu-mi-am aminte de lucrurile Domnului și-mi voi aduce aminte de minunile Tale, dintru început.

12. Și voi cugeta la toate lucrurile Tale și la faptele Tale mă voi gîndi.

13. Dumnezeule, în sfințenie este calea Ta. Cine este Dumnezeu mare ca Dumnezeul nostru? Tu ești Dumnezeu, Care faci minuni!

14. Cunoscută ai făcut între popoare puterea Ta. Izbăvit-ai cu brațul Tău poporul Tău, pe fiii lui Iacob și ai lui Iosif.

15. Văzutu-Te-au apele, Dumnezeule, văzutu-Te-au apele și s-au spăimîntat și s-au tulburat adîncurile.

16. Glas au dat norii că săgețile Tale trec.

17. Glasul tunetului Tău în vîrtej, luminat-au fulgerele Tale lumea, clătinatu-s-a și s-a cutremurat pămîntul.

18. În mare este calea Ta și cărările Tale în ape multe și urmele Tale nu se vor cunoaște.

19. Povățuit-ai ca pe niște oi pe poporul Tău, cu mîna lui Moise și a lui Aaron.

Slavă...

DUPĂ A ZECEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... Preasfîntă Treime... Tatăl nostru...

Apoi troparele, glasul al 6-lea:

De înfricoşătoarea zi a venirii Tale şi de dreapta judecată temîndu-mă, Doamne, mă spăimîntez şi tremur, ca unul ce am mulţime de păcate. Ci, ca un Dumnezeu milostiv, mai înainte de sfîrşit întoarce-mă şi mă mîntuieşte, Mîntuitorul meu, mult-Îndurate!

Slavă...

Cînd se vor pune scaunele la judecată, Doamne, şi oamenii vor sta înaintea divanului Tău, atunci nu va fi mai de cinste împăratul decît ostaşul, nici stăpînul nu va fi mai presus de robul său, că fiecare din faptele lor, sau se va slăvi, sau se va ruşina!

Şi acum...

Preacurată Fecioară, Maica lui Hristos, numai tu singură te-ai învrednicit de mari daruri, căci ai născut cu trup pe unul din Treime, pe Hristos, Dătătorul de viaţă, pentru mîntuirea sufletelor noastre.

Apoi: Doamne miluieşte (de 40 de ori), şi rugăciunea aceasta:

Doamne, Dumnezeul nostru, Cel bogat întru milă şi necuprins întru îndurare, Care singur eşti din fire fără de păcat, şi fără de păcat Te-ai făcut om pentru noi, ascultă în ceasul de acum, această rugăciune umilită a mea. Sărac şi lipsit sînt de fapte bune şi inima mea mi s-a tulburat întru mine, iar Tu, Doamne, Preaînalte Împărate al cerului şi al pămîntului, ştii că toate tinereţile mele le-am cheltuit în păcate şi umblînd după poftele trupului meu, m-am făcut bucurie demonilor şi am urmat în totul diavolului, tăvălindu-mă totdeauna în noroiul poftelor. Ştii că întunecîndu-mi-se gîndul, din copilărie şi pînă acum, niciodată nu am voit să fac voia Ta cea sfîntă, ci robit fiind cu totul de poftele ce mă cuprind, m-am făcut de rîs şi batjocură demonilor, nesocotind nicidecum cu mintea mea, că-i nesuferită urgia mîniei Tale asupra păcătoşilor. Acum, gătită fiind gheena focului şi din

această pricină căzînd în deznădăjduire, încă n-am venit la simţul pocăinţei, ci sînt puţin şi gol de dragostea Ta. Că ce fel de păcat n-am făcut eu ? Ce lucru drăcesc n-am lucrat ? Ce faptă grozavă şi înverşunată nu am săvîrşit cu sîrguinţă şi peste măsură ? Mintea mi-am întinat-o cu totul prin cugete trupeşti ; trupul mi l-am spurcat prin împreunări de tot felul ; duhul cu totul mi l-am pîngărit cu învoirea la păcat ; toate membrele ticălosului meu trup le-am pus să lucreze şi să slujească păcatului. Cine dar, nu mă va plînge pe mine, ticălosul ? Cine nu mă va jeli pe mine, osînditul ? Pentru că singur eu, Stăpîne, am întărîtat mînia Ta, eu singur am făcut răutate înaintea Ta, întrecînd pe toţi păcătoşii ce au fost în decursul veacurilor, păcătuind fără asemănare şi de neiertat. Dar de vreme ce eşti milostiv şi mult-îndurat, Iubitorule de oameni, şi aştepţi întoarcerea păcătoşilor, iată şi eu mă arunc înaintea înfricoşătorului şi groaznicului Tău divan şi, ca şi cînd m-aş atinge de preacuratele Tale picioare, strig din adîncul sufletului către Tine : milostiveşte-Te, Doamne, iartă-mă, Împărate, ajută neputinţei mele, fă pogorămînt faţă de nedumerirea mea, ia aminte la rugăciunea mea şi lacrimile mele nu le trece cu vederea ! Primeşte-mă pe mine cel ce mă pocăiesc şi rătăcit fiind, întoarce-mă ; îmbrăţişează-mă cînd mă întorc şi mă iartă, căci Ţie mă rog. Pentru că nu ai pus pocăinţa pentru cei drepţi, nici iertarea pentru cei ce nu au greşit, ci ai pus pocăinţa asupra mea, păcătosul, pentru cele ce am lucrat spre întărîtarea mîniei Tale. Gol şi descoperit stau înaintea Ta, cunoscătorule de inimi, Doamne, mărturisindu-mi păcatele mele, pentru că nu pot să caut şi să privesc înălţimea cerului, fiind copleşit de povara păcatelor mele. Ci, luminează-mi ochii inimii mele şi dă-mi umilinţă spre pocăinţă şi zdrobire de inimă spre îndreptare, ca astfel cu bună nădejde şi cu adevărată şi deplină adeverire să păşesc spre lumea cea de acolo, lăudînd şi binecuvîntînd totdeauna preasfînt numele Tău, al Tatălui şi al Fiului şi al Sfîntului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor Amin.

CATISMA A UNSPREZECEA

PSALMUL 77

Un psalm al lui Asaf. Al înțelegerii.

Luați aminte, poporul meu, la legea mea, plecați urechile voastre spre graiurile gurii mele.

2. Deschide-voi în pilde gura mea, spune-voi cele ce au fost dintru început,

3. Cîte am auzit și am cunoscut și cîte părinții noștri ne-au învățat.

4. Nu s-au ascuns de la fiii lor, din neam în neam,

5. Vestind laudele Domnului și puterile Lui și minunile pe care le-a făcut.

6. Și a ridicat mărturie în Iacob și lege a pus în Israel.

7. Cîte a poruncit părinților noștri ca să le arate pe ele fiilor lor, ca să le cunoască neamul ce va să vină,

8. Fiii ce se vor naşte şi se vor ridica şi le vor vesti fiilor lor,

9. Ca să-şi pună în Dumnezeu nădejdea lor şi să nu uite binefacerile lui Dumnezeu şi poruncile Lui să le ţină,

10. Ca să nu fie ca părinţii lor neam îndărătnic şi răzvrătit,

11. Neam care nu şi-a îndreptat inima sa şi nu şi-a încredinţat lui Dumnezeu duhul său.

12. Fiii lui Efraim, arcaşi înarmaţi, întors-au spatele, în zi de război.

13. N-au păzit legămîntul lui Dumnezeu şi în legea Lui n-au vrut să umble.

14. Şi au uitat facerile Lui de bine şi minunile Lui, pe care le-a arătat lor,

15. Minunile pe care le-a făcut înaintea părinţilor lor, în pămîntul Egiptului, în cîmpia Taneos.

16. Despicat-a marea şi i-a trecut pe ei; stătut-au apele ca un zid;

17. Povăţuitu-i-a pe ei cu nor ziua, şi toată noaptea cu lumină de foc;

18. Despicat-a piatră în pustie şi i-a adăpat pe ei cu bogăţie de apă.

19. Scos-a apă din piatră şi au curs apele ca nişte rîuri.

20. Dar ei încă au greşit înaintea Lui, amărît-au pe Cel Preaînalt, în loc fără de apă.

21. Şi au ispitit pe Dumnezeu în inimile lor, cerînd mîncare sufletelor lor.

22. Și au grăit împotriva lui Dumnezeu, și au zis: «Va putea, oare, Dumnezeu să gătească masă în pustie?»

23. — Pentru că a lovit piatra și au curs ape și pîraiele s-au umplut de apă —.

24. «Oare, va putea da și pîine, sau va putea întinde masă poporului Său?»

25. Pentru aceasta a auzit Domnul și S-a mîniat, și foc s-a aprins peste Iacob și mînie s-a suit peste Israel.

26. Căci n-au crezut în Dumnezeu, nici n-au nădăjduit în izbăvirea Lui.

27. Și a poruncit norilor de deasupra și ușile cerului le-a deschis

28. Și a plouat peste ei mană de mîncare și pîine cerească le-a dat lor.

29. Pîine îngerească a mîncat omul; bucate le-a trimis lor din destul.

30. Poruncit-a El, din cer, vînt dinspre răsărit și a adus cu puterea Lui vînt dinspre miazăzi.

31. Și a plouat peste ei,ca pulberea,cărnuri și ca nisipul mării,păsări zburătoare.

32. Și au căzut în mijlocul taberii lor, împrejurul corturilor lor.

33. Și au mîncat și s-au săturat foarte și pofta lor și-au împlinit-o.

34. Nimic nu le lipsea din cele ce pofteau și mîncarea le era încă în gura lor,

35. Cînd mînia lui Dumnezeu s-a ridicat peste ei și a ucis pe cei sătui ai lor și pe cei aleși ai lui Israel i-a doborît.

36. Cu toate acestea încă au mai păcătuit și n-au crezut în minunile Lui.

37. Și s-au stins întru deșertăciune zilele lor și anii lor degrab.

38. Cînd îi ucidea pe ei, îl căutau și se întorceau și reveneau la Dumnezeu.

39. Și și-au adus aminte că Dumnezeu este ajutorul lor și Dumnezeul cel Preaînalt este izbăvitorul lor.

40. Dar L-au înșelat pe El, cu gura lor, și cu limba lor L-au mințit.

41. În inima lor n-au fost drepți cu El, nici n-au crezut în legămîntul Lui.

42. Iar El este îndurător, va curăți păcatele și nu-i va nimici ;

43. Își va întoarce de multe ori mînia Lui și nu va aprinde toată urgia Lui.

44. Și-a adus aminte că trup sînt ei, suflare ce trece și nu se mai întoarce.

45. De cîte ori L-au amărît în pustie, L-au mîniat în pămînt fără de apă ?

46. Și s-au întors și au ispitit pe Dumnezeu și pe Sfîntul lui Israel L-au întărîtat.

47. Nu și-au adus aminte de brațul Lui, de ziua în care i-a izbăvit pe ei din mîna asupritorului.

48. Că a făcut în Egipt semnele Lui și minunile Lui în cîmpia Taneos :

49. El a prefăcut în sînge rîurile lor și apele lor, ca să nu bea.

50. El a trimis asupra lor tăuni și i-a mîncat pe ei; și broaște, și i-a prăpădit pe ei.

51. Dat-a stricăciunii rodul lor și ostenelile lor, lăcustelor.

52. Bătut-a cu grindină via lor și duzii lor cu piatră.

53. Dat-a grindinii dobitoacele lor și averea lor, focului.

54. Trimis-a asupra lor urgia mîniei Lui; mînie, urgie și necaz trimis-a prin îngeri nimicitori.

55. Făcut-a cale mîniei Lui; n-a cruțat de moarte sufletele lor și dobitoacele lor morții le-a dat.

56. Lovit-a pe toți cei întîi-născuți din Egipt, pîrga ostenelilor lor, în locașurile lui Ham.

57. Ridicat-a ca pe niște oi pe poporul Său și i-a dus pe ei, ca pe o turmă, în pustie.

58. Povățuitu-i-a pe ei cu nădejde și nu s-au înfricoșat și pe vrăjmașii lor i-a acoperit marea.

59. Dusu-i-a pe ei la hotarul sfințeniei Lui, muntele pe care l-a dobîndit dreapta Lui.

60. Izgonit-a dinaintea lor neamuri și le-a dat lor prin sorți pămîntul de moștenire.

61. Și a așezat în corturile lor semințiile lui Israel.

62. Dar ei au ispitit și au amărît pe Dumnezeul cel Preaînalt și poruncile Lui nu le-a păzit.

63. Și s-au întors și au călcat legămîntul ca și părinții lor, întorsu-s-au ca un arc strîmb.

64. Și L-au mîniat pe El cu înălțimile lor, și cu idolii lor L-au întărîtat pe El.

65. Auzit-a Dumnezeu și s-a mîniat și a urgisit foarte pe Israel.

66. A lepădat cortul Său din Șilo, locașul Lui, în care a locuit printre oameni.

67. Și a robit tăria lor și frumusețea lor a dat-o în mîinile vrăjmașului.

68. Și a dat sabiei pe poporul Său și de moștenirea Lui n-a ținut seama.

69. Pe tinerii lor i-a mistuit focul și fecioarele lor n-au fost înconjurate cu cinste.

70. Preoții lor de sabie au căzut și văduvele lor nu vor plînge.

71. Și S-a deșteptat Domnul ca cel ce doarme, ca un viteaz amețit de vin,

72. Și a lovit din spate pe vrăjmașii Săi; ocară veșnică le-a dat lor.

73. Și a lepădat cortul lui Iosif și seminția lui Efraim n-a ales-o ;

74. Ci a ales seminția lui Iuda, Muntele Sion, pe care l-a iubit.

75. Și a zidit locașul Său cel sfînt, ca înălțimea cerului ; pe pămînt l-a întemeiat pe el în veac.

76. Și a ales pe David, robul Său, și l-a luat pe el de la turmele oilor.

77. De lîngă oile ce pasc l-a luat pe el, ca să pască pe Iacob, poporul Său, și pe Israel, moștenirea Sa.

78. Și i-a păscut pe ei întru nerăutatea inimii lui și întru priceperea mîinii lui i-a povățuit pe ei.

Slavă...

PSALMUL 78

Un psalm al lui Asaf.

Dumnezeule, intrat-au neamurile în moștenirea Ta, pîngărit-au locașul Tău cel sfînt, făcut-au din Ierusalim ruină.

2. Pus-au cadavrele robilor Tăi mîncare păsărilor cerului, trupurile celor cuvioși ai Tăi, fiarelor pămîntului.

3. Vărsat-au sîngele lor ca apa împrejurul Ierusalimului și nu era cine să-i îngroape.

4. Făcutu-ne-am ocară vecinilor noștri, batjocură și rîs celor dimprejurul nostru.

5. Pînă cînd, Doamne, Te vei mînia pînă în sfîrșit ? Pînă cînd se va aprinde ca focul mînia Ta?

6. Varsă mînia Ta peste neamurile care nu Te cunosc și peste împărățiile care n-au chemat numele Tău.

7. Că au mîncat pe Iacob și locul lui l-au pustiit.

8. Să nu pomenești fărădelegile noastre cele de demult; degrab să ne întîmpine pe noi îndurările Tale, că am sărăcit foarte.

9. Ajută-ne nouă, Dumnezeule, Mîntuitorul nostru, pentru slava numelui Tău; Doamne, izbăvește-ne pe noi și curățește păcatele noastre pentru numele Tău,

10. Ca nu cumva să zică neamurile: «Unde este Dumnezeul lor?» Să se cunoască între neamuri, înaintea ochilor noștri,

11. Răzbunarea sîngelui vărsat, al robilor Tăi; să intre înaintea Ta suspinul celor ferecați.

12. După măreția brațului Tău, păzește pe fiii celor omorîți.

13. Răsplătește vecinilor noștri de șapte ori, în sînul lor, ocara lor cu care Te-au ocărît pe Tine, Doamne.

14. Iar noi, poporul Tău și oile pășunii Tale, mărturisi-ne-vom Ție, în veac, din neam în neam vom vesti lauda Ta.

PSALMUL 79

Un psalm al lui Asaf; mai-marelui cîntăreților. Pentru cei ce se vor schimba. Psalm pentru asirieni.

Cel ce paști pe Israel, ia aminte! Cel ce povățuiești ca pe o oaie pe Iosif,

2. Cel ce șezi pe heruvimi, arată-Te înaintea lui Efraim și Veniamin și Manase.

3. Deșteaptă puterea Ta și vino să ne mîntuiești pe noi.

4. Dumnezeule, întoarce-ne pe noi și arată fața Ta și ne vom mîntui!

5. Doamne, Dumnezeul puterilor, pînă cînd Te vei mînia, de ruga robilor Tăi?

6. Ne vei hrăni pe noi cu pîine de lacrimi și ne vei adăpa cu lacrimi, peste măsură?

7. Pusu-ne-ai în ceartă cu vecinii noștri și vrăjmașii noștri ne-au batjocorit pe noi.

8. Doamne, Dumnezeul puterilor, întoarce-ne pe noi și arată fața Ta, și ne vom mîntui.

9. Via din Egipt ai mutat-o; izgonit-ai neamuri și ai răsădit-o pe ea.

10. Cale ai făcut înaintea ei și ai răsădit rădăcinile ei și s-a umplut pămîntul.

11. Umbra ei și mlădițele ei au acoperit cedrii lui Dumnezeu.

12. Întins-a vițele ei pînă la mare și pînă la rîu lăstarele ei.

13. Pentru ce ai dărîmat gardul ei și o culeg pe ea toți cei ce trec pe cale?

14. A stricat-o pe ea mistrețul din pădure și porcul sălbatic a păscut-o pe ea.

15. Dumnezeul puterilor, întoarce-Te dar, caută din cer și vezi și cercetează via aceasta,

16. Și o desăvîrșește pe ea, pe care a sădit-o dreapta Ta, și pe Fiul Omului pe care L-ai întărit Ție.

17. Arsă a fost în foc și smulsă, dar de cercetarea feței Tale ei vor pieri.

18. Să fie mîna Ta peste bărbatul dreptei Tale și peste Fiul Omului pe care L-ai întărit Ție.

19. Și nu ne vom depărta de Tine; ne vei da viață și numele Tău vom chema.
20. Doamne, Dumnezeul puterilor, întoarce-ne pe noi și arată fața Ta și ne vom mîntui.

PSALMUL 80

Un psalm al lui Asaf ; mai-marelui cîntăreților. Pentru ghitith.

Bucurați-vă de Dumnezeu, ajutorul nostru; strigați Dumnezeului lui Iacob!
2. Cîntați psalmi și bateți din timpane; cîntați dulce din psaltire și din alăută!
3. Sunați din trîmbiță, la lună nouă, în ziua cea binevestită a sărbătorii noastre!
4. Că poruncă pentru Israel este și orînduire a Dumnezeului lui Iacob. Mărturie a pus în Iosif, cînd a ieșit din pămîntul Egiptului; și a auzit limba pe care n-o știa :
5. «Luat-am sarcina de pe umerii lui, că mîinile lui au robit la coșuri.
6. Întru necaz M-ai chemat și te-am izbăvit, te-am auzit în mijlocul furtunii, și te-am cercat la apa certării.
7. Ascultă, poporul Meu, și-ți voi mărturisi ție, Israele : De Mă vei asculta pe Mine,
8. Nu vei avea alt Dumnezeu, nici nu te vei închina la dumnezeu străin,
9. Că Eu sînt Domnul Dumnezeul tău, Cel ce te-am scos din pămîntul Egiptului. Deschide gura și o voi umple pe ea.

10. Dar n-a ascultat poporul Meu glasul Meu și Israel n-a căutat la Mine.

11. Și i-am lăsat să umble după dorințele inimilor lor, și au mers după cugetele lor.

12. De M-ar fi ascultat poporul Meu, de ar fi umblat Israel în căile Mele,

13. I-aș fi supus de tot pe vrăjmașii lor și aș fi pus mîna Mea pe asupritorii lor».

14. Vrăjmașii Domnului L-au mințit pe El, dar le va veni timpul lor, în veac.

15. Că Domnul i-a hrănit pe ei din grîul cel mai ales și cu miere din stîncă i-a săturat pe ei.

Slavă...

PSALMUL 81

Un psalm al lui Asaf.

Dumnezeu a stat în dumnezeiască adunare și în mijlocul dumnezeilor va judeca.

2. Pînă cînd veți judeca cu nedreptate și la fețele păcătoșilor veți căuta ?

3. Judecați drept pe orfan și pe sărac și faceți dreptate celui smerit, celui sărman.

4. Mîntuiți pe cel sărman și pe cel sărac; din mîna păcătosului, izbăviți-i.

5. Dar ei n-au cunoscut, nici n-au priceput, ci în întuneric umblă; strica-se-vor toate rînduielile pămîntului.

6. Eu am zis: «Dumnezei sînteți și toți fii ai Celui Preaînalt».

7. Dar voi ca niște oameni muriți și ca unul din căpetenii cădeți.

8. Scoală-Te, Dumnezeule, judecă pămîntul, că
toate neamurile sînt ale Tale.

PSALMUL 82

Un psalm al lui Asaf.

Dumnezeule, cine se va asemăna Ție? Să nu
taci, nici să Te liniștești, Dumnezeule!
2. Că iată, vrăjmașii Tăi s-au întărîtat și cei ce
Te urăsc au ridicat capul.
3. Împotriva poporului Tău au lucrat cu vicle-
șug și s-au sfătuit împotriva sfinților Tăi.
4. Zis-au: «Veniți să-i pierdem pe ei dintre nea-
muri și să nu se mai pomenească numele lui
Israel».
5. Că s-au sfătuit într-un gînd împotriva lui.
Împotriva Ta legămînt au făcut:
6. Locașurile idumeilor și ismailitenii, Moabul
și agarenii,
7. Gheval și Amon și Amalic și cei de alt neam,
cu cei ce locuiesc în Tir.
8. Că și Asur a venit împreună cu ei, ajutat-au
fiilor lui Lot.
9. Fă-le lor ca lui Madian și lui Sisara, și ca lui
Iavin, la rîul Chișon.
10. Pierit-au în Endor; făcutu-s-au ca gunoiul
pe pămînt.
11. Pune pe căpeteniile lor ca pe Oriv și Zev și
Zevel și Salmana, pe toate căpeteniile lor, care
au zis: «Să moștenim noi jertfelnicul lui Dum-
nezeu».

12. Dumnezeul meu, pune-i pe ei ca o roată, ca trestia în fața vîntului,

13. Ca focul care arde pădurea, ca văpaia care arde munții.

14. Așa alungă-i pe ei, în viforul Tău și în urgia Ta.

15. Umple fețele lor de ocară, și vor căuta fața Ta, Doamne.

16. Să se rușineze și să se tulbure în veacul veacului și să fie înfruntați și să piară.

17. Și să cunoască ei că numele Tău este Domnul. Tu singur ești Cel Preaînalt peste tot pămîntul.

PSALMUL 83

Mai-marelui cîntăreților ; pentru ghitith, fiilor lui Core.

Cît de iubite sînt locașurile Tale, Doamne al puterilor !

2. Dorește și se sfîrșește sufletul meu după curțile Domnului; inima mea și trupul meu s-au bucurat de Dumnezeul cel viu.

3. Că pasărea și-a aflat casă și turtureaua cuib, unde-și va pune puii săi:

4. Altarele Tale, Doamne al Puterilor, Împăratul meu și Dumnezeul meu.

5. Fericiți sînt cei ce locuiesc în casa Ta; în vecii vecilor Te vor lăuda.

6. Fericit este bărbatul al cărui ajutor este de la Tine, Doamne; suișuri în inima sa a pus,

7. În valea plîngerii, în locul care i-a fost pus. Că binecuvîntare va da Cel ce pune lege;

8. Merge-vor din putere în putere, arăta-Se-va Dumnezeul dumnezeilor în Sion.

9. Doamne, Dumnezeul puterilor, auzi rugăciunea mea! Ascultă, Dumnezeul lui Iacob!

10. Apărătorul nostru, vezi, Dumnezeule, și caută spre fața unsului Tău!

11. Că mai bună este o zi în curțile Tale decît mii. Ales-am a fi lepădat în Casa lui Dumnezeu, mai vîrtos decît a locui în locașurile păcătoșilor.

+12. Că mila și adevărul iubește Domnul; Dumnezeu har și slavă va da. Dumnezeu nu va lipsi de bunătăți pe cei ce umblă întru nerăutate.

13. Doamne al puterilor, fericit este omul cel ce nădăjduiește întru Tine.

PSALMUL 84

Mai-marelui cîntăreților ; fiilor lui Core.

Bine ai voit, Doamne, pămîntului Tău, întors-ai robimea lui Iacob.

2. Iertat-ai fărădelegile poporului Tău, acoperit-ai toate păcatele lor.

3. Potolit-ai toată mînia Ta; întorsu-Te-ai de către iuțimea mîniei Tale.

4. Întoarce-ne pe noi, Dumnezeul mîntuirii noastre, și-Ți întoarce mînia Ta de la noi.

5. Oare, în veci Te vei mînia pe noi? Sau vei întinde mînia Ta din neam în neam?

6. Dumnezeule, Tu, întorcîndu-Te, ne vei dărui viață, și poporul Tău se va veseli de Tine.
7. Arată-ne nouă, Doamne, mila Ta și mîntuirea Ta dă-ne-o nouă.
8. Auzi-voi ce va grăi întru mine Domnul Dumnezeu; că va grăi pace peste poporul Său.
9. Și peste cuvioșii Săi și peste cei ce își întorc inima spre Dînsul.
10. Dar mîntuirea Lui este aproape de cei ce se tem de Dînsul, ca să se sălășluiască slava în pămîntul nostru.
11. Mila și adevărul s-au întîmpinat, dreptatea și pacea s-au sărutat.
12. Adevărul din pămînt a răsărit și dreptatea din cer a privit.
13. Că Domnul va da bunătate și pămîntul nostru își va da rodul său;
14. Dreptatea înaintea Lui va merge și va pune pe cale pașii Săi.

Slavă...

DUPĂ A UNSPREZECEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... Preasfîntă Treime... Tatăl nostru...

Apoi troparele, glasul al 7-lea:

Avînd doctoria pocăinței, suflete al meu, apropie-te, lăcrimînd cu suspine și strigînd către Doctorul sufletelor și al trupurilor: Scapă-mă, Iubitorule de oameni, de greșelile mele și mă numără cu păcătoasa, cu tîlharul și cu cel desfrînat, și-mi dăruiește, Dumnezeule, iertare păcatelor mele și mă mîntuiește!

Slavă...

Pocăința vameșului n-am rîvnit-o și lacrimile păcătoasei nu le-am cîștigat că din pricina orbirii sînt lipsit de asemenea îndreptare; dar, cu milostivirea Ta, mîntuiește-mă, Dumnezeule, ca un iubitor de oameni!

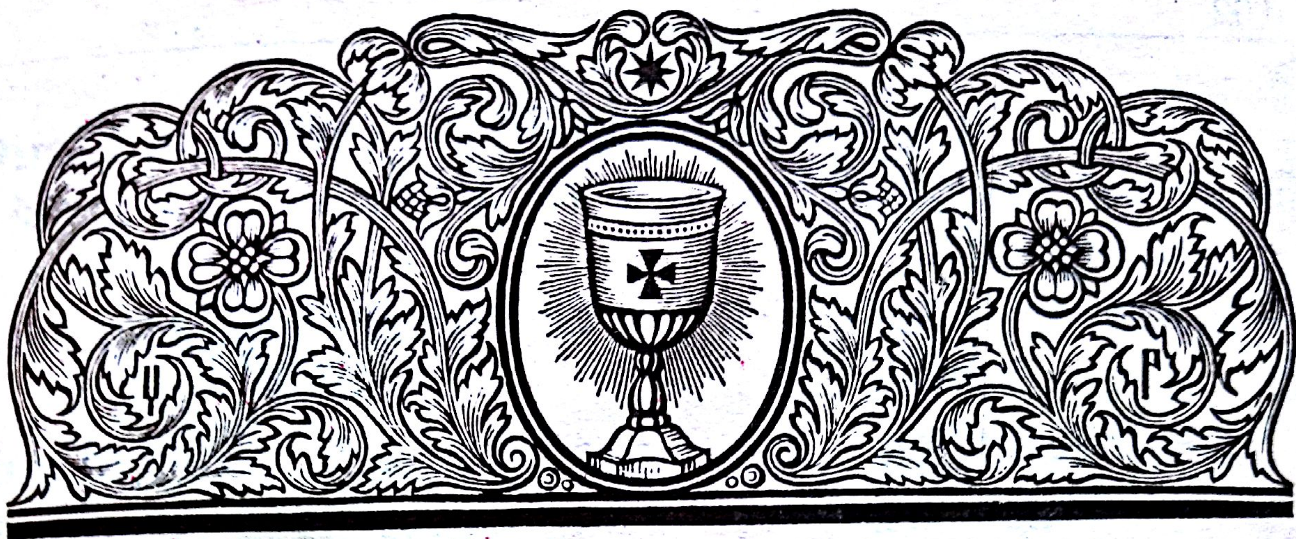
Și acum...

Preacurată Fecioară, de Dumnezeu Născătoare, roagă pe Fiul tău împreună cu Puterile cele de sus, ca să ne dăruiască iertare de păcate, mai înainte de sfîrșit, și mare milă!

Apoi Doamne miluiește (de 40 de ori), și rugăciunea aceasta:

Strălucește în inimile noastre, Iubitorule de oameni, Doamne, lumina cea nestricăcioasă a cunoștinței Dumnezeirii Tale și deschide ochii sufletului nostru spre cunoașterea evangheliceștilor Tale propovăduiri; pune întru noi și frica fericitelor Tale porunci, ca astfel călcînd cu totul poftele trupești, viață duhovnicească să petrecem, cugetînd și făcînd toate cele ce sînt plăcute Ție. Că Tu ești luminarea și sfințirea și mîntuirea sufletelor noastre și Ție slavă înălțăm: Tatălui și Fiului și Sfîntului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

CATISMA A DOUĂSPREZECEA

PSALMUL 85

Un psalm al lui David ; o rugăciune.

Pleacă, Doamne, urechea Ta și mă auzi, că sărac și necăjit sînt eu.

2. Păzește sufletul meu, căci cuvios sînt; mîntuiește, Dumnezeul meu, pe robul Tău, pe cel ce nădăjduiește în Tine.

3. Miluiește-mă, Doamne, că spre Tine voi striga toată ziua. Veselește sufletul robului Tău, că spre Tine, Doamne, am ridicat sufletul meu.

4. Că Tu, Doamne, bun și blînd ești și multmilostiv tuturor celor ce Te cheamă pe Tine.

5. Ascultă, Doamne, rugăciunea mea și ia aminte la glasul cererii mele.

6. În ziua necazului meu am strigat către Tine, că m-ai auzit.

7. Nu este asemenea Ție între dumnezei Doamne, și nici fapte nu sînt ca faptele Tale.

8. Veni-vor toate neamurile pe care le-ai făcut și se vor închina înaintea Ta, Doamne, și vor slăvi numele Tău.

9. Că mare ești Tu, Cel ce faci minuni, Tu ești singurul Dumnezeu.

10. Povățuiește-mă, Doamne, pe calea Ta și voi merge întru adevărul Tău; veselească-se inima mea, ca să se teamă de numele Tău.

11. Lăuda-Te-voi, Doamne, Dumnezeul meu, cu toată inima mea și voi slăvi numele Tău în veac.

12. Că mare este mila Ta spre mine și ai izbăvit sufletul meu din iadul cel mai de jos.

13. Dumnezeule, călcătorii de lege s-au sculat asupra mea și adunarea celor tari a căutat sufletul meu și nu Te-au pus pe Tine înaintea lor.

14. Dar Tu, Doamne, Dumnezeu îndurat și milostiv ești; îndelung-răbdător și mult-milostiv și adevărat.

15. Caută spre mine și mă miluiește, dă tăria Ta slugii Tale și mîntuiește pe fiul slujnicei Tale.

16. Fă cu mine semn spre bine, ca să vadă cei ce mă urăsc și să se rușineze, că Tu, Doamne, m-ai ajutat și m-ai mîngîiat.

PSALMUL 86

O cîntare fiilor lui Core.

Temelia Sionului pe munții cei sfinți. Domnul iubește porțile Sionului, mai mult decît toate locașurile lui Iacob.

2. Lucruri slăvite s-au grăit despre tine, cetatea lui Dumnezeu.

3. Aduce-mi-voi aminte de Raav și de Babilon, între cei ce mă cunosc pe mine; și iată cei de alt neam și Tirul și poporul etiopienilor, aceștia acolo s-au născut.

4. Mamă va zice Sionului omul, și om s-a născut în el și Însuși cel Preaînalt l-a întemeiat pe el.

5. Domnul va povesti în cartea popoarelor și a căpeteniilor acestora, ce s-au născut în el.

6. Că în Tine este locașul tuturor celor ce se veselesc.

PSALMUL 87

Un psalm fiilor lui Core; mai-marelui cîntăreților, pentru maelet. Ca să răspundă; spre pricepere, lui Etam Ezrahitul.

Doamne, Dumnezeul mîntuirii mele, ziua am strigat și noaptea înaintea Ta.

2. Să ajungă înaintea Ta rugăciunea mea; pleacă urechea Ta spre ruga mea, Doamne.

3. Că s-a umplut de rele sufletul meu și viața mea de iad s-a apropiat.

4. Socotit am fost cu cei ce se coboară în groapă; ajuns-am ca un om neajutorat, între cei morți slobod.

5. Ca niște oameni răniți ce dorm în mormînt, de care nu Ți-ai mai adus aminte și care au fost lepădați de la mîna Ta.

6. Pusu-m-au în groapa cea mai de jos, întru cele întunecate și în umbra morții.

7. Asupra mea s-a întărîtat mînia Ta și toate valurile Tale le-ai adus spre mine.

8. Depărtat-ai pe cunoscuții mei de la mine, ajuns-am urîciune lor.

9. Închis am fost și n-am putut ieși. Ochii mei au slăbit de suferință.

10. Strigat-am către Tine, Doamne, toată ziua întins-am către Tine mîinile mele.

11. Oare, morților vei face minuni? Sau cei morți se vor scula și Te vor lăuda pe Tine?

12. Oare, va spune cineva în mormînt mila Ta și adevărul Tău în locul pierzării?

13. Oare, se vor cunoaște întru întuneric minunile Tale și dreptatea Ta în pămînt uitat?

14. Iar eu către Tine, Doamne, am strigat și dimineața rugăciunea mea Te va întîmpina.

15. Pentru ce, Doamne, lepezi sufletul meu și întorci fața Ta de la mine?

16. Sărac sînt eu și în osteneli din tinerețile mele, înălțat am fost, dar m-am smerit și m-am mîhnit.

17. Peste mine au trecut mîniile Tale și înfricoșările Tale m-au tulburat.

18. Înconjuratu-m-au ca apa toată ziua și m-au cuprins deodată.

19. Depărtat-ai de la mine pe prieten și pe vecin, iar pe cunoscuții mei de ticăloșia mea.

Slavă...

PSALMUL 88

Un psalm spre priceperea lui Etam Ezrahitul.

Milele Tale, Doamne, în veac le voi cînta.
2. Din neam în neam voi vesti adevărul Tău cu gura mea.

3. Că pe veci ai întemeiat mila și ai așezat în ceruri adevărul Tău, cînd ai zis :

4. «Făcut-am legămînt cu aleșii Mei, juratu-M-am lui David, robul Meu :

5. Pînă în veac voi întări seminția ta și voi zidi din neam în neam scaunul tău».

6. Lăuda-vor cerurile minunile Tale, Doamne, și adevărul Tău, în adunarea sfinților.

7. Că cine va fi asemenea Domnului în nori și cine se va asemăna cu Domnul între fiii lui Dumnezeu ?

8. Dumnezeul cel preaslăvit în sfatul sfinților, mare și înfricoșător este peste cei dimprejurul Lui.

9. Doamne, Dumnezeul puterilor, cine este asemenea Ție ? Tare ești, Doamne, și adevărul Tău împrejurul Tău.

10. Tu stăpînești puterea mării și mișcarea valurilor ei Tu o potolești.

11. Tu ai smerit ca pe un rănit pe cel mîndru ; cu brațul puterii Tale ai risipit pe vrăjmașii Tăi.

12. Ale Tale sînt cerurile și al Tău este pămîntul ; lumea și plinirea ei Tu le-ai întemeiat.

13. Miazănoapte și miazăzi Tu ai zidit; Taborul și Ermonul în numele Tău se vor bucura. Brațul Tău este cu putere.

14. Să se întărească mîna Ta, să se înalțe dreapta Ta. Dreptatea și judecata sînt temelia scaunului Tău.

15. Mila și adevărul vor merge înaintea feței Tale. Fericit este poporul care cunoaște strigăt de bucurie;

16. Doamne, în lumina feței Tale vor merge, și în numele Tău se vor bucura toată ziua și întru dreptatea Ta se vor înălța.

17. Că lauda puterii lor Tu ești și întru bună vrerea Ta se va înălța puterea noastră.

18. Că al Domnului este sprijinul și al Sfîntului lui Israel, Împăratului nostru.

19. Atunci ai grăit în vedenii cuvioșilor Tăi și ai zis: dat-am ajutor celui puternic, înălțat-am pe cel ales din poporul Meu.

20. Aflat-am pe David, robul Meu; cu untdelemnul cel sfînt al Meu l-am uns pe el;

21. Pentru că mîna Mea îl va ajuta și brațul Meu îl va întări.

22. Nici un vrăjmaș nu va izbuti împotriva lui și fiul fărădelegii nu-i va mai face rău.

23. Și voi tăia pe vrăjmașii săi de la fața lui și pe cei ce-l urăsc pe el îi voi înfrînge.

24. Și adevărul Meu și mila Mea cu el vor fi și în numele Meu se va înălța puterea lui.

25. Și voi pune peste mare mîna lui și peste rîuri dreapta lui ;
26. Acesta Mă va chema : Tatăl meu ești Tu, Dumnezeul meu și sprijinitorul mîntuirii mele.
27. Și îl voi face pe el întîi-născut, mai înalt decît împărații pămîntului ;
28. În veac îi voi păstra mila Mea și legămîntul Meu credincios îi va fi.
29. Și voi pune în veacul veacului seminția lui și scaunul lui ca zilele cerului ;
30. De vor părăsi fiii lui legea Mea și după rînduielile Mele nu vor umbla,
31. De vor nesocoti dreptățile Mele și poruncile Mele nu vor păzi,
32. Cerceta-voi cu toiag fărădelegile lor, și cu bătăi păcatele lor.
33. Iar mila Mea nu o voi depărta de la el, nici nu voi face strîmbătate întru adevărul Meu,
34. Nici nu voi rupe legămîntul Meu și cele ce ies din buzele Mele, nu le voi schimba.
35. O dată M-am jurat pe sfințenia Mea. Oare, voi minți pe David? Seminția lui în veac va rămîne
36. Și scaunul lui ca soarele înaintea Mea și ca luna întocmită în veac și martor credincios în cer.
37. Dar Tu ai lepădat, ai defăimat și ai aruncat pe unsul Tău.
38. Stricat-ai legămîntul robului Tău, batjocorit-ai pe pămînt sfințenia lui.

39. Doborît-ai toate gardurile lui, făcut-ai întăriturile lui ruină.
40. Jefuitu-l-au pe el toți cei ce treceau pe cale, ajuns-a ocară vecinilor săi.
41. Înălțat-ai dreapta vrăjmașilor lui, veselit-ai pe toți dușmanii lui.
42. Luat-ai puterea sabiei lui și nu l-ai ajutat în vreme de război.
43. Nimicit-ai curățenia lui și scaunul lui la pămînt l-ai doborît.
44. Micșorat-ai zilele vieții lui, umplutu-l-ai de rușine.
45. Pînă cînd, Doamne, Te vei întoarce ? Pînă cînd se va aprinde ca focul mînia Ta?
46. Adu-Ți aminte de mine ; oare, în deșert ai zidit pe toți fiii oamenilor ?
47. Cine este omul ca să trăiască și să nu vadă moartea și să-și izbăvească sufletul său din mîna iadului ?
48. Unde sînt milele Tale cele de demult, Doamne, pe care le-ai jurat lui David, întru adevărul Tău ?
49. Adu-Ți aminte, Doamne, de ocara robilor Tăi, pe care o port în sînul meu, de la multe neamuri.
50. Adu-Ți aminte, Doamne, de ocara cu care m-au ocărît vrăjmașii Tăi, cu care au ocărît pașii unsului Tău.
51. Binecuvîntat este Domnul în veci. Amin. Amin.

Slavă...

PSALMUL 89

Rugăciunea lui Moise, omul lui Dumnezeu.

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam și în neam.

2. Mai înainte de ce s-au făcut munții și s-a zidit pămîntul și lumea, din veac și pînă în veac ești Tu.

3. Nu întoarce pe om întru smerenie, Tu, Care ai zis : «Întoarceți-vă, fii ai oamenilor»,

4. Că o mie de ani înaintea ochilor Tăi sînt ca ziua de ieri, care a trecut, și ca straja nopții.

5. Nimicnicie vor fi anii lor; dimineața ca iarba va trece.

6. Dimineața va înflori și va trece, seara va cădea, se va întări și se va usca.

7. Că ne-am sfîrșit de urgia Ta și de mînia Ta ne-am tulburat.

8. Pus-ai fărădelegile noastre înaintea Ta, greșealele noastre ascunse, la lumina feței Tale.

9. Că toate zilele noastre s-au împuținat și în mînia Ta ne-am stins.

10. Anii noștri s-au socotit ca pînza unui păianjen; zilele anilor noștri sînt șaptezeci de ani;

11. Iar de vor fi în putere, optzeci de ani, și ce este mai mult decît aceștia, osteneală și durere;

12. Că trece viața noastră și ne vom duce.

13. Cine cunoaște puterea urgiei Tale și cine măsoară mînia Ta, după temerea de Tine?

14. Învață-ne să socotim bine zilele noastre, ca să ne îndreptăm inimile spre înțelepciune.

15. Întoarce-Te, Doamne ! Pînă cînd vei sta departe ? Mîngîie pe robii Tăi !

16. Umplutu-ne-am dimineața de mila Ta și ne-am bucurat și ne-am veselit în toate zilele vieții noastre.

17. Veselitu-ne-am pentru zilele în care ne-ai smerit, pentru anii în care am văzut rele.

18. Caută spre robii Tăi și spre lucrurile Tale și îndreptează pe fiii lor.

19. Și să fie lumina Domnului Dumnezeului nostru peste noi, și lucrurile mîinilor noastre le îndreptează.

PSALMUL 90

Un psalm al lui David

Cel ce locuiește în ajutorul Celui Preaînalt, întru acoperămîntul Dumnezeului cerului se va sălășlui.

2. Va zice Domnului : «Sprijinitorul meu ești și scăparea mea ; Dumnezeul meu, voi nădăjdui spre Dînsul».

3. Că El te va izbăvi din cursa vînătorilor și de cuvîntul tulburător.

4. Cu spatele te va umbri pe tine și sub aripile Lui vei nădăjdui; ca o armă te va înconjura adevărul Lui.

5. Nu te vei teme de frica de noapte, de săgeata ce zboară ziua,

6. De lucrul ce umblă în întuneric, de molima ce bîntuie întru amiază.

7. Cădea-vor dinspre latura ta o mie și zece mii de-a dreapta ta, dar de tine nu se vor apropia.
8. Însă cu ochii tăi vei privi și răsplătirea păcătoșilor vei vedea.
9. Pentru că pe Domnul, nădejdea mea, pe Cel Preaînalt L-ai pus scăpare ție.
10. Nu vor veni către tine rele și bătaie nu se va apropia de locașul tău.
11. Că îngerilor Săi va porunci pentru tine ca să te păzească în toate căile tale.
12. Pe mîini te vor înălța ca nu cumva să împiedici de piatră piciorul tău.
13. Peste aspidă și vasilisc vei păși și vei călca peste leu și peste balaur.
14. «Că spre Mine a nădăjduit și-l voi izbăvi pe el, zice Domnul; îl voi acoperi pe el, că a cunoscut numele Meu.
15. Striga-va către Mine și-l voi auzi pe el; cu dînsul sînt în necaz și-l voi scoate pe el și-l voi slăvi.
16. Cu lungime de zile îl voi umple pe el, și-i voi arăta lui mîntuirea Mea».

Slavă...

DUPĂ A DOUĂSPREZECEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... Preasfîntă Treime... Tatăl nostru...

Apoi troparele glasul al 7-lea:

Doamne, Cel ce ai primit lacrimile păcătoasei și ale lui Petru și pe vameșul, care dintru adînc a strigat, l-ai îndrep-

tat, şi pe mine, cel ce cu umilinţă cad înaintea Ta, îndură-Te Mîntuitorule, şi mă mîntuieşte !

Slavă...

Milostiveşte-Te spre mine ca şi spre vameşul, Doamne, şi ca pe păcătoasa mă curăţeşte, Stăpîne, şi ca pe canaaneanca mă miluieşte, după mare mila Ta.

Şi acum...

Maica Luminii, binecuvîntată Născătoare de Dumnezeu, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să ne răsară dimineaţa şi mare milă sufletelor noastre.

Apoi Doamne miluieşte (de 40 de ori), şi rugăciunea aceasta :

Doamne, Dumnezeul meu, Cel ce eşti singur bun şi de oameni iubitor, singur bun şi blînd, singur adevărat şi drept, singur îndurat şi milostiv, să vină puterea Ta peste mine netrebnicul robul Tău şi să mă întărească cu bunăvestirea dumnezeieştii Tale învăţături ! Aşa, Stăpîne, Iubitorule de bine şi Iubitorule de milostivire, luminează-mi cele dinăuntru ale mele şi toate mădularele, cu voinţa Ta ! Curăţeşte-mă de toată răutatea şi păcatul ! Păzeşte-mă neîntinat şi curat de toată spurcăciunea şi lucrarea diavolească ! Dăruieşte-mi după bunătatea Ta : lucrurile Tale să cuget, poruncile Tale să gîndesc, în voile Tale să umblu, de frica Ta să mă tem şi cele plăcute Ţie să fac, pînă la suflarea mea cea mai de pe urmă. Ca după mila Ta cea negrăită să-mi păzeşti împreună trupul şi sufletul, mintea şi cugetul meu, biserică nespurcată de orice cursă a potrivnicului. Doamne, Doamne al meu, acoperă-mă cu milostivirea Ta şi nu mă părăsi pe mine, păcătosul, necuratul şi nevrednicul robul Tău ! Că Tu, Doamne, eşti sprijinitorul meu şi întru Tine este lauda mea totdeauna şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfîntului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

CATISMA A TREISPREZECEA

PSALMUL 91

Un psalm pentru ziua sîmbetei.

Bine este a lăuda pe Domnul și a cînta numele Tău, Preaînalte,

2. A vesti dimineața mila Ta și adevărul Tău în toată noaptea,

3. În psaltire cu zece strune, cu cîntece din alăută.

4. Că m-ai veselit, Doamne, întru făpturile Tale și întru lucrurile mîinilor Tale mă voi bucura.

5. Cît s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, adînci cu totul sînt gîndurile Tale !

6. Bărbatul nepriceput nu va cunoaște și cel neînțelegător nu va înțelege acestea,

7. Cînd răsar păcătoșii ca iarba și se ivesc toți cei ce fac fărădelegea,

8. Ca să piară în veacul veacului. Iar Tu, Preaînalt ești în veac, Doamne.

9. Că iată vrăjmașii Tăi, Doamne, vor pieri și se vor risipi toți cei ce lucrează fărădelegea.

10. Și se va înălța puterea mea ca a inorogului și bătrînețile mele unse din belșug.

11. Și a privit ochiul meu către vrăjmașii mei și pe cei vicleni, ce se ridică împotriva mea, îi va auzi urechea mea.

12. Dreptul ca finicul va înflori și ca cedrul cel din Liban se va înmulți.

13. Răsădiți fiind în casa Domnului, în curțile Dumnezeului nostru vor înflori.

14. Încă întru bătrînețe unse se vor înmulți și bine-viețuind vor fi, ca să vestească:

15. Drept este Domnul Dumnezeul nostru și nu este nedreptate întru Dînsul.

PSALMUL 92

O cîntare de laudă a lui David. Pentru ziua dinaintea sîmbetei, cînd s-a locuit pămîntul.

Domnul a împărățit, întru podoabă S-a îmbrăcat; îmbrăcatu-S-a Domnul întru putere și S-a încins,

2. Pentru că a întărit lumea care nu se va clinti.

3. Gata este scaunul Tău de atunci, din veac ești Tu.

4. Ridicat-au rîurile, Doamne, ridicat-au rîurile glasurile lor,

5. Ridicat-au rîurile valurile lor; dar mai mult decît glasul apelor clocotitoare.

6. Mai mult decît zbuciumul neasemuit al mării, minunat este, întru cele înalte, Domnul.

7. Mărturiile Tale s-au adeverit foarte. Casei Tale se cuvine sfințenie, Doamne, întru lungime de zile.

PSALMUL 93

Un psalm al lui David. Pentru ziua a patra a sîmbetei.

Dumnezeul răzbunărilor, Domnul, Dumnezeul răzbunărilor cu îndrăzneală a grăit.

2. Înalță-Te Cel ce judeci pămîntul, răsplătește răsplătirea celor mîndri.

3. Pînă cînd păcătoșii, Doamne, pînă cînd păcătoșii se vor făli ?

4. Pînă cînd vor spune și vor grăi nedreptate; grăi-vor toți cei ce lucrează fărădelegea?

5. Pe poporul Tău, Doamne, l-au asuprit și moștenirea Ta au apăsat-o.

6. Pe văduvă și pe sărac au ucis și pe orfani i-au omorît.

7. Și au zis: «Nu va vedea Domnul, nici nu va pricepe Dumnezeul lui Iacob».

8. Înțelegeți, dar, cei neînțelepți din popor, și cei nebuni, înțelepțiți-vă odată !

9. Cel ce a sădit urechea, oare, nu aude? Cel ce a zidit ochiul, oare, nu privește ?

10. Cel ce pedepsește neamurile, oare, nu va certa ? Cel ce învață pe om cunoștința,

11. Domnul, cunoaște gîndurile oamenilor, că sînt deșarte.

12. Fericit este omul pe care îl vei certa, Doamne, și din legea Ta îl vei învăța pe el,

13. Ca să-l liniștești pe el în zile rele, pînă ce se va săpa groapă păcătosului.

14. Că nu va lepăda Domnul pe poporul Său și moștenirea Sa nu o va părăsi,

15. Pînă ce dreptatea se va întoarce la judecată și toți cei cu inima curată, care se țin de dînsa.

16. Cine se va ridica cu mine împotriva celor ce viclenesc și cine va sta împreună cu mine împotriva celor ce lucrează fărădelegea?

17. Că de nu mi-ar fi ajutat mie Domnul, puțin de nu s-ar fi sălășluit în iad sufletul meu.

18. Cînd am zis: «S-a clătinat piciorul meu», mila Ta, Doamne, mi-a ajutat mie.

19. Doamne, cînd s-au înmulțit durerile mele în inima mea, mîngîierile Tale au veselit sufletul meu.

20. Putea-va oare să stea în preajma Ta scaunul pierzătorilor și al celor ce uneltesc nelegiuiri împotriva legii?

21. Ei vor prinde în cursă sufletul dreptului și sînge nevinovat vor osîndi.

22. Dar Domnul mi-a fost mie scăpare și Dumnezeul meu ajutorul nădejdii mele;

23. Și le va răsplăti lor Domnul după fărădelegea lor și după răutatea lor îi va pierde pe ei, Domnul Dumnezeul nostru.

Slavă...

PSALMUL 94

O cîntare de laudă a lui David.

Veniţi să ne bucurăm de Domnul şi să strigăm lui Dumnezeu, Mîntuitorul nostru.

2. Să întîmpinăm faţa Lui întru laudă şi în psalmi să-I strigăm Lui,

3. Că Dumnezeu mare este Domnul şi Împărat mare peste tot pămîntul.

4. Că în mîna Lui sînt marginile pămîntului şi înălţimile munţilor ale Lui sînt.

5. Că a Lui este marea şi El a făcut-o pe ea, şi uscatul mîinile Lui l-au zidit.

6. Veniţi să ne închinăm şi să cădem înaintea Lui şi să plîngem înaintea Domnului, Celui ce ne-a făcut pe noi.

7. Că El este Dumnezeul nostru şi noi poporul păşunii Lui şi oile mîinii Lui.

8. O, de I-aţi auzi glasul care zice: «Să nu vă învîrtoşaţi inimile voastre,

9. Ca în timpul cercetării, ca în ziua ispitrii în pustie,

10. Unde M-au ispitit părinţii voştri, M-au ispitit şi au văzut lucrurile Mele.

11. Patruzeci de ani am urît neamul acesta şi am zis: «Pururea rătăcesc cu inima».

12. Şi ei n-au cunsocut căile Mele, că M-am jurat întru mînia Mea: «Nu vor intra întru odihna Mea».

PSALMUL 95

O cîntare a lui David, cînd s-a zidit casa, după robie.

Cîntați Domnului cîntare nouă, cîntați Domnului tot pămîntul.

2. Cîntați Domnului, binecuvîntați numele Lui, binevestiți din zi în zi mîntuirea Lui.

3. Vestiți între neamuri slava Lui, între toate popoarele minunile Lui;

4. Că mare este Domnul și lăudat foarte, înfricoșător este mai presus decît toți dumnezeii.

5. Că toți dumnezeii neamurilor sînt [redacted]; iar Domnul cerurile a făcut. diavoli

6. Laudă și frumusețe este înaintea Lui, sfințenie și măreție în locașul cel sfînt al Lui.

7. Aduceți Domnului, semințiile popoarelor, aduceți Domnului slavă și cinste; aduceți Domnului slavă numelui Lui.

8. Aduceți jertfe și intrați în curțile Lui. Închinați-vă Domnului în curtea cea sfîntă a Lui.

9. Să tremure de fața Lui tot pămîntul. Spuneți între neamuri că Domnul a împărățit,

10. Pentru că a întărit lumea care nu se va clinti; judeca-va popoare întru dreptate.

11. Să se veselească cerurile și să se bucure pămîntul, să se zguduie marea și toate cele ce sînt întru ea; să se bucure cîmpiile și toate cele ce sînt pe ele.

12. Atunci se vor bucura toți copacii pădurii de fața Domnului, că vine, vine să judece pămîntul.

13. Judeca-va lumea întru dreptate și popoarele întru adevărul Său.

PSALMUL 96

Un psalm al lui David, cînd s-a întărit domnia lui.

Domnul împărățește! Să se bucure pămîntul, să se veselească insule multe.

2. Nor și negură împrejurul Lui, dreptatea și judecata este temelia neamului Lui.

3. Foc înaintea Lui va merge și va arde împrejur pe vrăjmașii Lui.

4. Luminat-au fulgerele Lui lumea; văzut-a și s-a cutremurat pămîntul.

5. Munții ca ceara s-au topit de fața Domnului, de fața Domnului a tot pămîntul.

6. Vestit-au cerurile dreptatea Lui și au văzut toate popoarele slava Lui.

7. Să se rușineze toți cei ce se închină chipurilor cioplite și se laudă cu idolii lor.

8. Închinați-vă Lui toți îngerii Lui; auzit-a și s-a veselit Sionul.

9. Și s-au bucurat fiicele Iudeii pentru judecățile Tale, Doamne.

10. Că Tu ești Domnul cel Preaînalt peste tot pămîntul; înălțatu-Te-ai foarte, mai presus decît toți dumnezeii.

11. Cei ce iubiți pe Domnul, urîți răul; Domnul păzește sufletele cuvioșilor Lui; din mîna păcătosului îi va izbăvi pe ei.

12. Lumină a răsărit dreptului, și celor drepți cu inima, veselie.

13. Veseliți-vă, drepților, în Domnul și lăudați pomenirea sfințeniei Lui!

Slavă...

PSALMUL 97

Un psalm al lui David.

Cîntați Domnului cîntare nouă, că lucruri minunate a făcut Domnul.

2. Mîntuitu-l-a pe el dreapta Lui și brațul cel sfînt al Lui.

3. Cunoscută a făcut Domnul mîntuirea Sa; înaintea neamurilor a descoperit dreptatea Sa.

4. Pomenit-a mila Sa lui Iacob și adevărul Său casei lui Israel;

5. Văzut-au toate marginile pămîntului mîntuirea Dumnezeului nostru.

6. Strigați lui Dumnezeu tot pămîntul; cîntați și vă bucurați și cîntați.

7. Cîntați Domnului cu alăută, cu alăută și în sunet de psaltire;

8. Cu trîmbițe și în sunet de corn, strigați înaintea Împăratului și Domnului.

9. Să se zguduie marea și plinirea ei, lumea și cei ce locuiesc în ea.

10. Rîurile vor bate din palme, deodată, munții se vor bucura de fața Domnului, că vine, vine să judece pămîntul.

11. Judeca-va lumea cu dreptate și popoarele cu nepărtinire.

PSALMUL 98

Un psalm al lui David.

Domnul împărățește: să tremure popoarele; șade pe heruvimi: să se cutremure pămîntul.

2. Domnul în Sion este mare și înalt peste toate popoarele.

3. Să se laude numele Tău cel mare, că înfricoșător și sfînt este. Și cinstea împăratului iubește dreptatea.

4. Tu ai întemeiat dreptatea; judecată și dreptate în Iacob, Tu ai făcut.

5. Înălțați pe Domnul Dumnezeul nostru și vă închinați așternutului picioarelor Lui, că sfînt este!

6. Moise și Aaron, între preoții Lui și Samuel, între cei ce cheamă numele Lui.

7. Chemat-au pe Domnul și El i-a auzit pe ei, în stîlp de nor grăia către ei;

8. Căci păzeau mărturiile Lui și poruncile pe care le-a dat lor.

9. Doamne, Dumnezeul nostru, Tu i-ai auzit pe ei; Dumnezeule, Tu Te-ai milostivit de ei și ai răsplătit toate faptele lor.

10. Înălțați pe Domnul Dumnezeul nostru și vă închinați în Muntele cel sfînt al Lui, că sfînt este Domnul, Dumnezeul nostru!

PSALMUL 99

Un psalm al lui David ; spre laudă.

Strigați Domnului tot pămîntul, slujiți Domnului cu veselie, intrați înaintea Lui cu bucurie.

2. Cunoașteți că Domnul, El este Dumnezeul nostru ; El ne-a făcut pe noi și nu noi.

3. Iar noi, poporul Lui și oile pășunii Lui. Intrați pe porțile Lui cu laudă și în curțile Lui cu cîntări lăudați-L pe El.

4. Cîntați numele Lui, că bun este Domnul; în veac este mila Lui și din neam în neam adevărul Lui.

PSALMUL 100

Un psalm al lui David.

Mila și judecata Ta voi cînta Ție, Doamne.

2. Cînta-voi și voi merge, cu pricepere, în cale fără prihană. Cînd vei veni la mine ?

3. Umblat-am întru nerăutatea inimii mele, în casa mea.

4. N-am pus înaintea ochilor mei lucru nelegiuit ; pe călcătorii de lege i-am urît.

5. Nu s-a lipit de mine inima îndărătnică ; pe cel rău, care se d e p ă r t a de mine, nu l-am cunoscut.

6. Pe cel ce clevetea în ascuns pe vecinul său, pe acela l-am izgonit.

7. Cu cel mîndru cu ochiul și nesățios cu inima, cu acela n-am mîncat.

8. Ochii mei sînt peste credincioșii pământului, ca să șadă ei împreună cu mine. Cel ce umbla pe cale fără prihană, acela îmi slujea.

9. Nu va locui în casa mea cel mîndru; cel ce grăiește nedreptăți nu va sta înaintea ochilor mei.

10. În dimineți voi judeca pe toți păcătoșii pământului, ca să nimicesc din cetatea Domnului pe toți cei ce lucrează fărdelegea.

Slavă...

DUPĂ A TREISPREZECEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... Preasfîntă Treime... Tatăl nostru...

Apoi troparele, glasul al 4-lea:

Cu ochi milostiv, vezi Doamne, smerenia mea, căci cîte puțin viața mea se cheltuiește și din fapte nu-mi pot aștepta mîntuirea. Pentru aceasta mă rog: vezi Doamne, cu ochi milostiv, smerenia mea și mă mîntuiește.

Slavă...

Ca și cum ar fi de față Judecătorul, grijește-te, suflete, și-ți adu aminte de ceasul zilei celei înfricoșătoare, că judecata e fără de milă celor ce n-au făcut milă. De aceea strigă către Hristos Dumnezeu: Cunoscătorule de inimi, greșit-am! Ci, înainte de a mă osîndi, mîntuiește-mă.

Și acum...

Luînd aminte, Hristoase, la ziua și ceasul judecății Tale celei înfricoșătoare, groaznice și nemitarnice, tremur ca un făcător de rele, căci am lucruri de rușine, și fapte rele, pe care eu singur le-am lucrat cu sîrguință. Pentru aceasta cad

înaintea Ta cu frică, strigînd cu durere: Pentru rugăciunile celei ce Te-a născut, mult-Milostive, mîntuieşte-mă!

Apoi Doamne miluieşte (de 40 de ori), şi rugăciunea aceasta:

Doamne Sfinte, Cel ce locuieşti întru cele înalte şi cu ochiul Tău cel a toate văzător priveşti spre toată zidirea, înaintea Ta am plecat grumazul sufletului şi trupului şi Ţie ne rugăm, Sfinte al sfinţilor: tinde-Ţi mîna Ta cea nevăzută din sfînt locaşul Tău şi ne binecuvintează pe noi, pe toţi. Şi orice Ţi-am greşit cu voie sau fără de voie, ca un Dumnezeu bun şi iubitor de oameni, iartă, dăruindu-ne şi bunătăţile Tale cele din lume! Că Ţie se cuvine a ne milui şi a ne mîntui pe noi, Dumnezeul nostru şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfîntului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

CATISMA A PAISPREZECEA

PSALMUL 101

Rugăciunea unui sărac mîhnit, care-și îndreptează înaintea Domnului ruga sa.

Doamne, auzi rugăciunea mea, și strigarea mea la Tine să ajungă !

2. Să nu întorci fața Ta de la mine ; în orice zi mă necăjesc, pleacă spre mine urechea Ta!

3. În orice zi Te voi chema, degrab auzi-mă !

4. Că s-au stins ca fumul zilele mele și oasele mele ca uscăciunea s-au făcut.

5. Rănită este inima mea și s-a uscat ca iarba; că am uitat să-mi mănînc pîinea mea.

6. De glasul suspinului meu, osul meu s-a lipit de carnea mea.

7. Asemănatu-m-am cu pelicanul din pustie; ajuns-am ca bufnița din dărîmături.

8. Privegheat-am și am ajuns ca o pasăre singuratică pe acoperiș.

9. Toată ziua m-au ocărît vrăjmașii mei și,cei ce mă lăudau, împotriva mea se jurau.

10. Că cenușă am mîncat în loc de pîine și băutura mea cu plîngere am amestecat-o,

11. Din pricina urgiei Tale și a mîniei Tale; că, ridicîndu-mă eu, m-ai surpat.

12. Zilele mele ca umbra s-au plecat și eu ca iarba m-am uscat.

13. Iar Tu, Doamne, în veac rămîi și pomenirea Ta din neam în neam.

14. Sculîndu-Te, vei milui Sionul, că vremea este să-l miluiești pe el, că a venit vremea.

15. Că au iubit robii Tăi pietrele lui și de țărîna lui le va fi milă.

16. Și se vor teme neamurile de numele Domnului și toți împărații pămîntului de slava Ta.

17. Că va zidi Domnul Sionul și se va arăta întru slava Sa.

18. Căutat-a spre rugăciunea celor smeriți și n-a disprețuit cererea lor.

19. Să se scrie acestea pentru neamul ce va să vină și poporul ce se zidește va lăuda pe Domnul;

20. Că a privit din înălțimea cea sfîntă a Lui, Domnul din cer pe pămînt a privit,

21. Ca să audă suspinul celor ferecați, să dezlege pe fiii celor omorîți,

22. Să vestească în Sion numele Domnului și lauda Lui în Ierusalim,

23. Cînd se vor aduna popoarele împreună și împărățiile, ca să slujească Domnului.
24. Zis-am către Dumnezeu în calea tăriei Lui: Vestește-mi puținătatea zilelor mele.
25. Nu mă lua la jumătatea zilelor mele, că anii Tăi, Doamne, sînt din neam în neam.
26. Dintru început Tu, Doamne, pămîntul l-ai întemeiat, și lucrul mîinilor Tale sînt cerurile.
27. Acelea vor pieri, iar Tu vei rămîne,și toți ca o haină se vor învechi și ca un veșmînt îi vei schimba și se vor schimba.
28. Dar Tu același ești și anii Tăi nu se vor împuțina.
29. Fiii robilor Tăi vor locui pămîntul lor și seminția lor în veac va propăși.

PSALMUL 102

Un psalm al lui David.

Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul și toate cele din lăuntrul meu, numele cel sfînt al Lui.
2. Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul și nu uita toate binefacerile Lui.
3. Pe Cel ce curățește toate fărădelegile tale; pe Cel ce vindecă toate bolile tale;
4. Pe Cel ce izbăvește din stricăciune viața ta; pe Cel ce te încununează cu milă și cu îndurări;
5. Pe Cel ce umple de bunătăți dorirea ta; înnoi-se-vor ca ale vulturului tinerețile tale.

6. Cel ce face milostenie, Domnul, și judecată tuturor celor ce li se face strîmbătate.

7. Cunoscute a făcut căile Sale lui Moise, fiilor lui Israel voile Sale.

8. Îndurat și milostiv este Domnul, îndelung-răbdător și mult-milostiv.

9. Nu pînă în sfîrșit se va iuți, nici în veac se va mînia.

10. Nu după păcatele noastre a făcut nouă, nici după fărădelegile noastre a răsplătit nouă,

11. Ci cît este de departe cerul de pămînt, atît este de mare mila Lui, spre cei ce se tem de El.

12. Pe cît sînt de departe, răsăriturile de la apusuri, depărtat-a de la noi fărădelegile noastre.

13. În ce chip miluiește tatăl pe fii, așa a miluit Domnul pe cei ce se tem de El.

14. Că El a cunoscut zidirea noastră; adusu-și-a aminte că țărînă sîntem.

15. Omul ca iarba, zilele lui ca floarea cîmpului; așa va înflori.

16. Că vînt a trecut peste el și nu va mai fi și nu se va mai cunoaște încă locul său.

17. Iar mila Domnului din veac în veac spre cei ce se tem de Dînsul,

18. Și dreptatea Lui spre fiii fiilor, spre cei ce păzesc legămîntul Lui

19. Și-și aduc aminte de poruncile Lui, ca să le facă pe ele. Domnul în cer a gătit scaunul Său și împărăția Lui peste toți stăpînește.

20. Binecuvîntați pe Domnul toți îngerii Lui, cei tari la virtute, care faceți cuvîntul Lui și auziți glasul cuvintelor Lui.

21. Binecuvîntați pe Domnul toate puterile Lui, slugile Lui, care faceți voia Lui.

22. Binecuvîntați pe Domnul toate lucrurile Lui; în tot locul stăpînirii Lui, binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul.

Slavă...

PSALMUL 103

Un psalm al lui David

Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul ! Doamne, Dumnezeul meu, măritu-Te-ai foarte !

2. Întru strălucire și în mare podoabă Te-ai îmbrăcat. Cel ce Te îmbraci cu lumina ca și cu o haină;

3. Cel ce întinzi cerul ca un cort; Cel ce acoperi cu ape cele mai de deasupra ale lui;

4. Cel ce pui norii suirea Ta; Cel ce umbli peste aripile vînturilor ;

5. Cel ce faci pe îngerii Tăi duhuri și pe slugile Tale pară de foc ;

6. Cel ce ai întemeiat pămîntul pe întărirea lui și nu se va clătina în veacul veacului.

7. Adîncul ca o haină este îmbrăcămintea Lui; peste munți vor sta ape.

8. De certarea Ta vor fugi, de glasul tunetului Tău se vor înfricoșa.

9. Se suie munți și se coboară văi, în locul în care le-ai întemeiat pe ele.

10. Hotar ai pus, pe care nu-l vor trece și nici nu se vor întoarce să acopere pămîntul.

11. Cel ce trimiți izvoare în văi, prin mijlocul munților vor trece ape ;

12. Adăpa-se-vor toate fiarele cîmpului, asinii sălbatici setea își vor potoli.

13. Peste acelea păsările cerului vor locui; din mijlocul stîncilor vor da glas.

14. Cel ce adăpi munții din cele mai de deasupra ale Tale, din rodul lucrurilor Tale se va sătura pămîntul.

15. Cel ce răsari iarbă dobitoacelor și verdeață spre slujba oamenilor;

16. Ca să scoată pîine din pămînt și vinul veselește inima omului ;

17. Ca să veselească fața cu untdelemn și pîinea inima omului o întărește.

18. Sătura-se-vor copacii cîmpului, cedrii Libanului pe care i-ai sădit; acolo păsările își vor face cuib.

19. Locașul cocostîrcului în chiparoși. Munții cei înalți adăpost cerbilor, stîncile scăpare iepurilor.

20. Făcut-ai luna spre vremi; soarele și-a cunoscut apusul său.

21. Pus-ai întuneric și s-a făcut noapte, cînd vor ieși toate fiarele pădurii;

22. Puii leilor mugesc ca să apuce şi să ceară de la Dumnezeu mîncarea lor.

23. Răsărit-a soarele şi s-au adunat şi în culcuşurile lor se vor culca.

24. Ieşi-va omul la lucrul său şi la lucrarea sa pînă seara.

25. Cît s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, toate cu înţelepciune le-ai făcut ! Umplutu-s-a pămîntul de zidirea Ta.

26. Marea aceasta este mare şi largă; acolo se găsesc tîrîtoare, cărora nu este număr, vietăţi mici şi mari.

27. Acolo corăbiile umblă; balaurul acesta pe care l-ai zidit, ca să se joace în ea.

28. Toate către Tine aşteaptă ca să le dai lor hrană la bună vreme.

29. Dîndu-le Tu lor, vor aduna; deschizînd Tu mîna Ta, toate se vor umple de bunătăţi.

30. Dar întorcîndu-Ţi Tu faţa Ta, se vor tulbura; lua-vei duhul lor şi se vor sfîrşi şi în ţărînă se vor întoarce.

31. Trimite-vei duhul Tău şi se vor zidi şi vei înnoi faţa pămîntului.

32. Fie slava Domnului în veac ! Veseli-se-va Domnul de lucrurile Sale.

33. Cel ce caută spre pămînt şi-l face pe el de se cutremură; Cel ce se atinge de munţi şi fumegă.

34. Cînta-voi Domnului în viaţa mea, cînta-voi Dumnezeului meu cît voi fi.

35. Plăcute să-I fie Lui cuvintele mele, iar eu mă voi veseli de Domnul.

36. Piară păcătoșii de pe pămînt și cei fără de lege, ca să nu mai fie. Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul.

Slavă...

PSALMUL 104

Aliluia

Lăudați pe Domnul și chemați numele Lui; vestiți între neamuri lucrurile Lui.

2. Cîntați-I și-L lăudați pe El; spuneți toate minunile Lui.

3. Lăudați-vă cu numele cel sfînt al Lui; veselească-se inima celor ce caută pe Domnul.

4. Căutați pe Domnul și vă întăriți; căutați fața Lui, pururea.

5. Aduceți-vă aminte de minunile Lui, pe care le-a făcut; de minunile Lui și de judecățile gurii Lui.

6. Seminția lui Avraam, robii Lui, fiii lui Iacob, aleșii Lui.

7. Acesta este Domnul Dumnezeul nostru, în tot pămîntul judecățile Lui.

8. Adusu-și-a aminte în veac de legămîntul Lui, de cuvîntul pe care L-a poruncit într-o mie de neamuri,

9. Pe care l-a încheiat cu Avraam și de jurămîntul Său lui Isaac.

10. Şi l-a pus pe el lui Iacob, spre poruncă, şi lui Israel legătură veşnică,

11. Zicînd: «Ţie îţi voi da pămîntul Canaan, partea moştenirii tale».

12. Atunci, cînd erau ei puţini la număr şi străini în pămîntul lor

13. Şi au trecut de la un neam la altul, de la o împărăţie la un alt popor,

14. N-a lăsat om să le facă strîmbătate şi a certat pentru ei pe împăraţi, zicîndu-le:

15. «Nu vă atingeţi de unşii Mei şi nu vicleniţi împotriva profeţilor Mei».

16. Şi a chemat foamete pe pămînt şi a sfărîmat paiul de grîu.

17. Trimis-a înaintea lor om; rob a fost rînduit Iosif.

18. Smeritu-l-au, punînd în obezi picioarele lui; prin fier a trecut sufletul lui, pînă ce a venit cuvîntul Lui.

19. Cuvîntul Domnului l-a aprins pe el; trimis-a împăratul şi l-a slobozit, căpetenia poporului şi l-a liberat pe el.

20. Pusu-l-a pe el domn casei lui şi căpetenie peste toată avuţia lui,

21. Ca să înveţe pe căpeteniile lui, ca pe sine însuşi, şi pe bătrînii lui să-i înţelepţească.

22. Şi a intrat Israel în Egipt şi Iacob a locuit ca străin, în pămîntul lui Ham.

23. Şi a înmulţit pe poporul lui foarte şi l-a întărit pe el mai mult decît pe vrăjmaşii lui.

24. Întors-a inima lor, ca să urască pe poporul Său, ca să vicleneaască împotriva robilor Săi.

25. Trimis-a pe Moise robul Său, pe Aaron, pe care l-a ales.

26. Pus-a întru ei cuvintele semnelor Lui și ale minunilor Lui în pămîntul lui Ham.

27. Trimis-a întuneric și i-a întunecat, căci au amărît cuvintele Lui;

28. Prefăcut-a apele lor în sînge și a omorît peștii lor;

29. Scos-a pămîntul lor broaște în cămările împăraților lor.

30. Zis-a și a venit muscă cîinească și mulțime de muște în toate hotarele lor.

31. Pus-a în ploile lor grindină, foc arzător în pămîntul lor ;

32. Și a bătut viile lor și smochinii lor și a sfărîmat pomii hotarelor lor.

33. Zis-a și a venit lăcustă și omidă fără număr.

34. Și a mîncat toată iarba în pămîntul lor și a mîncat rodul pămîntului lor.

35. Și a bătut pe toți întîii-născuți din pămîntul lor, pîrga întregii lor osteneli.

36. Și i-a scos pe ei cu arginți și cu aur și nu era în semințiile lor bolnav.

37. Veselitu-s-a Egiptul la ieșirea lor, că frica de ei îi cuprinsese.

38. Întins-a nor spre acoperirea lor și foc ca să le lumineze noaptea.

39. Cerut-a și au venit prepelițe, și cu pîine cerească i-a săturat pe ei.

40. Despicat-a piatră și au curs ape și au curs rîuri în pămînt fără de apă.

41. Că și-a adus aminte de cuvîntul cel sfînt al Lui, spus lui Avraam, robul Lui.

42. Și a scos pe poporul Său, întru bucurie, și pe cei aleși ai Săi, întru veselie.

43. Și le-a dat lor țările neamurilor și ostenelile popoarelor au moștenit,

44. Ca să păzească dreptățile Lui și legea Lui s-o țină.

Slavă...

DUPĂ A PAISPREZECEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... Preasfîntă Treime... Tatăl nostru...

Apoi troparele, glasul al 8-lea:

Ca păcătoasa cad înaintea Ta, ca să dobîndesc iertare și, în loc de mir, îți aduc lacrimi din inimă, ca să mă miluiești ca pe aceea, Mîntuitorule, și să-mi dai iertare păcatelor, căci și eu, ca și dînsa, strig către Tine: izbăvește-mă de întinăciunea faptelor mele.

Slavă...

De ce nu-ți aduci aminte de moarte, suflete al meu? De ce nu te întorci de acum la îndreptare, mai înainte pînă ce nu sună trîmbița de judecată? Căci atunci nu va mai fi vreme de pocăință. Adu-ți aminte de vameșul și de femeia cea păcătoasă, care strigau: greșit-am, Doamne! Miluiește-mă!

Şi acum...

Născătoare de Dumnezeu şi pururea Fecioară, ceea ce cu adevărat ai întrecut cu naşterea ta şi puterile cereşti, neîncetat te mărim pe tine, cei ce prin tine ne îmbogăţim în Dumnezeu.

Apoi **Doamne miluieşte** (de 40 de ori), şi rugăciunea aceasta:

Îţi mulţumim, Doamne, Dumnezeul mîntuirii noastre, căci toate le faci pentru binele vieţii noastre. Că ne-ai odihnit în partea de noapte ce a trecut şi ne-ai pus la închinarea cinstitului şi slăvitului Tău nume. Pentru aceasta ne rugăm, Doamne, dă-ne dar şi putere să ne învrednicim a-Ţi cînta Ţie cu înţelegere, a ne ruga de-a pururea şi totdeauna a căuta la Tine, Mîntuitorule şi Făcătorule de bine al sufletelor noastre, lucrînd cu frică şi cu cutremur la mîntuirea noastră. Ascultă-ne, dar, Îndurate şi ne miluieşte pe noi! Zdrobeşte sub picioarele noastre pe vrăjmaşii noştri nevăzuţi şi războinici! Primeşte mulţumirile noastre cele după putere! Dă-ne dar şi putere să ne deschidem gurile noastre şi ne învaţă îndreptările Tale, că nu ştim ce să cerem, nici să ne rugăm cum se cuvine, de nu ne vei povăţui Tu, Doamne, cu Duhul Tău cel Sfînt. Şi orice am greşit pînă întru acest ceas, cu cuvîntul sau cu lucrul sau cu gîndul, cu voie sau fără de voie, lasă, curăţă şi iartă, Doamne, că de Te vei uita la fărădelegi. Doamne, Doamne, cine va putea suferi? Că numai Tu singur eşti sfînt, ajutător puternic şi sprijinitorul vieţii noastre, şi pe Tine Te binecuvîntăm întru toţi vecii. Amin

CATISMA A CINCISPREZECEA

PSALMUL 105

Aliluia

Lăudaţi pe Domnul că este bun, că în veac este mila Lui.

2. Cine va grăi puterile Domnului, cine va face auzite toate laudele Lui?

3. Fericiţi cei ce păzesc judecata şi fac dreptate, în toată vremea.

4. Adu-Ţi aminte de noi, Doamne, întru bunăvoinţa Ta faţă de poporul Tău; cercetează-ne pe noi cu mîntuirea Ta,

5. Ca să vedem întru bunătăţi pe aleşii Tăi, să ne bucurăm de veselia poporului Tău şi să ne lăudăm cu moştenirea Ta.

6. Păcătuit-am cu părinţii noştri, nelegiuit-am, făcut-am strîmbătate.

7. Părinţii noştri în Egipt n-au înţeles minunile Tale, nu şi-au adus aminte de mulţimea milei

Tale și Te-au amărît cînd s-au suit la Marea Roșie.

8. Dar i-a mîntuit pe ei pentru numele Său, ca să facă cunoscută puterea Lui.

9. Și a certat Marea Roșie și a secat-o și i-a condus pe ei prin adîncul mării ca prin pustie;

10. El i-a scos pe ei din mîna celor ce-i urau și i-a izbăvit pe ei din mîna vrăjmașului;

11. Și a acoperit apa pe cei ce-i asupreau pe ei; nici unul din ei n-a rămas.

12. Și au crezut în cuvintele Lui și au cîntat laudă Lui;

13. Dar degrab au uitat lucrurile Lui și n-au suferit sfatul Lui;

14. Ci au fost cuprinși de mare poftă, în pustie, și au ispitit pe Dumnezeu, în loc fără de apă.

15. Și le-a împlinit cererea lor și a săturat sufletele lor.

16. Și au mîniat pe Moise în tabără și pe Aaron, sfîntul Domnului.

17. S-a deschis pămîntul și a înghițit pe Datan și a acoperit adunarea lui Aviron.

18. Și s-a aprins foc în adunarea lor, văpaie a ars pe păcătoși.

19. Și au făcut vițel în Horeb și s-au închinat idolului.

20. Și au schimbat slava Lui întru asemănare de vițel, care mănîncă iarbă.

21. Au uitat pe Dumnezeu, Care i-a izbăvit pe ei, Care a făcut lucruri mari în Egipt;

22. Lucruri minunate în pămîntul lui Ham și înfricoșătoare în Marea Roșie.

23. Atunci a zis să-i piardă pe dînșii, și i-ar fi pierdut, dacă Moise, alesul Lui, n-ar fi stat înaintea feței Lui ca să întoarcă mînia Lui și să nu-i piardă.

24. Apoi au disprețuit pămîntul cel dorit și n-au crezut în cuvîntul Lui,

25. Ci au cîrtit în corturile lor și n-au ascultat glasul Domnului.

26. Atunci El a ridicat mîna Sa asupra lor, ca să-i doboare pe ei în pustie

27. Și să doboare sămînța lor întru neamuri și să-i risipească pe ei în toate părțile.

28. Au jertfit lui Baal-Peor și au mîncat jertfele morților

29. Și L-au întărîtat pe El cu faptele lor și au murit mulți dintre ei.

30. Dar a stat Finees și L-a îmblînzit și a încetat bătaia

31. Și i s-a socotit lui întru dreptate, din neam în neam pînă în veac.

32. Apoi L-au mîniat pe El la apa certării, și Moise a suferit pentru ei,

33. Că au amărît duhul lui și a grăit nesocotit cu buzele lui.

34. N-au nimicit neamurile de care le-a pomenit Domnul;

35. Ci s-au amestecat cu neamurile și au deprins lucrurile lor

36. Și au slujit idolilor lor și s-au smintit.
37. Și au jertfit pe fiii lor și pe fetele lor idolilor,
38. Au vărsat sînge nevinovat, sîngele fiilor lor și al fetelor lor, pe care i-au jertfit idolilor din Canaan și s-a spurcat pămîntul de sînge.
39. S-au pîngărit de lucrurile lor și s-au desfrînat cu faptele lor.
40. Atunci S-a aprins de mînie Domnul împotriva poporului Său și a urît moștenirea Sa.
41. Și i-a dat pe ei în mîinile neamurilor și i-au stăpînit pe ei cei ce-i urau pe ei.
42. Vrăjmașii lor i-au asuprit pe ei și au fost nefericiți sub mîinile lor.
43. De multe ori Domnul i-a izbăvit pe ei, dar ei L-au amărît pe El cu sfatul lor și i-a umilit pentru fărădelegile lor.
44. Dar Domnul i-a văzut cînd se necăjeau ei, a auzit rugăciunea lor,
45. Și și-a adus aminte de legămîntul Lui și S-a căit după mulțimea milei Sale ;
46. Și le-a dat să găsească milă, înaintea celor ce i-au robit pe ei.
47. Izbăvește-ne, Doamne, Dumnezeul nostru, și ne adună din neamuri, ca să lăudăm numele cel sfînt al Tău și să ne fălim cu lauda Ta.
48. Binecuvîntat este Domnul Dumnezeul lui Israel, din veac și pînă în veac. Tot poporul să zică : Amin. Amin.

Slavă...

PSALMUL 106

Alliluia.

Lăudați pe Domnul că este bun, că în veac este mila Lui.

2. Să spună cei izbăviți de Domnul, pe care i-a izbăvit din mîna vrăjmașului.

3. Din țări i-a adunat pe ei, de la răsărit și de la apus, de la miazănoapte și de la miazăzi.

4. Rătăcit-au în pustie, în pămînt fără de apă și cale spre cetatea de locuit n-au găsit.

5. Erau flămînzi și însetați; sufletul lor într-înșii se sfîrșea;

6. Dar au strigat către Domnul, în necazurile lor, și din nevoile lor i-a izbăvit pe ei

7. Și i-a povățuit pe cale dreaptă, ca să meargă spre cetatea de locuit.

8. Lăudat să fie Domnul pentru milele Lui, pentru minunile Lui, pe care le-a făcut fiilor oamenilor.

9. Că a săturat suflet însetat, și suflet flămînd a umplut de bunătăți.

10. Ședeau în întuneric și în umbra morții; erau ferecați de sărăcie și de fier,

11. Pentru că au amărît cuvintele Domnului și sfatul Celui Preaînalt au întărîtat.

12. El a umilit întru osteneli inima lor; slăbit-au și nu era cine să le ajute;

13. Dar au strigat către Domnul în necazurile lor și din nevoile lor i-a izbăvit pe ei.

14. Și i-a scos pe ei din întuneric și din umbra morții și legăturile lor le-a rupt.

15. Lăudat să fie Domnul pentru milele Lui, pentru minunile Lui, pe care le-a făcut fiilor oamenilor!

16. Că a sfărîmat porți de aramă și zăvoare de fier a frînt

17. Și i-a ajutat să iasă din calea fărădelegii lor, căci pentru fărădelegile lor au fost umiliți.

18. Urît-a sufletul lor orice mîncare și s-au apropiat de porțile morții.

19. Dar au strigat către Domnul în necazurile lor și din nevoile lor i-a izbăvit.

20. Trimis-a cuvîntul Său și i-a vindecat pe ei, și i-a izbăvit pe ei din stricăciunile lor.

21. Lăudat să fie Domnul pentru milele Lui, pentru minunile Lui, pe care le-a făcut fiilor oamenilor!

22. Și să-I jertfească Lui jertfă de laudă și să vestească lucrurile Lui, întru bucurie.

23. Cei ce se pogoară la mare în corăbii, cei ce-și fac lucrarea lor în ape multe,

24. Aceia au văzut lucrurile Domnului și minunile Lui întru adînc.

25. El a zis și s-a pornit vînt furtunos și s-au înălțat valurile mării.

26. Se urcau pînă la ceruri și se pogorau pînă în adîncuri, iar sufletul lor întru primejdii încremenea.

27. Se tulburau și se clătinau ca un om beat și toată priceperea lor a pierit.

28. Dar au strigat către Domnul, în necazurile lor, și din nevoile lor i-a izbăvit

29. Și i-a poruncit furtunii și s-a liniștit și au tăcut valurile mării.

30. Și s-au veselit ei, că s-au liniștit valurile și Domnul i-a povățuit pe ei la limanul dorit de ei.

31. Lăudat să fie Domnul pentru milele Lui, pentru minunile Lui, pe care le-a făcut fiilor oamenilor !

32. Înălțați-L pe El în adunarea poporului și în scaunul bătrînilor lăudați-L pe El.

33. Prefăcut-a rîurile în pămînt pustiu, izvoarele de apă în pămînt însetat

34. Și pămîntul cel roditor în pămînt sărat, din pricina celor ce locuiesc pe el.

35. Prefăcut-a pustiul în iezer de ape, iar pămîntul cel fără de apă în izvoare de ape;

36. Și a așezat acolo pe cei flămînzi și au zidit cetate de locuit.

37. Și au semănat țarine și au sădit vii și au strîns belșug de roade.

38. Și i-a binecuvîntat pe ei și s-au înmulțit foarte și vitele lor nu le-a împuținat.

39. Și iarăși au fost împuținați și chinuiți de apăsarea necazurilor și a durerii.

40. Aruncat-a dispreț asupra căpeteniilor lor și i-a rătăcit pe ei în loc neumblat și fără de cale.

41. Dar pe sărac l-a izbăvit de sărăcie și i-a pus
pe ei ca pe niște oi de moștenire.
42. Vedea-vor drepții și se vor veseli și toată
fărădelegea își va astupa gura ei.
43. Cine este înțelept va păzi acestea și va pri-
cepe milele Domnului.

Slavă...

PSALMUL 107

Un psalm al lui David.

Gata este inima mea, Dumnezeule, gata este
inima mea ; cînta-voi și voi lăuda întru ini-
ma mea.
2. Deșteaptă-te slava mea ! Deșteaptă-te psal-
tire și alăută ! Deștepta-mă-voi dimineața.
3. Lăuda-Te-voi între popoare, Doamne, cînta-
voi Ție între neamuri,
4. Că mai mare decît cerurile este mila Ta și
pînă la nori adevărul Tău.
5. Înalță-Te peste ceruri, Dumnezeule, și peste
tot pămîntul slava Ta, ca să se izbăvească cei
plăcuți ai Tăi.
6. Mîntuiește-mă cu dreapta Ta și mă auzi.
Dumnezeu a grăit în locul cel sfînt al Lui :
7. «Înălța-Mă-voi și voi împărți Sichemul și
Valea Suchot o voi măsura.
8. Al Meu este Galaad și al Meu este Manase,
și Efraim, sprijinul capului Meu ;
9. Iuda, legiuitorul Meu ; Moab, vas al spălării
Mele ;

10. Spre Idumeea voi arunca încălţămintea Mea. Mie cei de alt neam Mi s-au supus».

11. Cine mă va duce la cetatea întărită ? Cine mă va povăţui pînă în Idumeea ?

12. Oare, nu Tu, Dumnezeule, Cel ce ne-ai lepădat pe noi ? Oare, nu vei ieşi, Dumnezeule, cu oştirile noastre ?

13. Dă-ne nouă ajutor, ca să ieşim din necaz, că deşartă este izbăvirea cea de la oameni.

14. Cu Dumnezeu vom birui şi El va nimici pe vrăjmaşii noştri.

PSALMUL 108

Un psalm al lui David ; mai-marelui cîntăreţilor.

Dumnezeule, lauda mea n-o ţine sub tăcere. Că gura păcătosului şi gura vicleanului asupra mea s-au deschis.

2. Grăit-au împotriva mea cu limbă vicleană şi cu cuvinte de ură m-au înconjurat şi s-au luptat cu mine în zadar.

3. În loc să mă iubească, mă cleveteau, iar eu mă rugam.

4. Pus-au împotriva mea rele în loc de bune şi ură în locul iubirii mele.

5. Pune peste dînsul pe cel păcătos şi diavolul să stea de-a dreapta lui.

6. Cînd se va judeca să iasă osîndit, iar rugăciunea lui să se prefacă în păcat.

7. Să fie zilele lui puţine şi dregătoria lui să o ia altul ;

8. Să ajungă copiii lui orfani și femeia lui văduvă;

9. Să fie strămutați copiii lui și să cerșească; să fie scoși din curțile caselor lor;

10. Să smulgă cămătarul toată averea lui; să răpească străinii ostenelile lui;

11. Să nu aibă sprijinitor și nici orfanii lui miluitor;

12. Să piară copiii lui și într-un neam să se stingă numele lui;

13. Să se pomenească fărădelegea părinților lui înaintea Domnului și păcatul maicii lui să nu se șteargă;

14. Să fie înaintea Domnului pururea și să piară de pe pămînt pomenirea lui, pentru că nu și-a adus aminte să facă milă.

15. Și a prigonit pe cel sărman, pe cel sărac și pe cel smerit cu inima, ca să-l omoare.

16. Și a iubit blestemul și va veni asupra lui; și n-a voit binecuvîntarea și se va îndepărta de la el.

17. Și s-a îmbrăcat cu blestemul ca și cu o haină, și a intrat ca apa în lăuntrul lui și ca untdelemnul în oasele lui.

18. Să-i fie lui ca o haină cu care se îmbracă și ca un brîu cu care pururea se încinge.

19. Aceasta să fie răsplata celor ce mă clevetesc pe mine înaintea Domnului și grăiesc rele împotriva sufletului meu.

20. Dar Tu, Doamne, fă cu mine milă, pentru numele Tău, că bună este mila Ta.

21. Izbăvește-mă, că sărac și sărman sînt eu și inima mea s-a tulburat în lăuntrul meu.

22. Ca umbra ce se înclină m-am trecut ; ca bătaia de aripi a lăcustelor tremur.

23. Genunchii mei au slăbit de post și trupul meu s-a istovit de lipsa untdelemnului

24. Și eu am ajuns lor ocară. M-au văzut și au clătinat cu capetele lor.

25. Ajută-mă, Doamne, Dumnezeul meu, mîntuiește-mă, după mila Ta

26. Și să cunoască ei că mîna Ta este aceasta și Tu, Doamne, ai făcut-o pe ea.

27. Ei vor blestema și Tu vei binecuvînta. Cei ce se scoală împotriva mea să se rușineze, iar robul Tău să se veselească.

28. Să se îmbrace cei ce mă clevetesc pe mine cu ocară și cu rușinea lor ca și cu un veșmînt să se învelească.

29. Lăuda-voi pe Domnul foarte, cu gura mea, și în mijlocul multora îl voi preamări pe El,

30. Că a stat de-a dreapta săracului, ca să izbăvească sufletul lui de cei ce-l prigonesc.

Slavă...

DUPĂ A CINCISPREZECEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... Preasfîntă Treime... Tatăl nostru...

Apoi troparele, glasul 1 :

Cît de mare e noianul greşelilor mele, Mîntuitorule, şi mă afund cumplit în păcatele mele. Dă-mi mîna, ca lui Petru, Doamne, şi mă mîntuieşte !

Slavă..

Pentru gînduri şi fapte rele am fost osîndit, Mîntuitorule ! Dăruieşte-mi gînd de pocăinţă, Dumnezeule, ca să strig : Miluieşte-mă, Bunule şi Făcătorule de bine, şi mă mîntuieşte.

Şi acum...

Fecioară de Dumnezeu fericită şi cu totul nevinovată, curăţeşte-mă pe mine, ticălosul, care sînt întinat şi pîngărit de faptele mele cele rele şi de gîndurile spurcate, Maică preacurată, preacinstită şi cu totul sfîntă şi pururea fecioară !

Apoi Doamne miluieşte (de 40 de ori), şi rugăciunea aceasta :

Stăpîne, Doamne, Iisuse Hristoase, Tu eşti ajutorul meu şi în mîinile Tale sînt ; ajută-mi şi nu mă lăsa să-Ţi greşesc, că sînt rătăcit ! Nu mă lăsa să umblu după voia trupului meu şi nu mă trece cu vederea, că sînt bolnav, Doamne ! Tu cunoşti ce-mi este de folos. Nu mă lăsa să pier pentru păcatele mele ! Nu mă părăsi, Doamne, nici nu Te depărta de la mine, că spre Tine am nădăjduit ! Învaţă-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu ! Vindecă-mi sufletul, că am greşit Ţie ! Mîntuieşte-mă pentru mila Ta, că înaintea Ta sînt toţi cei ce au necaz pe mine ! Altă scăpare n-am, Doamne, fără numai pe Tine ! Să se ruşineze dar, toţi cei ce se scoală asupra mea şi cei ce caută sufletul meu ca să-l piardă ! Că numai Tu singur eşti puternic, Doamne, întru toate, şi a Ta este slava, în vecii vecilor. Amin.

CATISMA A ȘAISPREZECEA

PSALMUL 109

Un psalm al lui David.

Zis-a Domnul Domnului Meu: «Șezi de-a dreapta Mea, pînă ce voi pune pe vrăjmașii Tăi așternut picioarelor Tale».

2. Toiagul puterii Tale Ți-l va trimite Domnul din Sion, zicînd: «Stăpînește în mijlocul vrăjmașilor Tăi.

3. Cu Tine este poporul Tău în ziua puterii Tale, întru strălucirile sfinților Tăi. Din pîntece mai înainte de luceafăr Te-am născut».

4. Juratu-S-a Domnul și nu-I va părea rău: «Tu ești preot în veac, după rînduiala lui Melchisedec».

5. Domnul este de-a dreapta Ta; sfărîmat-a în ziua mîniei Sale împărați.

6. Judeca-va între neamuri; va umple totul de ruini; va zdrobi capetele multora pe pămînt.

7. Din pîrîu pe cale va bea; pentru aceasta va înălța capul.

PSALMUL 110

Aliluia.

Lăuda-Te-voi, Doamne, cu toată inima mea, în sfatul celor drepți și în adunare.

2. Mari sînt lucrurile Domnului și potrivite tuturor voilor Lui.

3. Laudă și măreție este lucrul Lui și dreptatea Lui rămîne în veacul veacului.

4. Pomenire a făcut de minunile Sale. Milostiv și îndurat este Domnul.

5. Hrană a dat celor ce se tem de Dînsul; aduceți-vă aminte în veac de legămîntul Lui.

6. Tăria lucrurilor Sale a vestit-o poporului Său, ca să le dea lor moștenirea neamurilor.

7. Lucrurile mîinilor Lui, adevăr și judecată. Adevărate sînt toate poruncile Lui,

8. Întărite în veacul veacului, făcute în adevăr și dreptate.

9. Izbăvire a trimis poporului Său, poruncit-a în veac legămîntul Său; sfînt și înfricoșător este numele Lui.

10. Începutul înțelepciunii este frica de Domnul; înțelegere bună este tuturor celor ce o fac pe ea. Lauda Lui rămîne în veacul veacului.

PSALMUL 111

Aliluia.

Fericit bărbatul care se teme de Domnul; întru poruncile Lui va voi foarte.

2. Puternică va fi pe pămînt seminția Lui; neamul drepților se va binecuvînta.

3. Slavă și bogăție în casa lui și dreptatea lui rămîne în veacul veacului.

4. Răsărit-a în întuneric lumină drepților, Cel milostiv, îndurat și drept.

5. Bun este bărbatul care se îndură și împrumută; își rînduiește vorbele sale cu judecată, că în veac nu se va clinti;

6. Întru pomenire veșnică va fi dreptul; de vorbire de rău nu se va teme.

7. Gata este inima lui a nădăjdui în Domnul; întărită este inima lui, nu se va teme, pînă ce va ajunge să disprețuiască pe vrăjmașii săi.

8. Risipit-a, dat-a săracilor; dreptatea lui rămîne în veacul veacului.

9. Puterea lui se va înălța întru slavă.

10. Păcătosul va vedea și se va mînia, va scrîșni din dinți și se va topi. Pofta păcătoșilor va pieri.

Slavă...

PSALMUL 112

Aliluia.

Lăudați, tineri, pe Domnul, lăudați numele Domnului.

2. Fie numele Domnului binecuvîntat de acum și pînă în veac.

3. De la răsăritul soarelui pînă la apus, lăudat este numele Domnului.

4. Înalt este peste toate neamurile Domnul, peste ceruri este slava Lui.

5. Cine este ca Domnul Dumnezeul nostru, Cel ce locuiește întru cele înalte

6. Și spre cele smerite privește, în cer și pe pămînt ?

7. Cel ce scoate din pulbere pe cel sărac și ridică din gunoi pe cel sărman,

8. Ca să-l așeze cu cei mari, cu cei mari ai poporului Său.

9. Cel ce face să locuiască cea stearpă în casă, ca o mamă ce se bucură de fii.

PSALMUL 113

Aliluia.

La ieșirea lui Israel din Egipt, a casei lui Iacob dintr-un popor barbar,

2. Ajuns-a Iuda sfințirea Lui, Israel stăpînirea Lui.

3. Marea a văzut și a fugit, Iordanul s-a întors înapoi.

4. Munții au săltat ca berbecii și dealurile ca mieii oilor.

5. Ce-ți este ție, mare, că ai fugit? Și ție Iordane, că te-ai întors înapoi ?

6. Munților, că ați săltat ca berbecii și dealurilor, ca mieii oilor ?

7. De fața Domnului s-a cutremurat pămîntul, de fața Dumnezeului lui Iacob,

8. Care a prefăcut stînca în iezer, iar piatra în izvoare de apă.

9. Nu nouă, Doamne, nu nouă, ci numelui Tău se cuvine slavă, pentru mila Ta și pentru adevărul Tău,

10. Ca nu cumva să zică neamurile: «Unde este Dumnezeul lor ?»

11. Dar Dumnezeul nostru este în cer; în cer și pe pămînt toate cîte a voit a făcut.

12. Idolii neamurilor sînt argint și aur, lucruri de mîini omenești :

13. Gură au și nu vor grăi ; ochi au și nu vor vedea ;

14. Urechi au și nu vor auzi ; nări au și nu vor mirosi;

15. Mîini au și nu vor pipăi ; picioare au și nu vor umbla; nu vor glăsui cu gîtlejul lor.

16. Asemenea lor să fie cei ce-i fac pe ei și toți cei ce se încred în ei.

17. Casa lui Israel a nădăjduit în Domnul; ajutorul lor și apărătorul lor este.

18. Casa lui Aaron a nădăjduit în Domnul; ajutorul lor și apărătorul lor este.

19. Cei ce se tem de Domnul au nădăjduit în Domnul; ajutorul lor și apărătorul lor este.

20. Domnul și-a adus aminte de noi și ne-a binecuvîntat pe noi; a binecuvîntat casa lui Israel, a binecuvîntat casa lui Aaron,

21. A binecuvîntat pe cei se se tem de Domnul, pe cei mici împreună cu cei mari.

22. Sporească-vă Domnul pe voi, pe voi și pe copiii voștri!

23. Binecuvîntați să fiți de Domnul, Cel ce a făcut cerul și pămîntul.

24. Cerul cerului este al Domnului, iar pămîntul l-a dat fiilor oamenilor.

25. Nu morții Te vor lăuda pe Tine, Doamne, nici toți cei ce se pogoară în iad,

26. Ci noi, cei vii, vom binecuvînta pe Domnul de acum și pînă în veac.

PSALMUL 114

Aliluia

Iubit-am pe Domnul, că a auzit glasul rugăciunii mele,

2. Că a plecat urechea Lui spre mine și în zilele mele îl voi chema.

3. Cuprinsu-m-au durerile morții, primejdiile iadului m-au găsit; necaz și durere am aflat

4. Și numele Domnului am chemat: «O, Doamne, izbăvește sufletul meu!»

5. Milostiv este Domnul şi drept şi Dumnezeul nostru miluieşte.

6. Cel ce păzeşte pe prunci este Domnul; umilit am fost şi m-am izbăvit.

7. Întoarce-te, suflete al meu, la odihna ta, că Domnul ţi-a făcut ţie bine;

8. Că a scos sufletul meu din moarte, ochii mei din lacrimi şi picioarele mele de la cădere.

9. Bine voi plăcea înaintea Domnului, în pămîntul celor vii.

Slavă...

PSALMUL 115

Aliluia.

(1) Crezut-am, pentru aceea am grăit, iar eu m-am smerit foarte.

2. Eu am zis întru uimirea mea: «Tot omul este mincinos!»

3. Ce voi răsplăti Domnului pentru toate cîte mi-a dat mie?

4. Paharul mîntuirii voi lua şi numele Domnului voi chema.

5. Făgăduinţele mele le voi plini Domnului, înaintea a tot poporului Său.

6. Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioşilor Lui.

7. O, Doamne, eu sînt robul Tău, eu sînt robul Tău şi fiul roabei Tale; rupt-ai legăturile mele.

8. Ție-Ți voi aduce jertfă de laudă și numele Domnului voi chema.

9. Făgăduințele mele le voi plini Domnului, înaintea a tot poporului Lui,

10. În curțile casei Domnului, în mijlocul tău, Ierusalime.

PSALMUL 116

Aliluia

Lăudați pe Domnul toate neamurile; lăudați-L pe El toate popoarele;

2. Că s-a întărit mila Lui peste noi și adevărul Domnului rămîne în veac.

PSALMUL 117

Aliluia.

Lăudați pe Domnul că este bun, că în veac este mila Lui.

2. Să zică, dar, casa lui Israel, că este bun, că în veac este mila Lui.

3. Să zică, dar, casa lui Aaron, că este bun, că în veac este mila Lui.

4. Să zică, dar, toți cei ce se tem de Domnul, că este bun, că în veac este mila Lui.

5. În necaz am chemat pe Domnul și m-a auzit și m-a scos întru desfătare.

6. Domnul este ajutorul meu, nu mă voi teme de ce-mi va face mie omul.

7. Domnul este ajutorul meu și eu voi privi cu bucurie pe vrăjmașii mei.

8. Mai bine este a te încrede în Domnul, decît a te încrede în om.

9. Mai bine este a nădăjdui în Domnul, decît a nădăjdui în căpetenii.

10. Toate neamurile m-au înconjurat și în numele Domnului i-am înfrînt pe ei.

11. Înconjurînd m-au înconjurat și în numele Domnului i-am înfrînt pe ei.

12. Înconjuratu-m-au ca albinele fagurele, dar s-au stins ca focul de spini și în numele Domnului i-am înfrînt pe ei.

13. Împingîndu-mă m-au împins să cad, dar Domnul m-a sprijinit.

14. Tăria mea și lauda mea este Domnul și mi-a fost mie spre izbăvire.

15. Glas de bucurie și de izbăvire în corturile drepților: «Dreapta Domnului a făcut putere».

16. Dreapta Domnului m-a înălțat, dreapta Domnului a făcut putere!»

17. Nu voi muri, ci voi fi viu și voi povesti lucrurile Domnului.

18. Certînd m-a certat Domnul, dar morții nu m-a dat.

19. Deschideți-mi mie porțile dreptății, intrînd în ele voi lăuda pe Domnul.

20. Aceasta este poarta Domnului; drepții vor intra printr-însa.

21. Te voi lăuda, că m-ai auzit și ai fost mie spre izbăvire.

22. Piatra pe care n-au băgat-o în seamă zidi-
torii, aceasta s-a făcut în capul unghiului.
23. De la Domnul s-a făcut aceasta și minunată
este întru ochii noștri.
24. Aceasta este ziua pe care a făcut-o Dom-
nul, să ne bucurăm și să ne veselim întru ea.
25. O, Doamne, mîntuiește! O, Doamne, spo-
rește!
26. Binecuvîntat este cel ce vine întru numele
Domnului; binecuvîntatu-v-am pe voi, din casa
Domnului.
27. Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă.
Tocmiți sărbătoare cu ramuri umbroase, pînă
la coarnele altarului.
28. Dumnezeul meu ești Tu și Te voi lăuda;
Dumnezeul meu ești Tu și Te voi înălța. Te voi
lăuda că m-ai auzit și ai fost mie spre mîntuire.
29. Lăudați pe Domnul că este bun, că în veac
este mila Lui.

Slavă...

DUPĂ A ȘAISPREZECEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... Preasfîntă Treime... Tatăl nostru...

Apoi troparele, glasul 1:

Altă lume te așteaptă, suflete, și Judecătorul, Care va să vădească cele ascunse și rele ale tale. Deci nu rămîne în acestea de aici, ci apucă mai înainte și strigă către Judecătorul: Dumnezeule, milostiv fii mie și mă mîntuiește!

Slavă...

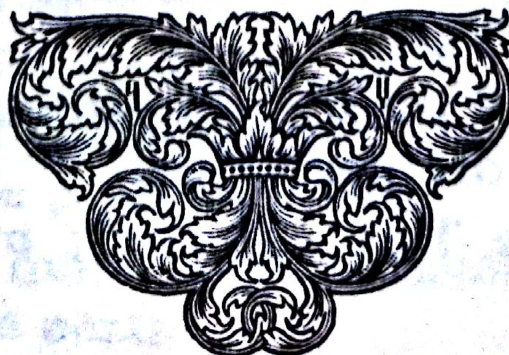
Pentru că sînt înconjurat de multe păcate, Mîntuitorule, şi de rănile greşelilor fără de număr, rogu-mă Ţie, Milostive Hristoase, Doctorul celor bolnavi, cercetează-mă, tămăduieşte-mă şi mă mîntuieşte!

Şi acum...

Suflete al meu, pentru ce zaci în lene şi fără de grijă? De ce nu porţi grijă de relele ce ai făcut în această viaţă? Sileşte-te şi te îndreptează pînă nu-ţi închide Domnul uşa. Aleargă la Născătoarea de Dumnezeu, cazi înaintea ei şi strigă: Preacurată Stăpînă, nădejdea deznădăjduiţilor, mîntuieşte-mă pe mine, cel ce am greşit mult!

Apoi **Doamne miluieşte** (de 40 de ori), şi rugăciunea aceasta

Doamne Sfinte, Cel ce întru cele de sus locuieşti şi spre cele smerite priveşti şi cu ochiul Tău cel a toate văzător cauţi spre toată zidirea, înaintea Ta am plecat grumazul sufletului şi al trupului şi Ţie ne rugăm, Sfinte al sfinţilor: tinde mîna Ta cea nevăzută din sfînt locaşul Tău şi ne binecuvîntează pe noi toţi! Iartă-ne greşeala cea de voie şi cea fără de voie, cea cu cuvîntul sau cu fapta. Dăruieşte-ne nouă, Doamne, umilinţă, dăruieşte-ne lacrimi duhovniceşti din tot sufletul, pentru spălarea păcatelor noastre cele multe! Dăruieşte mila Ta cea mare peste toată lumea Ta şi peste noi, nevrednicii robii Tăi! Că binecuvîntat şi preaslăvit este numele Tău, al Tatălui şi al Fiului şi al Sfîntului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

CATISMA A ȘAPTESPREZECEA

PSALMUL 118

Aliluia.

Fericiți cei fără prihană în cale, care umblă în legea Domnului.

2. Fericiți cei ce păzesc poruncile Lui și-L caută cu toată inima lor,

3. Că n-au umblat în căile Lui cei ce lucrează fărădelegea.

4. Tu ai poruncit ca poruncile Tale să fie păzite foarte.

5. O, de s-ar îndrepta căile mele, ca să păzesc poruncile Tale!

6. Atunci nu mă voi rușina cînd voi căuta spre toate poruncile Tale.

7. Lăuda-Te-voi întru îndreptarea inimii, ca să învăț judecățile dreptății Tale.

8. Îndreptările Tale voi păzi; nu mă părăsi pînă în sfîrșit.

9. Prin ce își va îndrepta tînărul calea sa ? Prin păzirea cuvintelor Tale.

10. Cu toată inima Te-am căutat pe Tine; să nu mă lepezi de la poruncile Tale.

11. În inima mea am ascuns cuvintele Tale, ca să nu greșesc Ție.

12. Binecuvîntat ești, Doamne, învață-mă îndreptările Tale.

13. Cu buzele am rostit toate judecățile gurii Tale.

14. În calea mărturiilor Tale m-am desfătat,ca de toată bogăția.

15. La poruncile Tale voi cugeta și voi cunoaște căile Tale.

16. La îndreptările Tale voi cugeta și nu voi uita cuvintele Tale.

17. Răsplătește robului Tău ! Voi trăi și voi păzi poruncile Tale.

18. Deschide ochii mei și voi cunoaște minunile din legea Ta.

19. Străin sînt eu pe pămînt, să nu ascunzi de la mine poruncile Tale.

20. Aprins e sufletul meu de dorirea judecăților Tale, în toată vremea.

21. Certat-ai pe cei mîndri ; blestemați sînt cei ce se abat de la poruncile Tale.

22. Ia de la mine ocara și defăimarea, că mărturiile Tale am păzit.

23. Pentru că au șezut căpeteniile și pe mine mă cleveteau, iar robul Tău cugeta la îndreptările Tale.

24. Că mărturiile Tale sînt cugetarea mea, iar îndreptările Tale, sfatul meu.

25. Lipitu-s-a de pămînt sufletul meu; viază-mă, după cuvîntul Tău.

26. Vestit-am căile mele și m-ai auzit; învață-mă îndreptările Tale.

27. Fă să înțeleg calea îndreptărilor Tale și voi cugeta la minunile Tale.

28. Istovitu-s-a sufletul meu de supărare; întărește-mă întru cuvintele Tale.

29. Depărtează de la mine calea nedreptății și cu legea Ta mă miluiește.

30. Calea adevărului am ales și judecățile Tale nu le-am uitat.

31. Lipitu-m-am de mărturiile Tale, Doamne, să nu mă rușinezi.

32. Pe calea poruncilor Tale am alergat, cînd ai lărgit inima mea.

33. Lege pune mie, Doamne, calea îndreptărilor tale și o voi păzi pururea.

34. Înțelepțește-mă și voi căuta legea Ta și o voi păzi cu toată inima mea.

35. Povățuiește-mă pe cărarea poruncilor Tale, că aceasta am voit.

36. Pleacă inima mea la mărturiile Tale și nu la lăcomie.

37. Întoarce ochii mei ca să nu vadă deșertăciunea ; în calea Ta viază-mă.

38. Împlinește robului Tău cuvîntul Tău, care este pentru cei ce se tem de Tine.

39. Îndepărtează ocara de care mă tem, căci judecățile Tale sînt bune.

40. Iată, am dorit poruncile Tale ; întru dreptatea Ta viază-mă.

41. Să vină peste mine mila Ta, Doamne, mîntuirea Ta, după cuvîntul Tău,

42. Și voi răspunde cuvînt celor ce mă ocărăsc, că am nădăjduit în cuvintele Tale.

43. Să nu îndepărtezi din gura mea cuvîntul adevărului, pînă în sfîrșit, că întru judecățile Tale am nădăjduit,

44. Și voi păzi legea Ta pururea, în veac și în veacul veacului.

45. Am umblat întru lărgime, că poruncile Tale am căutat.

46. Am vorbit despre mărturiile Tale înaintea împăraților, și nu m-am rușinat.

47. Am cugetat la poruncile Tale pe care le-am iubit foarte.

48. Am ridicat mîinile mele la poruncile Tale, pe care le-am iubit și,am cugetat la îndreptările Tale.

49. Adu-Ți aminte de cuvîntul Tău, către robul Tău, întru care mi-ai dat nădejde.

50. Aceasta m-a mîngîiat întru smerenia mea, că cuvîntul Tău m-a viat.

51. Cei mîndri m-au batjocorit peste măsură, dar de la legea Ta nu m-am abătut.

52. Adusu-mi-am aminte de judecăţile Tale cele din veac, Doamne, şi m-am mîngîiat.

53. Mîhnire m-a cuprins din pricina păcătoşilor, care părăsesc legea Ta.

54. Cîntate erau de mine îndreptările Tale, în locul pribegiei mele.

55. Adusu-mi-am aminte de numele Tău, Doamne, şi am păzit legea Ta.

56. Aceasta s-a făcut mie, că îndreptările Tale am căutat.

57. Partea mea eşti, Doamne, zis-am să păzesc legea Ta.

58. Rugatu-m-am feţei Tale, din toată inima mea, miluieşte-mă după cuvîntul Tău.

59. Cugetat-am la căile Tale şi am întors picioarele mele la mărturiile Tale.

60. Gata am fost şi nu m-am tulburat să păzesc poruncile Tale.

61. Funiile păcătoşilor s-au înfăşurat împrejurul meu, dar legea Ta n-am uitat.

62. La miezul nopţii m-am sculat ca să Te laud pe Tine, pentru judecăţile dreptăţii Tale.

63. Părtaş sînt cu toţi cei ce se tem de Tine şi păzesc poruncile Tale.

64. De mila Ta, Doamne, este plin pămîntul; îndreptările Tale mă învaţă.

65. Bunătate ai făcut cu robul Tău, Doamne, după cuvîntul Tău.

66. Învaţă-mă bunătatea, învăţătura şi cunoştinţa, că în poruncile Tale am crezut.

67. Mai înainte de a fi umilit, am greşit; pentru aceasta cuvîntul Tău am păzit.

68. Bun eşti Tu, Doamne, şi întru bunătatea Ta, învaţă-mă îndreptările Tale.

69. Înmulţitu-s-a asupra mea nedreptatea celor mîndri, iar eu cu toată inima mea voi cerceta poruncile Tale.

70. Închegatu-s-a ca grăsimea inima lor, iar eu cu legea Ta m-am desfătat.

71. Bine este mie că m-ai smerit, ca să învăţ îndreptările Tale.

72. Bună-mi este mie legea gurii Tale, mai mult decît mii de comori de aur şi argint.

Slavă...

73. Mîinile Tale m-au făcut şi m-au zidit, înţelepţeşte-mă şi voi învăţa poruncile Tale.

74. Cei ce se tem de Tine mă vor vedea şi se vor veseli, că în cuvintele Tale am nădăjduit.

75. Cunoscut-am, Doamne, că drepte sînt judecăţile Tale şi întru adevăr m-ai smerit.

76. Facă-se dar, mila Ta, ca să mă mîngîie, după cuvîntul Tău, către robul Tău.

77. Să vină peste mine îndurările Tale şi voi trăi, că legea Ta cugetarea mea este.

78. Să se ruşineze cei mîndri, că pe nedrept m-au nedreptăţit; iar eu voi cugeta la poruncile Tale.

79. Să se întoarcă spre mine cei ce se tem de
Tine și cei ce cunosc mărturiile Tale.
80. Să fie inima mea fără prihană întru îndrep-
tările Tale, ca să nu mă rușinez.
81. Se topește sufletul meu după mîntuirea Ta;
în cuvîntul Tău am nădăjduit.
82. Sfîrșitu-s-au ochii mei după cuvîntul Tău,
zicînd: «Cînd mă vei mîngîia?».
83. Că m-am făcut ca un foale la fum, dar în-
dreptările Tale nu le-am uitat.
84. Cîte sînt zilele robului Tău? Cînd vei jude-
ca pe cei ce mă prigonesc?
85. Spusu-mi-au călcătorii de lege deșertăciuni,
dar nu sînt ca legea Ta, Doamne.
86. Toate poruncile Tale sînt adevăr; pe ne-
drept m-au prigonit. Ajută-mă!
87. Puțin a fost de nu m-am sfîrșit pe pămînt,
dar eu n-am părăsit poruncile Tale.
88. După mila Ta, viază-mă și voi păzi mărtu-
riile gurii mele.
89. În veac, Doamne, cuvîntul Tău rămîne în
cer;
90. În neam și în neam adevărul Tău. Înteme-
iat-ai pămîntul și rămîne.
91. După rînduiala Ta rămîne ziua, că toate
sînt slujitoare Ție.
92. De n-ar fi fost legea Ta gîndirea mea, a-
tunci aș fi pierit întru necazul meu.
93. În veac nu voi uita îndreptările Tale, că
într-însele m-ai viat, Doamne.

94. Al Tău sînt eu, mîntuieşte-mă, că îndreptările Tale am căutat.

95. Pe mine m-au aşteptat păcătoşii ca să mă piardă. Mărturiile Tale am priceput.

96. La tot lucrul desăvîrşit am văzut sfîrşit, dar porunca Ta este fără de sfîrşit.

97. Că am iubit legea Ta, Doamne, ea toată ziua cugetarea mea este.

98. Mai mult decît pe vrăjmaşii mei m-ai înţeleptit cu porunca Ta, că în veac a mea este.

99. Mai mult decît învăţătorii mei am priceput, că la mărturiile Tale gîndirea mea este.

100. Mai mult decît bătrînii am înţeles, că poruncile Tale am căutat.

101. De la toată calea cea rea mi-am oprit picioarele mele, ca să păzesc cuvintele Tale.

102. De la judecăţile Tale nu m-am abătut, că Tu ai pus mie lege.

103. Cît sînt de dulci limbii mele cuvintele Tale, mai mult decît mierea, în gura mea!

104. Din poruncile Tale m-am făcut priceput; pentru aceasta am urît toată calea nedreptăţii.

105. Făclie picioarelor mele este legea Ta şi lumină cărărilor mele.

106. Juratu-m-am şi m-am hotărît să păzesc judecăţile dreptăţii Tale.

107. Umilit am fost pînă în sfîrşit: Doamne, viază-mă, după cuvîntul Tău.

108. Cele de bunăvoie ale gurii mele binevoieşte-le, Doamne, şi judecăţile Tale mă învaţă.

109. Sufletul meu în mîinile Tale este pururea și legea Ta n-am uitat.

110. Pusu-mi-au păcătoșii cursă mie, dar de la poruncile Tale n-am rătăcit.

111. Moștenit-am mărturiile Tale în veac, că bucurie inimii mele sînt ele.

112. Plecat-am inima mea ca să fac îndreptările Tale în veac spre răsplătire.

113. Pe călcătorii de lege am urît și legea Ta am iubit.

114. Ajutorul meu și sprijinitorul meu ești Tu, în cuvîntul Tău am nădăjduit.

115. Depărtați-vă de la mine cei ce vicleniți și voi cerceta poruncile Dumnezeului meu.

116. Apără-mă, după cuvîntul Tău, și mă viază și să nu-mi dai de rușine așteptarea mea.

117. Ajută-mă și mă voi mîntui și voi cugeta la îndreptările Tale, pururea.

118. Defăimat-ai pe toți cei ce se depărtează de la îndreptările Tale, pentru că nedrept este gîndul lor.

119. Socotit-am călcători de lege pe toți păcătoșii pămîntului; pentru aceasta am iubit mărturiile Tale, pururea.

120. Străpunge cu frica Ta trupul meu, că de judecățile Tale m-am temut.

121. Făcut-am judecată și dreptate; nu mă da pe mîna celor ce-mi fac strîmbătate.

122. Primește pe robul Tău în bunătate, ca să nu mă cleveteasca cei mîndri.

123. Sfîrșitu-s-au ochii mei după mîntuirea Ta și după cuvîntul dreptății Tale.

124. Fă cu robul Tău după mila Ta, și îndreptările Tale mă învață.

125. Robul Tău sînt eu; înțelepțește-mă și voi cunoaște mărturiile Tale.

126. Vremea este să lucreze Domnul, că oamenii au stricat legea Ta.

127. Pentru aceasta am iubit poruncile Tale mai mult decît aurul și topazul.

128. Pentru aceasta spre toate poruncile Tale m-am îndreptat, toată calea nedreaptă am urît.

129. Minunate sînt mărturiile Tale, pentru aceasta le-a cercetat pe ele sufletul meu.

130. Arătarea cuvintelor Tale luminează și înțelepțește pe prunci.

131. Gura mea am deschis și am aflat, că de poruncile Tale am dorit.

Slavă...

132. Caută spre mine și mă miluiește, după judecata Ta, față de cei ce iubesc numele Tău.

133. Pașii mei îndreptează-i după cuvîntul Tău, și să nu mă stăpînească nici o fărădelege.

134. Izbăvește-mă de clevetirea oamenilor și voi păzi poruncile Tale.

135. Fața Ta arat-o robului Tău și mă învață poruncile Tale.

136. Izvoare de apă s-au pogorît din ochii mei, pentru că n-am păzit legea Ta.

137. Drept ești, Doamne, și drepte sînt judecățile Tale.
138. Poruncit-ai cu dreptate mărturiile Tale și cu tot adevărul.
139. Topitu-m-a rîvna casei Tale, că au uitat cuvintele Tale vrăjmașii mei.
140. Lămurit cu foc este cuvîntul Tău foarte și robul Tău l-a iubit pe el.
141. Tînăr sînt eu și defăimat, dar îndreptările Tale nu le-am uitat.
142. Dreptatea Ta este dreptate în veac și legea Ta,adevărul.
143. Necazuri și nevoi au dat peste mine, dar poruncile Tale sînt gîndirea mea.
144. Drepte sînt mărturiile Tale, în veac; înțelepțește-mă și voi fi viu.
145. Strigat-am cu toată inima mea : Auzi-mă, Doamne ! Îndreptările Tale voi căuta.
146. Strigat-am către Tine : «Mîntuiește-mă, și voi păzi mărturiile Tale».
147. Din zori m-am sculat și am strigat : «Întru cuvintele Tale am nădăjduit».
148. Deschis-am ochii mei dis-de-dimineață, ca să cuget la cuvintele Tale.
149. Glasul meu auzi-l, Doamne, după mila Ta ; după judecata Ta mă viază.
150. Apropiatu-s-au cei ce mă prigonesc cu fărădelege, dar de la legea Ta s-au îndepărtat.
151. Aproape ești Tu, Doamne, și toate poruncile Tale sînt adevărul.

152. Din început am cunoscut, din mărturiile Tale, că în veac le-ai întemeiat pe ele.

153. Vezi smerenia mea și mă scoate, că legea Ta n-am uitat.

154. Judecă pricina mea și mă izbăvește; după cuvîntul Tău, fă-mă viu.

155. Departe de păcătoși este mîntuirea, că îndreptările Tale n-au căutat.

156. Îndurările Tale multe sînt, Doamne; după judecata Ta mă viază.

157. Mulți sînt cei ce mă prigonesc și mă necăjesc, dar de la mărturiile Tale nu m-am abătut.

158. Văzut-am pe cei nepricepuți și mă sfîrșeam, că n-au păzit cuvintele Tale.

159. Vezi că poruncile Tale am iubit, Doamne; întru mila Ta mă viază.

160. Începutul cuvintelor Tale este adevărul și veșnice toate judecățile dreptății Tale.

161. Căpeteniile m-au prigonit în zadar; iar de cuvintele Tale s-a înfricoșat inima mea.

162. Bucura-mă-voi de cuvintele Tale, ca cel ce a aflat comoară mare.

163. Nedreptatea am urît și am disprețuit, iar legea Ta am iubit.

164. De șapte ori pe zi Te-am lăudat pentru judecățile dreptății Tale.

165. Pace multă au cei ce iubesc legea Ta și nu se smintesc.

166. Așteptat-am mîntuirea Ta, Doamne, și poruncile Tale am iubit.

167. Păzit-a sufletul meu mărturiile Tale, și le-a iubit foarte.

168. Păzit-am poruncile Tale și mărturiile Tale că toate căile mele înaintea Ta sînt, Doamne.

169. Să se apropie rugăciunea mea înaintea Ta, Doamne; după cuvîntul Tău mă înțelepțește.

170. Să ajungă cererea mea înaintea Ta, Doamne; după cuvîntul Tău mă izbăvește.

171. Să răspîndească buzele mele laudă, că m-ai învățat îndreptările Tale.

172. Rosti-va limba mea cuvintele Tale, că toate poruncile Tale sînt drepte.

173. Mîna Ta să mă izbăvească, că poruncile Tale am ales.

174. Dorit-am mîntuirea Ta, Doamne, și legea Ta cugetarea mea este.

175. Viu va fi sufletul meu și Te va lăuda și judecățile Tale îmi vor ajuta mie.

176. Rătăcit-am ca o oaie pierdută; caută pe robul Tău, că poruncile Tale nu le-am uitat.

Slavă...

DUPĂ A ȘAPTESPREZECEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... Preasfîntă Treime... Tatăl nostru...

Apoi troparele, glasul al 2-lea:

Greșit-am Ție, Mîntuitorule, ca și fiul cel pierdut! Dar primește-mă, Părinte, pe mine, cel ce mă pocăiesc, și mă miluiește, Dumnezeule!

Slavă...

Cu glasul vameşului strig Ţie, Mîntuitorule: milostiv fii mie, ca şi aceluia, şi mă miluieşte, Dumnezeule!

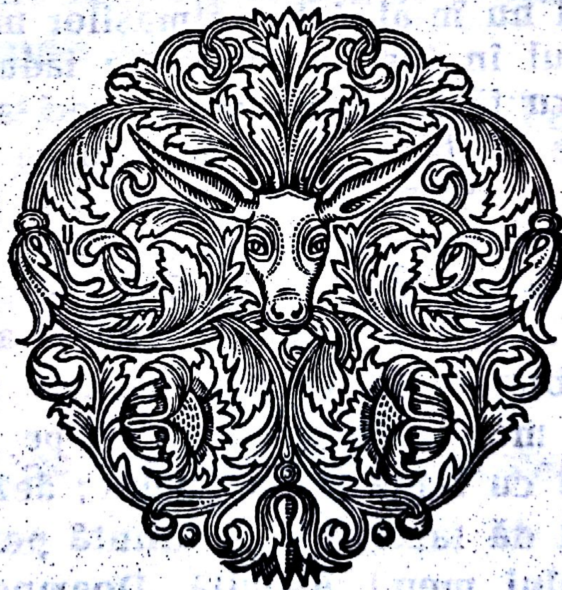
Şi acum...

Născătoare de Dumnezeu, să nu mă treci cu vederea pe mine cel ce am trebuinţă de ajutorul tău, că spre tine a nădăjduit sufletul meu, miluieşte-mă!

Apoi Doamne miluieşte (de 40 de ori), şi rugăciunea aceasta:

Stăpîne, Doamne, Atotputernice şi Făcătorule a toate, Părintele îndurărilor şi Dumnezeul milei, Cel ce ai zidit pe om din pămînt şi l-ai arătat după chipul şi asemănarea Ta, ca şi prin el să se slăvească pe pămînt marea cuviinţă a numelui Tău şi care fiind căzut prin călcarea poruncii Tale, l-ai zidit iarăşi a doua oară, spre mai bine, prin Hristosul Tău, şi l-ai suit la ceruri, îţi mulţumesc, că ai înmulţit spre mine slava Ta şi nu m-ai dat vrăjmaşilor mei, care caută să mă tragă cu totul în jos, în prăpastia iadului, nici nu m-ai lăsat să pier întru fărădelegile mele. Deci acum, mult-Milostive şi Iubitorule de bine, Doamne, Cel ce nu voieşti moartea păcătosului, ci aştepţi întoarcerea lui, ca să-l primeşti, Cel ce ridici pe oamenii cei căzuţi şi tămăduieşti pe cei zdrobiţi, întoarce-mă şi pe mine la pocăinţă şi căzut fiind, mă ridică, şi zdrobit fiind, mă vindecă. Adu-Ţi aminte de îndurările Tale şi de bunătatea Ta cea veşnică şi nemărginită şi uită fărădelegile mele cele nenumărate pe care le-am săvîrşit cu cuvîntul şi cu fapta şi cu gîndul; dezleagă împietrirea inimii mele şi-mi dă lacrimi de umilinţă pentru curăţirea întinăciunii cugetului meu! Ascultă, Doamne! Ia aminte, Iubitorule de oameni! Milostiveşte-Te, îndură-Te, şi izbăveşte ticălosul meu suflet de tirania patimilor ce domnesc în mine! Să nu mă mai bîntuiască păcatul şi diavolul cel vrăjmaş să nu mă mai vatăme, nici să mă mai ducă la voile lui, ci răpeşte-mă cu mîna Ta cea tare de sub stăpînirea lui şi împărăţeşte Tu întru mine, Bunule şi Iubitorule de oameni, Doamne. Să fiu cu totul al Tău, binevoind să vieţuiesc de acum după voia Ta! Prin negrăita Ta bunătate dă-mi curăţire ini-

mii, pază gurii, îndreptare faptelor, cuget smerit, pace gîndurilor, liniște puterilor mele sufletești, bucurie duhovnicească, dragoste curată, îndelungă-răbdare, bunătate, blîndețe, credință nefățarnică și înfrînare prea cuprinzătoare, și mă umple de roadele tuturor bunătăților cu darul Preasfîntului Tău Duh. Să nu mă iei la jumătatea zilelor mele, nici să-mi răpești sufletul neîndreptat și nepregătit; ci fă-mă desăvîrșit cu desăvîrșirea Ta și așa mă scoate din viața aceasta, ca trecînd cu darul Tău fără de opreală începătoriile și stăpîniile întunericului, să văd și eu frumusețea cea negrăită a slavei Tale celei neapropiate, împreună cu toți sfinții Tăi, întru care s-a preaslăvit și s-a cinstit, întru tot cinstitul și de mare cuviință numele Tău, în veci. Amin.

CATISMA A OPTSPREZECEA

PSALMUL 119

Cîntarea treptelor.

Către Domnul am strigat, cînd m-am necăjit, și m-a auzit.

2. Doamne, izbăvește sufletul meu de buzele nedrepte și de limba vicleană.

3. Ce se va da ție și ce vei cîștiga de la limba vicleană ?

4. Săgeți ascuțite cu cărbuni aprinși, trase de Cel puternic.

5. Vai mie, că pribegia mea s-a prelungit, că locuiesc în corturile lui Chedar !

6. Mult a pribegit sufletul meu.

7. Cu cei ce urau pacea, făcător de pace eram; cînd grăiam lor, se luptau cu mine în zadar.

PSALMUL 120

Cîntarea treptelor.

Ridicat-am ochii mei la munți, de unde va veni ajutorul meu.

2. Ajutorul meu de la Domnul, Cel ce a făcut cerul și pămîntul.

3. Nu va lăsa să se clatine piciorul tău, nici nu va dormita Cel ce te păzește.

4. Iată, nu va dormita, nici nu va adormi Cel ce păzește pe Israel.

5. Domnul te va păzi pe tine; Domnul este acoperămîntul tău, de-a dreapta ta.

6. Ziua soarele nu te va arde, nici luna noaptea.

7. Domnul te va păzi pe tine de tot răul; păzi-va sufletul tău.

8. Domnul va păzi intrarea ta și ieșirea ta de acum și pînă în veac.

PSALMUL 121

Cîntarea treptelor.

Veselitu-m-am de cei ce mi-au zis mie: «În casa Domnului vom merge»!

2. Stăteau picioarele noastre în curțile tale, Ierusalime!

3. Ierusalimul, cel ce este zidit ca o cetate, ale cărei porți sînt strîns unite.

4. Că acolo s-au suit seminţiile, seminţiile Domnului, după legea lui Israel, ca să laude numele Domnului.

5. Că acolo s-au aşezat scaunele la judecată, scaunele pentru casa lui David.

6. Rugaţi-vă pentru pacea Ierusalimului şi pentru îndestularea celor ce te iubesc pe tine.

7. Să fie pace în întăriturile tale şi îndestulare în turnurile tale.

8. Pentru fraţii mei şi pentru vecinii mei grăiam despre tine pace.

9. Pentru casa Domnului Dumnezeului nostru am dorit cele bune ţie.

PSALMUL 122

Cîntarea treptelor.

Către Tine, Cel ce locuieşti în cer, am ridicat ochii mei.

2. Iată, precum sînt ochii robilor la mîinile stăpînilor lor, precum sînt ochii slujnicii la mîinile stăpînei sale, aşa sînt ochii noştri către Domnul Dumnezeul nostru, pînă ce Se va milostivi spre noi.

3. Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că mult ne-am săturat de defăimare,

4. Că prea mult s-a săturat sufletul nostru de ocara celor îndestulaţi şi de defăimarea celor mîndri.

PSALMUL 123

Cîntarea treptelor.

De n-ar fi fost Domnul cu noi, să spună Israel!

2. De n-ar fi fost Domnul cu noi, cînd s-au ridicat oamenii împotriva noastră,

3. De vii ne-ar fi înghițit pe noi, cînd s-a aprins mînia lor împotriva noastră.

4. Apa ne-ar fi înecat pe noi, șuvoi ar fi trecut peste sufletul nostru.

5. Atunci ar fi trecut peste sufletul nostru valuri înspăimîntătoare.

6. Binecuvîntat este Domnul, Care nu ne-a dat pe noi spre vînare dinților lor.

7. Sufletul nostru a scăpat ca o pasăre din cursa vînătorilor; cursa s-a sfărîmat și noi ne-am izbăvit.

8. Ajutorul nostru este în numele Domnului, Cel ce a făcut cerul și pămîntul.

Slavă...

PSALMUL 124

Cîntarea treptelor.

Cei ce se încred în Domnul sînt ca muntele Sionului; nu se va clătina în veac cel ce locuiește în Ierusalim.

2. Munți sînt împrejurul lui și Domnul împrejurul poporului Său, de acum și pînă în veac.

3. Că nu va lăsa Domnul toiagul păcătoșilor peste soarta drepților, ca să nu-și întindă drepții întru fărădelege mîinile lor.

4. Fă bine, Doamne, celor buni și celor drepți cu inima;

5. Iar pe cei ce se abat pe căi nedrepte, Domnul îi va duce cu cei ce lucrează fărădelegea. Pace peste Israel!

PSALMUL 125

Cîntarea treptelor.

Cînd a întors Domnul robia Sionului, ne-am umplut de mîngîiere.

2. Atunci s-a umplut de bucurie gura noastră și limba noastră de veselie; atunci se zicea între neamuri: «Mari lucruri a făcut Domnul cu ei!»

3. Mari lucruri a făcut Domnul cu noi; ne-a umplut de bucurie.

4. Întoarce, Doamne, robia noastră, cum întorci pîraiele spre miazăzi.

5. Cei ce seamănă cu lacrimi, cu bucurie vor secera.

6. Mergînd, mergeau și plîngeau, aruncînd semințele lor, dar venind vor veni cu bucurie, ridicînd snopii lor.

PSALMUL 126

Cîntarea treptelor.

De n-ar zidi Domnul casa, în zadar s-ar osteni cei ce o zidesc; de n-ar păzi Domnul cetatea, în zadar ar priveghea cel ce o păzește.

2. În zadar vă sculați dis-de-dimineață, în zadar vă culcați tîrziu voi care mîncați pîinea durerii, dacă nu v-ar da Domnul somn, iubiți ai Săi.

3. Iată, fiii sînt moștenirea Domnului, răsplata rodului pîntecelui.

4. Precum sînt săgețile în mîna celui viteaz, așa sînt copiii părinților tineri.

5. Fericit este omul care-și va umple casa de copii; nu se va rușina cînd va grăi cu vrăjmașii săi în poartă.

PSALMUL 127

Cîntarea treptelor.

Fericiți toți cei ce se tem de Domnul, care umblă în căile Lui.

2. Rodul muncii mîinilor tale vei mînca. Fericit ești; bine-ți va fi!

3. Femeia ta ca o vie roditoare în laturile casei tale; fiii tăi ca niște vlăstare tinere de măslin, împrejurul mesei tale.

4. Iată, așa se va binecuvînta omul, cel ce se teme de Domnul.

5. Te va binecuvînta Domnul din Sion și vei vedea bunătățile Ierusalimului în toate zilele vieții tale.

6. Și vei vedea pe fiii fiilor tăi. Pace peste Israel !

PSALMUL 128

Cîntarea treptelor.

De multe ori s-au luptat cu mine din tinerețile mele, să spună Israel !

2. De multe ori s-au luptat cu mine, din tinerețile mele și nu m-au biruit.

3. Spatele mi-au lovit păcătoșii, întins-au nelegiuirea lor ;

4. Dar Domnul cel drept a tăiat grumajii păcătoșilor.

5. Să se rușineze și să se întoarcă înapoi toți cei ce urăsc Sionul.

6. Facă-se ca iarba de pe acoperișuri, care, mai înainte de a fi smulsă, s-a uscat,

7. Din care nu și-a umplut mîna lui secerătorul și sînul său, cel ce adună snopii,

8. Și trecătorii nu vor zice : «Binecuvîntarea Domnului fie peste voi !» sau : «Vă binecuvîntăm întru numele Domnului !».

Slavă...

PSALMUL 129

Cîntarea treptelor.

Dintru adîncuri am strigat către Tine, Doamne! Doamne, auzi glasul meu!

2. Fie urechile Tale cu luare-aminte la glasul rugăciunii mele.

3. De Te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va suferi?

4. Că la Tine este milostivirea.

5. Pentru numele Tău, Te-am așteptat, Doamne; așteptat-a sufletul meu spre cuvîntul Tău,

6. Nădăjduit-a sufletul meu în Domnul, din straja dimineții pînă în noapte. Din straja dimineții să nădăjduiască Israel spre Domnul.

7. Că la Domnul este mila și multă mîntuire la El

8. Și El va izbăvi pe Israel din toate fărădelegile lui.

PSALMUL 130

Un psalm al lui David. Cîntarea treptelor.

Doamne, nu s-a mîndrit inima mea, nici nu s-au înălțat ochii mei, nici n-am umblat după lucruri mari, nici după lucruri mai presus de mine;

2. Dimpotrivă, mi-am smerit și mi-am domolit sufletul meu, ca un prunc înțărcat de mama lui, ca răsplată a sufletului meu.

3. Să nădăjduiască Israel în Domnul, de acum și pînă în veac!

PSALMUL 131

Cîntarea treptelor.

Adu-Ți aminte, Doamne, de David și de toate blîndețile lui.

2. Cum s-a jurat Domnului și a făgăduit Dumnezeului lui Iacob:

3. Nu voi intra în locașul casei mele, nu mă voi sui pe patul meu de odihnă,

4. Nu voi da somn ochilor mei și genelor mele dormitare și odihnă tîmplelor mele,

5. Pînă ce nu voi afla loc Domnului, locaș Dumnezeului lui Iacob.

6. Iată, am auzit de chivotul legii; în Efrata L-am găsit, în țarina lui Iaar.

7. Intra-vom în locașurile Lui, închina-ne-vom la locul unde au stat picioarele Lui.

8. Scoală-Te, Doamne, întru odihna Ta, Tu și chivotul sfințirii Tale.

9. Preoții Tăi se vor îmbrăca cu dreptate și cuvioșii Tăi se vor bucura.

10. Din pricina lui David, robul Tău, să nu întorci fața unsului Tău.

11. Juratu-S-a Domnul lui David adevărul și nu-l va lepăda: «Din rodul pîntecelui tău voi pune pe scaunul tău,

12. De vor păzi fiii tăi legămîntul Meu și mărturiile acestea ale Mele, în care îi voi învăța pe ei, și fiii lor vor ședea pînă în veac pe scaunul tău».

13. Că a ales Domnul Sionul, şi l-a ales ca locuinţă Lui.
14. «Aceasta este odihna Mea în veacul veacului. Aici voi locui, că l-am ales pe el.
15. Roadele lui le voi binecuvînta foarte; pe săracii lui îi voi sătura cu pîine.
16. Pe preoţii lui îi voi îmbrăca cu izbăvire şi cuvioşii lui cu bucurie se vor bucura.
17. Acolo voi face să răsară puterea lui David; gătit-am făclie unsului Meu.
18. Pe vrăjmaşii lui îi voi îmbrăca cu ruşine, iar pe dînsul va înflori sfinţenia Mea».

PSALMUL 132

Un psalm al lui David. Cîntarea treptelor.

Iată acum ce este bun şi ce este frumos, decît numai a locui fraţii împreună!
2. Aceasta este ca mirul pe cap, care se coboară pe barbă, pe barba lui Aaron, care se coboară pe marginea veşmintelor lui.
3. Aceasta este ca roua Ermonului, ce se coboară pe munţii Sionului, că unde este unire acolo a poruncit Domnul binecuvîntarea şi viaţa, pînă în veac.

PSALMUL 133

Cîntarea treptelor.

Iată acum binecuvîntaţi pe Domnul toate slugile Domnului, care staţi în casa Domnului, în curţile casei Dumnezeului nostru.

2. Noaptea ridicați mîinile voastre spre cele sfinte și binecuvîntați pe Domnul.

3. Te va binecuvînta Domnul din Sion, Cel ce a făcut cerul și pămîntul.

Slavă...

DUPĂ A OPTSPREZECEA CATISMĂ

Sfinte **Dumnezeule... Preasfîntă Treime... Tatăl nostru...**

Apoi troparele, glasul al 2-lea :

Mai înainte de a mă osîndi, Doamne, Doamne al meu, dă-mi întoarcere și îndreptare de păcatele mele cele multe ! Dă-mi umilință duhovnicească, ca să strig către Tine : Dumnezeul meu cel milostiv și iubitor de oameni, miluiește-mă !

Slavă...

Dobitoacelor celor fără de minte asemănîndu-mă eu, păcătosul, m-am făcut deopotrivă cu ele ; dăruiește-mi întoarcere Hristoase, ca să iau de la Tine mare milă !

Și acum...

Nu-ți întoarce, stăpînă, fața ta de la mine, cel ce mă rog ție, ci ca o Maică milostivă a înduratului Dumnezeu, sîrguiește de-mi dăruiește să mă pocăiesc, mai înainte de sfîrșit, ca să mă mîntuiesc prin tine. Că tu, Doamna mea, ești mîntuirea mea și nădejdea mea cea neînfruntată.

Apoi Doamne miluiește (de 40 de ori), și rugăciunea aceasta :

Doamne, nu mă mustra cu mînia Ta, și cu urgia Ta nu mă certa ! Stăpîne Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu celui viu, miluiește-mă pe mine păcătosul, săracul, golul, leneșul, nepăsătorul, lipsitul, ticălosul, desfrînatul

şi preadesfrînatul, care mă tăvălesc în păcate împotriva firii; întinatul, nerecunoscătorul, nemilostivul, împietritul, beţivul, aprinsul, obraznicul, îndrăzneţul, cel fără de răspuns şi nevrednic de iubirea Ta de oameni, dar vrednic de tot chinul şi de gheenă şi de pedeapsă. Deci, pentru atîta mulţime de greşeli ale mele, Izbăvitorule, nu mă pune sub mulţimea chinurilor, ci mă miluieşte, că sînt neputincios şi cu sufletul şi cu trupul, cu judecata şi cu gîndul, şi mă mîntuieşte pe mine nevrednicul robul Tău, cu judecăţile care ştii, pentru rugăciunile Preacuratei Stăpînei noastre, Născătoarei de Dumnezeu, şi ale tuturor sfinţilor, care din veac au bineplăcut Ţie. Că binecuvîntat eşti în vecii vecilor. Amin.

CATISMA A NOUĂSPREZECEA

PSALMUL 134

Aliluia.

Lăudaţi numele Domnului, lăudaţi slugi pe Domnul,

2. Cei ce staţi în casa Domnului, în curţile Dumnezeului nostru.

3. Lăudaţi pe Domnul, că este bun Domnul; cîntaţi numele Lui, că este bun.

4. Că pe Iacob şi l-a ales Domnul, pe Israel spre moştenire Lui.

5. Că eu am cunoscut că este mare Domnul şi Domnul nostru peste toţi dumnezeii.

6. Toate cîte a vrut Domnul a făcut în cer şi pe pămînt, în mări şi în toate adîncurile.

7. A ridicat nori de la marginea pămîntului; fulgerele spre ploaie le-a făcut; El scoate vînturile din vistieriile Sale.

8. El a bătut pe cei întîi-născuți ai Egiptului, de la om pînă la dobitoc.

9. Trimis-a semne și minuni în mijlocul tău, Egipte, lui Faraon și tuturor robilor lui.

10. El a bătut neamuri multe și a ucis împărați puternici;

11. Pe Sihon, împăratul amoreilor și pe Og, împăratul Vasanului și toate stăpînirile Canaanului.

12. Și a dat pămîntul lor moștenire, moștenire lui Israel, poporului Său.

13. Doamne, numele Tău este în veac și pomenirea Ta, în neam și în neam.

14. Că va judeca Domnul pe poporul Său și de slugile Sale se va milostivi.

15. Idolii neamurilor sînt argint și aur, lucruri făcute de mîini omenești.

16. Gură au și nu vor grăi; ochi au și nu vor vedea;

17. Urechi au și nu vor auzi, că nu este duh în gura lor.

18. Asemenea lor să fie toți cei ce-i fac pe dînșii și toți cei ce se încred în ei.

19. Casa lui Israel, binecuvîntați pe Domnul; casa lui Aaron, binecuvîntați pe Domnul;

20. Casa lui Levi, binecuvîntați pe Domnul; cei ce vă temeți de Domnul, binecuvîntați pe Domnul.

21. Binecuvîntat este Domnul din Sion, Cel ce locuiește în Ierusalim.

PSALMUL 135

Aliluia.

Mărturisiți-vă Domnului că este bun, că în veac este mila Lui.

2. Lăudați pe Dumnezeul dumnezeilor, că în veac este mila Lui.

3. Lăudați pe Domnul domnilor, că în veac este mila Lui.

4. Singurul Care face minuni mari, că în veac este mila Lui.

5. Cel ce a făcut cerul cu pricepere, că în veac este mila Lui.

6. Cel ce a întărit pămîntul pe ape, că în veac este mila Lui.

7. Cel ce a făcut luminătorii cei mari, că în veac este mila Lui.

8. Soarele, spre stăpînirea zilei, că în veac este mila Lui.

9. Luna și stelele spre stăpînirea nopții, că în veac este mila Lui.

10. Cel ce a bătut Egiptul cu cei întîi-născuți ai lor, că în veac este mila Lui.

11. Și a scos pe Israel din mijlocul lor, că în veac este mila Lui.

12. Cu mînă tare și cu braț înalt, că în veac este mila Lui.

13. Cel ce a despărțit Marea Roșie în două, că în veac este mila Lui.

14. Și a trecut pe Israel prin mijlocul ei, că în veac este mila Lui.

15. Și a răsturnat pe Faraon și oștirea lui în Marea Roșie, că în veac este mila Lui.

16. Cel ce a trecut pe poporul Lui prin pustie, că în veac este mila Lui.

17. Cel ce a bătut împărați mari, că în veac este mila Lui.

18. Cel ce a omorît împărați tari, că în veac este mila Lui.

19. Pe Sihon, împăratul amoreilor, că în veac este mila Lui.

20. Și pe Og, împăratul Vasanului, că în veac este mila Lui.

21. Și le-a dat pămîntul lor moștenire, că în veac este mila Lui.

22. Moștenire lui Israel, robul Lui, că în veac este mila Lui.

23. Că în smerenia noastră și-a adus aminte de noi Domnul, că în veac este mila Lui.

24. Și ne-a izbăvit pe noi de vrăjmașii noștri, că în veac este mila Lui.

25. Cel ce dă hrană la tot trupul, că în veac este mila Lui.

26. Mărturisiți-vă Dumnezeului ceresc, că în veac este mila Lui.

PSALMUL 136

Un psalm al lui David

La rîul Babilonului, acolo am șezut și am plîns, cînd ne-am adus aminte de Sion.

2. În sălcii, în mijlocul lor, am atîrnat harpele noastre.

3. Că acolo cei ce ne-au robit pe noi ne-au cerut nouă cîntare, zicînd: «Cîntați-ne nouă din cîntările Sionului!»

4. Cum să cîntăm cîntarea Domnului în pămînt străin?

5. De te voi uita, I e r u s a l i m e, uitată să fie dreapta mea!

6. Să se lipească limba mea de grumazul meu de nu-mi voi aduce aminte de tine, de nu voi pune înainte Ierusalimul, ca început al bucuriei mele.

7. Adu-Ți aminte, Doamne, de fiii lui Edom, în ziua dărîmării Ierusalimului, cînd ziceau: «Stricați-l, stricați-l pînă la temeliile lui!»

8. Fiica Babilonului, ticăloasa! Fericit este cel ce-ți va răsplăti ție fapta ta pe care ai făcut-o nouă.

9. Fericit este cel ce va apuca și va lovi pruncii tăi de piatră.

Slavă...

PSALMUL 137

Un psalm al lui David.

Lăuda-Te-voi, Doamne, cu toată inima mea, că ai auzit cuvintele gurii mele, și înaintea îngerilor îți voi cînta.

2. Închina-mă-voi în locașul Tău cel sfînt și voi lăuda numele Tău, pentru mila Ta și adevărul Tău; că ai mărit peste tot numele cel sfînt al Tău.

3. În orice zi Te voi chema, degrab mă auzi! Sporește în sufletul meu puterea.

4. Să Te laude pe Tine, Doamne, toți împărații pămîntului, cînd vor auzi toate graiurile gurii Tale,

5. Și să cînte în căile Domnului, că mare este slava Domnului.

6. Că înalt este Domnul și spre cele smerite privește și pe cele înalte de departe le cunoaște.

7. De ajung la necaz, viază-mă! Împotriva vrăjmașilor mei ai întins mîna Ta și m-a izbăvit dreapta Ta.

8. Domnul le va plăti lor pentru mine. Doamne, mila Ta este în veac; lucrurile mîinilor Tale nu le trece cu vederea.

PSALMUL 138

Un psalm al lui David; mai-marelui cîntăreților.

Doamne, cercetatu-m-ai și m-ai cunoscut.

2. Tu ai cunoscut șederea mea și sicularea mea; Tu ai priceput gîndurile mele de departe.

3. Cărarea mea și firul vieții mele Tu le-ai cercetat, și toate căile mele mai dinainte le-ai văzut.

4. Că încă nu este cuvînt pe limba mea

5. Și iată, Doamne, Tu le-ai cunoscut pe toate și pe cele din urmă și pe cele de demult; Tu m-ai zidit și ai pus peste mine mîna Ta.

6. Minunată este știința Ta, mai presus de mine; este înaltă și n-o pot ajunge.

7. Unde mă voi duce de la Duhul Tău și de la fața Ta unde voi fugi?

8. De mă voi sui în cer, Tu acolo ești. De mă voi pogorî în iad, de față ești.

9. De voi lua aripile mele de dimineață, și de mă voi așeza la marginile mării

10. Și acolo mîna Ta mă va povățui și mă va ține dreapta Ta.

11. Și am zis: «Poate întunericul mă va acoperi și se va face noapte lumina dimprejurul meu».

12. Dar întunericul nu este întuneric la Tine și noaptea ca ziua va lumina. Cum este întunericul ei, așa este și lumina ei.

13. Că Tu ai zidit rărunchii mei, Doamne, Tu m-ai alcătuit în pîntecele maicii mele.

14. Te voi lăuda, că sînt o făptură așa de minunată. Minunate sînt lucrurile Tale și sufletul meu le cunoaște foarte.

15. Nu sînt ascunse de Tine oasele mele, pe care le-ai făcut întru ascuns, nici ființa mea pe care ai urzit-o ca în cele mai de jos ale pămîntului.

16. Cele nelucrate ale mele le-au cunoscut ochii Tăi și în cartea Ta toate se vor scrie; zi de zi se vor săvîrși și nici una din ele nu va fi nescrisă.

17. Iar eu am cinstit foarte pe prietenii Tăi, Dumnezeule, și foarte s-a întărit stăpînirea lor.

18. Și-i vor număra pe ei și mai mult decît nisipul se vor înmulți. M-am sculat și încă sînt cu Tine.

19. O, de ai ucide pe păcătoși, Dumnezeule! Bărbați vărsători de sînge, depărtați-vă de la mine!

20. Aceștia Te grăiesc de rău, Doamne, și vrăjmașii Îți hulesc numele.

21. Oare, nu pe cei ce Te urăsc pe Tine, Doamne, am urît, și asupra vrăjmașilor Tăi m-am mîhnit?

22. Cu ură desăvîrșită i-am urît pe ei și mi s-au făcut dușmani.

23. Cercetează-mă, Doamne, și cunoaște inima mea; încearcă-mă și cunoaște cărările mele

24. Și vezi de este calea fărădelegii în mine și mă îndreptează pe calea cea veșnică.

PSALMUL 139

Un psalm al lui David; mai-marelui cîntăreților.

Scoate-mă, Doamne, de la omul viclean și de omul nedrept mă izbăvește,

2. Care gîndeau nedreptate în inimă, toată ziua îmi duceau război.

3. Ascuțit-au limba lor ca a șarpelui; venin de aspidă sub buzele lor.

4. Păzește-mă, Doamne, de mîna păcătosului; scoate-mă de la oamenii nedrepți, care au gîndit să împiedice pașii mei.

5. Pusu-mi-au cei mîndri cursă mie și funii; curse au întins picioarelor mele; pe cărare mi-au pus pietre de poticneală.

6. Zis-am Domnului: «Dumnezeul meu ești Tu, ascultă, Doamne, glasul rugăciunii mele».

7. Doamne, Doamne, puterea mîntuirii mele, umbrit-ai capul meu în zi de război.

8. Să nu mă dai pe mine, Doamne, din pricina poftei mele, pe mîna păcătosului; viclenit-au împotriva mea; să nu mă părăsești, ca să nu se trufească.

9. Vîrful lațului lor, osteneala buzelor lor să-i acopere pe ei!

10. Să cadă peste ei cărbuni aprinși; în foc aruncă-i pe ei, în necazuri, pe care să nu le poată răbda.

11. Bărbatul limbut nu se va îndrepta pe pămînt; pe omul nedrept răutatea îl va duce la pieire.

12. Știu că Domnul va face judecată celui sărac și dreptate celor sărmani.

13. Iar drepții vor lăuda numele Tău și vor locui cei drepți în fața Ta.

Slavă...

PSALMUL 140

Un psalm al lui David.

Doamne, strigat-am către Tine, auzi-mă; ia aminte la glasul rugăciunii mele, cînd strig către Tine.

2. Să se îndrepteze rugăciunea mea ca tămîia înaintea Ta; ridicarea mîinilor mele, jertfă de seară.

3. Pune, Doamne, strajă gurii mele și ușă de îngrădire, împrejurul buzelor mele.

4. Să nu abați inima mea spre cuvinte de vicleșug, ca să-mi dezvinovățesc păcatele mele; iar cu oamenii cei ce fac fărădelege nu mă voi însoți cu aleșii lor.

5. Certa-mă-va dreptul cu milă și mă va mustra, iar untdelemnul păcătoșilor să nu ungă capul meu; că încă și rugăciunea mea este împotriva vrerilor lor.

6. Prăbușească-se de pe stîncă judecătorii lor. Auzi-se-vor graiurile mele că s-au îndulcit,

7. Ca o brazdă de pămînt s-au rupt pe pămînt, risipitu-s-au oasele lor lîngă iad.

8. Căci către Tine, Doamne, Doamne, ochii mei, spre Tine am nădăjduit, să nu iei sufletul meu.

9. Păzește-mă de cursa care mi-au pus mie și de smintelile celor ce fac fărădelege.

10. Cădea-vor în mreaja lor păcătoșii, ferit sînt eu pînă ce voi trece.

PSALMUL 141

Un psalm al lui David: al priceperii; cînd era el în peşteră. O rugăciune.

Cu glasul meu către Domnul am strigat, cu glasul meu către Domnul m-am rugat.

2. Vărsa-voi înaintea Lui rugăciunea mea, necazul meu înaintea Lui voi spune.

3. Cînd lipsea dintru mine duhul meu, Tu ai cunoscut cărările mele. În calea aceasta în care am umblat, ascuns-au cursă mie.

4. Luat-am seama de-a dreapta și am privit și nu era cine să mă cunoască. Pierit-a fuga de la mine și nu este cel ce caută sufletul meu.

5. Strigat-am către Tine, Doamne, zis-am: «Tu ești nădejdea mea, partea mea ești în pămîntul celor vii».

6. Ia aminte la rugăciunea mea, că m-am smerit foarte. Izbăvește-mă de cei ce mă prigonesc, că s-au întărit mai mult decît mine.

7. Scoate din temniță sufletul meu, ca să laude numele Tău, Doamne. Pe mine mă așteaptă drepții, pînă ce-mi vei răsplăti mie.

PSALMUL 142

Un psalm al lui David: al priceperii; cînd îl prigonea pe el fiul lui.

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioșia Ta, auzi-mă, întru dreptatea Ta.

2. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta.

3. Vrăjmaşul prigoneşte sufletul meu şi viaţa mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morţii cei din veacuri.

4. Mîhnit e duhul în mine şi inima mea încremenită în lăuntrul meu.

5. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mîinilor Tale m-am gîndit.

6. Întins-am către Tine mîinile mele, sufletul meu, ca un pămînt însetoşat.

7. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-Ţi întoarce faţa Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormînt.

8. Fă să aud dimineaţa mila Ta, că la Tine mi-e nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu.

9. Scapă-mă de vrăjmaşii mei, că la Tine alerg, Doamne.

10. Învaţă-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povăţuiască la pămîntul dreptăţii.

11. Pentru numele Tău, Doamne, dăruieşte-mi viaţă. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu.

12. Fă bunătate de stîrpeşte pe vrăjmaşii mei şi pierde pe toţi cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sînt robul Tău.

Slavă...

DUPĂ A NOUĂSPREZECEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... Preasfîntă Treime... Tatăl nostru...

Apoi troparele, glasul al 7-lea :

Mulţumindu-Ţi Ţie, Te slăvesc, Dumnezeul meu, că tuturor păcătoşilor le-ai pus la îndemînă pocăinţa. Să nu mă ruşinezi, Mîntuitorule, cînd vei veni să judeci toată lumea, nici pe mine, cel ce am făcut lucruri de ruşine !

Slavă...

Fără de număr greşindu-Ţi, pedepse nenumărate aştept, dar Tu, Dumnezeul meu, îndură-Te şi mă mîntuieşte !

Şi acum...

La mulţimea milei tale alerg acum, Născătoare de Dumnezeu : dezleagă-mi lanţurile greşelilor mele !

Apoi Doamne miluieşte (de 40 de ori), şi rugăciunea aceasta :

Stăpîne, Hristoase Dumnezeule, Cel ce cu patimile Tale ai vindecat patimile mele şi cu rănile Tale ai tămăduit rănile mele, dăruieşte-mi lacrimi de umilinţă mie, celui ce mult Ţi-am greşit ! Împrumută trupului meu din mireasma trupului Tău celui de viaţă făcător şi îndulceşte sufletul meu cu cinstit Sîngele Tău, de amărăciunea cu care m-a adăpat protivnicul. Înalţă către Tine mintea mea cea tîrîtă în jos şi mă ridică din prăpastia pieirii ! Că nu am pocăinţă, nu am umilinţă, nu am lacrimi de mîngîiere, care întorc pe fii la moştenirea lor. Întunecat sînt la minte de patimile lumeşti, nu pot căuta spre Tine la durere, nici nu mă pot înfierbînta cu lacrimile dragostei celei către Tine. Dar, Stăpîne Doamne, Iisuse Hristoase, Vistieria bunătăţilor, dăruieşte-mi pocăinţă desăvîrşită şi înnoieşte iarăşi în mine întipărirea chipului Tău ! Deşi eu Te-am părăsit, Tu însă nu mă părăsi ! Ieşi de mă caută şi mă întoarce iarăşi la păşunea Ta, numărîndu mă iarăşi cu oile cele alese ale turmei Tale ! Hrăneşte-mă şi pe mine împreună cu dînsele, cu verdeaţa dumnezeieştilor Tale Taine, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale, şi ale tuturor sfinţilor Tăi. Amin.

CATISMA A DOUĂZECEA

PSALMUL 143

Un psalm al lui David împotriva lui Goliat.

Binecuvîntat este Domnul Dumnezeul meu, Cel ce învață mîinile mele la luptă și degetele mele la război.

2. Mila mea și scăparea mea, sprijinitorul meu și izbăvitorul meu, apărătorul meu, și în El am nădăjduit, Cel ce supune pe poporul meu sub mine.

3. Doamne, ce este omul că Te-ai făcut cunoscut lui, sau fiul omului că-l socotești pe el ?

4. Omul cu deșertăciunea se aseamănă ; zilele lui ca umbra trec.

5. Doamne, pleacă cerurile și Te pogoară, atinge-te de munți, și fă-i să fumege.

6. Cu fulger fulgeră-i și-i risipește! Trimite săgețile Tale și tulbură-i !

7. Trimite mîna Ta dintru înălțime; scoate-mă și mă izbăvește de ape multe, din mîna străinilor,

8. A căror gură a grăit deșertăciune și dreapta lor e dreapta nedreptății.

9. Dumnezeule, cîntare nouă îți voi cînta Ție; în psaltire cu zece strune îți voi cînta Ție.

10. Celui ce dai mîntuire împăraților, Celui ce izbăvește pe David, robul Tău, din robia cumplită.

11. Izbăvește-mă și mă scoate din mîna străinilor, a căror gură a grăit deșertăciune și dreapta lor e dreapta nedreptății,

12. Ai căror fii sînt ca niște odrasle tinere, crescute în tinerețile lor; fiicele lor înfrumusețate și împodobite ca chipurile templului.

13. Cămările lor pline, vărsîndu-se din una în alta. Oile lor cu mulți miei, umplînd drumurile cînd ies;

14. Boii lor sînt grași. Nu este gard căzut, nici spărtură, nici strigare în ulițele lor.

15. Au fericit pe poporul care are aceste bunătăți. Dar fericit este poporul acela care are pe Domnul ca Dumnezeu al său.

PSALMUL 144

Un psalm de laudă al lui David.

Înălța-Te-voi Dumnezeul meu, Împăratul meu și voi binecuvînta numele Tău în veac și în veacul veacului.

2. În toate zilele Te voi binecuvînta și voi lăuda numele Tău în veac și în veacul veacului.

3. Mare este Domnul și lăudat foarte și măreția Lui nu are sfîrșit.

4. Neam și neam vor lăuda lucrurile Tale și puterea Ta o vor vesti.

5. Măreția slavei sfințeniei Tale vor grăi și minunile Tale vor istorisi.

6. Și puterea lucrurilor Tale înfricoșătoare vor spune și slava Ta vor istorisi.

7. Pomenirea mulțimii bunătății Tale vor vesti și de dreptatea Ta se vor bucura.

8. Îndurat și milostiv este Domnul, îndelung-răbdător și mult-milostiv.

9. Bun este Domnul cu toți și îndurările Lui peste toate lucrurile Lui.

10. Să Te laude pe Tine, Doamne, toate lucrurile Tale și cuvioșii Tăi să Te binecuvinteze.

11. Slava împărăției Tale vor spune și de puterea Ta vor grăi.

12. Ca să se facă fiilor oamenilor cunoscută puterea Ta și slava măreției împărăției Tale.

13. Împărăția Ta este împărăția tuturor veacurilor, iar stăpînirea Ta din neam în neam. Credincios este Domnul în cuvintele Sale și cuvios în toate lucrurile Sale.

14. Domnul sprijină pe toți cei ce cad și îndreaptă pe toți cei gîrboviți.

15. Ochii tuturor spre Tine nădăjduiesc și Tu le dai lor hrană la bună vreme.

16. Deschizi Tu mîna Ta și de bunăvoință sa-
turi pe toți cei vii.
17. Drept este Domnul în toate căile Lui și
cuvios în toate lucrurile Lui.
18. Aproape este Domnul de toți cei ce-L chea-
mă pe El, de toți cei ce-L cheamă pe El întru a-
devăr.
19. Voia celor ce se tem de El o va face și ru-
găciunea lor o va auzi și-i va mîntui pe dînșii.
20. Domnul păzește pe toți cei ce-L iubesc pe
El și pe toți păcătoșii îi va pierde.
21. Lauda Domnului va grăi gura mea și să bi-
necuvînteze tot trupul numele cel sfînt al Lui,
în veac și în veacul veacului.

Slavă...

PSALMUL 145

Un psalm al lui Agheu și al lui Zaharia. Aliluia.

Laudă, suflete al meu, pe Domnul.
2. Lăuda-voi pe Domnul în viața mea, cîn-
ta-voi Dumnezeului meu cît voi trăi.
3. Nu vă încredeți în cei puternici, în fiii oame-
nilor, în care nu este izbăvire.
4. Ieși-va duhul lor și se vor întoarce în pă-
mînt. În ziua aceea vor pieri toate gîndurile lor.
5. Fericit cel ce are ajutor pe Dumnezeul lui
Iacob, nădejdea lui, în Domnul Dumnezeul lui,
6. Cel ce a făcut cerul și pămîntul, marea și
toate cele din ele; Cel ce păzește adevărul în
veac;

7. Cel ce face judecată celor năpăstuiţi; Cel ce dă hrană celor flămînzi. Domnul dezleagă pe cei ferecaţi în obezi;

8. Domnul îndreaptă pe cei gîrboviţi; Domnul înţelepţeşte orbii; Domnul iubeşte pe cei drepţi;

9. Domnul păzeşte pe cei străini; pe orfani şi pe văduvă va sprijini şi calea păcătoşilor o va pierde.

10. Împărăţi-va Domnul în veac, Dumnezeul Tău, Sioane, în neam şi în neam.

PSALMUL 146

Un psalm al lui Agheu şi al lui Zaharia. Aliluia.

Lăudaţi pe Domnul, că bine este a cînta; Dumnezeului nostru plăcută îi este cîntarea.

2. Cînd va zidi Ierusalimul, Domnul va aduna şi pe cei risipiţi ai lui Israel;

3. Cel ce vindecă pe cei zdrobiţi cu inima şi leagă rănile lor,

4. Cel ce numără mulţimea stelelor şi dă tuturor numele lor.

5. Mare este Domnul nostru şi mare este tăria Lui şi priceperea Lui nu are hotar.

6. Domnul înalţă pe cei blînzi şi smereşte pe cei păcătoşi pînă la pămînt.

7. Cîntaţi Domnului cu cîntare de laudă; cîntaţi Dumnezeului nostru în alăută;

8. Celui ce îmbracă cerul cu nori, Celui ce gătește pămîntului ploaie, Celui ce răsare în munți iarbă și verdeață spre slujba oamenilor,
9. Celui ce dă animalelor hrana lor și puilor de corb, care îl cheamă pe El.
10. Nu în puterea calului este voia Lui, nici în cel iute la picior bunăvoința Lui.
11. Bunăvoința Domnului este în cei ce se tem de El și în cei ce nădăjduiesc în mila Lui.

PSALMUL 147

Un psalm al lui Agheu și al lui Zaharia. Aliluia.

Laudă, Ierusalime, pe Domnul, laudă pe Dumnezeul Tău, Sioane;
2. Că a întărit stîlpii porților tale, a binecuvîntat pe fiii tăi, în tine.
3. Cel ce pune la hotarele tale pace și cu fruntea grîului te-a săturat;
4. Cel ce trimite cuvîntul Său pămîntului; repede aleargă cuvîntul Lui;
5. Cel ce dă zăpada ca lîna; Cel ce presară negura ca cenușa;
6. Cel ce aruncă gheața Lui, ca bucățelele de pîine; gerul Lui cine-l va suferi?
7. Va trimite cuvîntul Lui și le va topi; va sufla Duhul Lui și vor curge apele.
8. Cel ce vestește cuvîntul Său lui Iacob, îndreptările și judecățile Sale lui Israel.
9. N-a făcut așa oricărui neam și judecățile Sale nu le-a arătat lor.

Slavă...

PSALMUL 148

Un psalm al lui Agheu și al lui Zaharia. Aliluia.

Lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați-L pe El întru cele înalte.

2. Lăudați-L pe El toți îngerii Lui, lăudați-L pe El toate puterile Lui.

3. Lăudați-L pe El soarele și luna, lăudați-L pe El toate stelele și lumina.

4. Lăudați-L pe El cerurile cerurilor și apa cea mai presus de ceruri

5. Să laude numele Domnului, că El a zis și s-au făcut, El a poruncit și s-au zidit.

6. Pusu-le-ai pe ele în veac și în veacul veacului ; lege le-a pus și nu o vor trece.

7. Lăudați pe Domnul toți cei de pe pămînt, balaurii și toate adîncurile.

8. Focul, grindina, zăpada, gheața, viforul, toate îndepliniți cuvîntul Lui ;

9. Munții și toate dealurile, pomii cei roditori și toți cedrii ;

10. Fiarele și toate animalele, tîrîtoarele și păsările cele zburătoare ;

11. Împărații pămîntului și toate popoarele, căpeteniile și toți judecătorii pămîntului ;

12. Tinerii și fecioarele, bătrînii cu tinerii,

13. Să laude numele Domnului, că numai numele Lui s-a înălțat. Lauda Lui pe pămînt și în cer.

14. Și va înălța puterea poporului Lui. Cîntare tuturor cuvioșilor Lui, fiilor lui Israel, poporului ce se apropie de El.

PSALMUL 149

Aliluia.

Cîntați Domnului cîntare nouă; lauda Lui în adunarea celor cuvioși.

2. Să se veselească Israel de Cel ce l-a făcut pe el și fiii Sionului să se bucure de împăratul lor.

3. Să laude numele Lui în horă; în timpane și în psaltire să-I cînte Lui.

4. Că iubește Domnul poporul Său și va învăța pe cei blînzi și-i va izbăvi.

5. Se vor lăuda cuvioșii întru slavă și se vor bucura în așternuturile lor.

6. Laudele Domnului în gura lor și săbii cu două tăișuri în mîinile lor,

7. Ca să se răzbune pe neamuri și să pedepsească pe popoare,

8. Ca să lege pe împărații lor în obezi și pe cei slăviți ai lor în cătușe de fier,

9. Ca să facă între dînșii judecată scrisă. Slava aceasta este a tuturor cuvioșilor Săi.

PSALMUL 150

Aliluia.

Lăudați pe Domnul întru sfinții Lui; lăudați-L pe El întru tăria puterii Lui.

2. Lăudați-L pe El întru puterile Lui; lăudați-L pe El după mulțimea slavei Lui.

3. Lăudați-L pe El în glas de trîmbiță; lăudați-L pe El în psaltire și în alăută.

4. Lăudați-L pe El în timpane și în horă; lăudați-L pe El în strune și organe.

5. Lăudați-L pe El în chimvale bine răsunătoare; lăudați-L pe El în chimvale de strigare.

6. Toată suflarea să laude pe Domnul!

Slavă...

DUPĂ A DOUĂZECEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... Preasfîntă Treime... Tatăl nostru...

Apoi troparele, glasul al 6-lea :

Plinirea tuturor bunătăților Tu ești, Hristoase al meu ; umple-mi de bucurie și de veselie sufletul și mă mîntuiește, ca un mult-milostiv.

Slavă...

De am și greșit, Dumnezeule, Mîntuitorul meu, înaintea Ta dar alt Dumnezeu afară de Tine nu știu și la milostivirea Ta nădăjduiesc. Primește-mă dar pe mine, cel ce mă întorc, Milostive Părinte și Fiule Unule-Născut și Duhule Sfînt, ca pe fiul cel pierdut și mă mîntuiește !

Și acum...

Altă scăpare și sprijin tare afară de tine nu știu, stăpînă ! Deci, ca ceea ce ai îndrăzneală către Cel ce S-a născut din tine, ajută-mi și mă miluiește pe mine, robul tău !

Apoi Doamne miluieşte (de 40 de ori), şi rugăciunea aceasta :

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, miluieşte-mă pe mine păcătosul şi-mi iartă mie, nevrednicului robului Tău, cîte Ţi-am greşit în toată vremea vieţii mele pînă acum şi orice am păcătuit ca un om, cu voie sau fără de voie, cu lucrul sau cu cuvîntul, cu mintea sau cu gîndul, din nesocotinţă sau din înfumurare, din multă trîndăvie sau din lenevie : ori de m-am jurat pe numele Tău cel sfînt, ori de am jurat strîmb, ori de am hulit în gîndul meu, ori de am ocărît pe cineva, ori de am năpăstuit, sau am întristat, sau am mîniat cu ceva, sau am furat, sau m-am desfrînat, sau am minţit, sau am mîncat pe ascuns, sau pe vreun prieten care a năzuit la mine l-am trecut cu vederea, sau pe vreun frate l-am necăjit şi l-am amărît, sau stînd la rugăciune şi la cîntare, mintea mea cea rea a alunecat spre răutăţi ; sau m-am desfătat peste cuviinţă, sau am rîs nebuneşte, sau am spus glume, sau m-am trufit, sau la măriri deşarte m-am gîndit, sau la frumuseţe deşartă am privit şi m-am biruit de ea, sau am bîrfit, sau m-am lenevit la rugăciune, sau porunca duhovnicului nu am păzit, sau vorbe deşarte am grăit, sau altceva rău am făcut, sau acestea toate şi mai mult decît acestea am făcut şi nu le mai ţin minte, miluieşte-mă, Doamne, şi mi le iartă toate, ca un bun şi de oameni iubitor, ca în pace să adorm şi să dorm, cîntînd, binecuvîntînd şi slăvindu-Te pe Tine, împreună cu Cel fără de început al Tău Părinte şi cu Preasfîntul şi bunul şi de viaţă făcătorul Tău Duh, Amin.

PSALMUL NECANONIC 151

Acest psalm este scris deosebi de David şi în afară de numărul psalmilor, cînd s-a bătut cu Goliat.

Mic eram între fraţii mei şi tînăr în casa tatălui meu; păşteam oile tatălui meu.

2. Mîinile mele au făcut harfa şi degetele mele au întocmit psaltirea.

3. Și cine va vesti Domnului meu? Însuși Domnul, Însuși va auzi.

4. El a trimis pe îngerul Lui și m-a luat de la oile tatălui meu și m-a uns cu untdelemnul ungerii Lui.

5. Frații mei erau buni și mari și nu a binevoit întru dînșii Domnul.

6. Ieșit-am întru întîmpinarea celui de alt neam și m-a blestemat cu idolii lui;

7. Iar eu, smulgîndu-i sabia, i-am tăiat capul și am ridicat ocara de pe fiii lui Israel.

